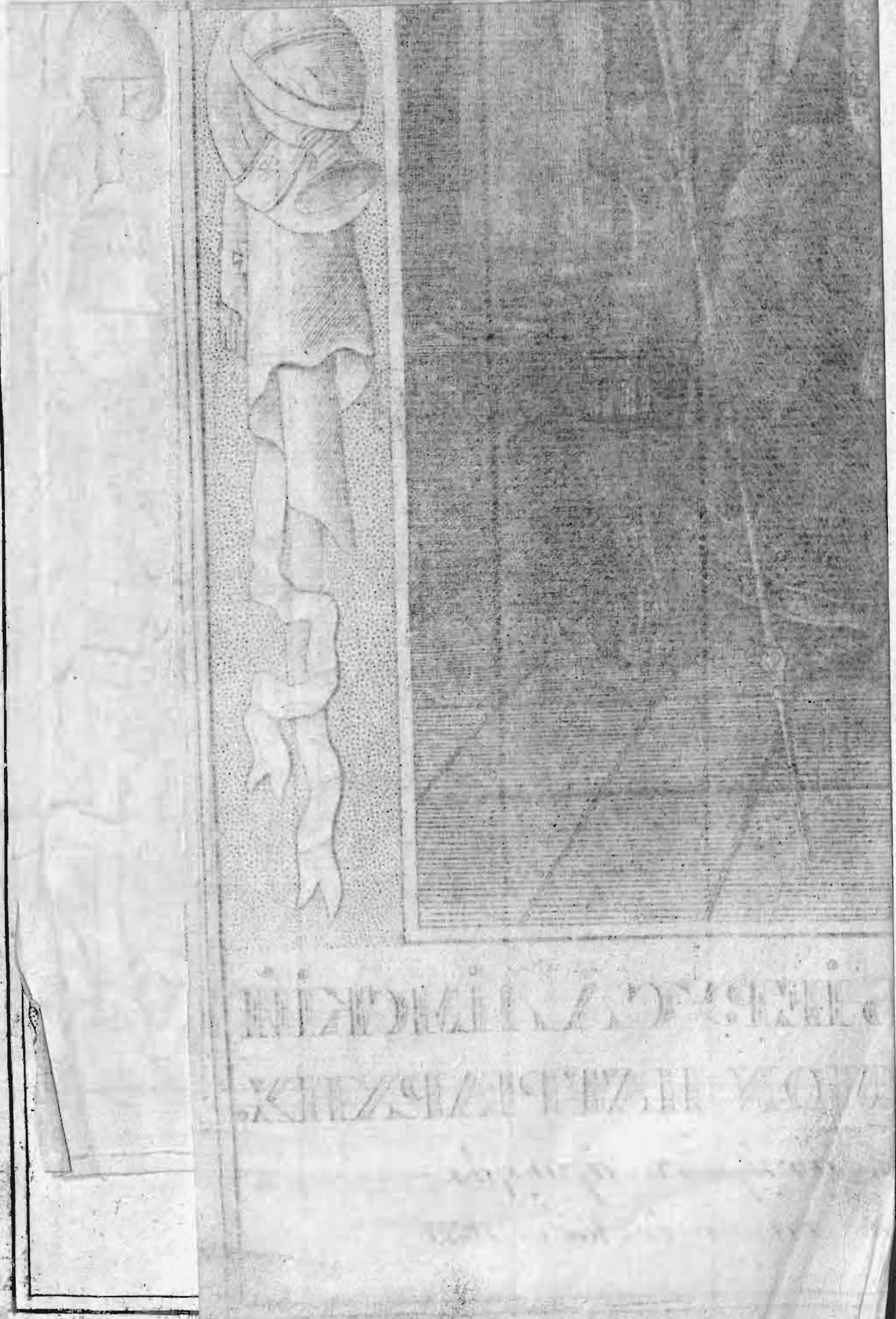

6

Faint, illegible text on the left page, possibly bleed-through from the reverse side.

SISMANOGLIO

Handwritten text at the bottom of the right page, including the words "DIPLOMA" and "N. 1000".

ΑΘΑΝΑΣΙΩ ΠΑΤΡΙΑΡΧῆ ΙΕΡΟΥΣΑΛΗΜΙΚΩ
 ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ. Ο ΠΡΟΧΟΛΥΜΩΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ.

*Μεγότερον, ποιητήν τε ἄριστος ἀνὴρ τε ἀγαθός.
 Δανά εν τῶν πατριαρχῶν τῶν εν Μοδῶν. 1835*

2930

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ.

ΤΩΝ ΕΝ ΑΓΙΟΙΣ ΠΑΤΕΡΩΝ ΗΜΩΝ,

ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΚΑΙ ΚΥΡΙΛΛΟΥ,

ΠΑΤΡΙΑΡΧΩΝ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ.

Νῦν πρῶτον τύποις ἐκδοθεῖσα δαπάνῃ

ΤΟΥ ΜΑΚΑΡΙΩΤΑΤΟΥ ΘΕΙΟΤΑΤΟΥ ΚΑΙ ΑΓΙΩΤΑΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ
ΤΩΝ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ ΚΥΡΙΟΥ ΚΥΡΙΟΥ

ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΤΟΥ Γ'

Ἐπὶ τῷ διανεμηθῆναι δωρεάν ταῖς Ἱεραῖς Ἐκκλησίαις.

Προσετέθη δὲ καὶ ἑτέρα Ἀκολουθία

ΤΟΥ

ΕΝ ΑΓΙΟΙΣ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ ΙΕΡΟΘΕΟΥ ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ
ΑΘΗΝΩΝ.

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ.

Κατὰ τὴν ἐν Νεοχωρίῳ Τυπογραφίαν τοῦ Παναγίου Τάφου.

ΠΑΡΑ

Χ. ΩΛΑΚΕΙΜ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ, καὶ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΩ ΙΩΑΝΝΙΔΗ,

1840.

Μνήμη δικαίων μετ' ἐγκωμίων . Παροιμία . Κεφ . ιά . 7 .
Οἱ τοὺς ἀγαθοὺς ἐπαινοῦντες , μερισαὶ τῶν ἐκείνοις ἀ-
ποκειμένων σεφάνων εἰσί .

Χρυτοσόμου .

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑ ΗΡΩΕΛΕΓΕΙΟΝ

Εἰς τοὺς πανευφήμους Πατριάρχας Ἀλεξανδρείας
ΑΘΑΝΑΣΙΟΝ ΚΑΙ ΚΥΡΙΛΛΟΝ .

Εἰ καὶ Ἄρειος ὄρουσ' ἰδὲ Νεσόριος κατασεῖσαι
Ὅπλοις ἀρέσεων θέμεθλα εὐσεβίης ,
Ἄλλ' Ἀθανάσιος ἠδὲ Κύριλλος οἱ ἀρχιθῦται , τοὺς
Ἐντεσι θευλογίης κάθβαλον ἴφι μάλα ,
Καὶ Ἄϊδαο ἔδησαν ἐνὶ ζοφεροῖσι μελάθροις .
τοῦνεκα Παμμεδέων σέφατο οὐρανόθι .

ΕΤΕΡΟΝ

Πρὸς τὸν Μακαριώτατον θεϊότατον καὶ Ἀγιώτατον
Πατριάρχην τῶν Ἱεροσολύμων Κύριον Κύριον
ΑΘΑΝΑΣΙΟΝ ΤΟΝ ΤΡΙΤΟΝ
Τὸν τοῦ φυλλαδίου Ἐκδότην .

Τίς σε Μακάρτατε , οὐ τάξαιτ' ἂν τάξει πρώτη
Τῶν παρὰ Ἡσιόδου πάγχυ κλειζομένων ,
Ἐν γὰρ ἀπειρεσίοισι πόνοις , συνέσει τε βαθείη ,
Ἔργα ἀθανασίης τ' εὐσεβίης τέλεσας .
Ἀρχιθυτῶν νῦντε τύποις κλεῖν' ἄσματα δῶκας ,
Εὐχὰς τ' ὠφελίμους πάντεσιν εὐσεβέσι .
Τῷ, θεέ, ἀβλαβέα κράτυνον πολλοὺς λυκάβαντας ,
Εὖχος πατράσι Ζωοδόχοιο Τάφου .

Τῆς ὑμετέρας Πανσεβάσου μοι Μακαριότητος

Τὸ εὐπειθέστατον τέκνον ,
Ὁ Μιχαὴλ Γεωργιάδης Ἐυαγής .

ΤΟΙΣ ΕΝΤΕΥΞΟΜΕΝΟΙΣ ΤΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ :

Χρέος ἱερὸν ἐκάσῃ χριστιανοῦ ἔστι, τὸ, νὰ σέβηται καὶ τιμᾶται πάντα μὲν τοὺς Ἁγίους, οὓς ἡ καθόλου τῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησία πρεσβεύει, ἐξαιρέτως δὲ, τὸν ὁμώνυμον αὐτῷ Ἁγιον.

Ἰπὸ θερμῆς λοιπὸν καὶ ἡμεῖς εὐλαβείας, καὶ τιμῆς διαφερούσης, τῆς πρὸς τὸν ὁμωνυμοῦντα ἡμῖν Ἁγιον, τὸν μέγαν τῆς Ἐκκλησίας φωστῆρα, καὶ τῆς Ἀθανασίας ἐπώνυμον κινούμενοι, καὶ τὸν θερμὸν ἡμῶν πόθον πρὸς τὸν ὑπέρμαχον τῆς Ἁγίας Τριάδος Ἱεράρχην Κύριλλον ἀφοσιούμενοι, ἐκδίδομεν ἤδη πρῶτον εἰς φῶς, πλήρη τῆν αὐτῶν ἀκολουθίαν, ἐν τῷ παρόντι ἰδιαιτέρῳ φυλλαδίῳ πρὸς ψυχικὴν ἡμῶν τε καὶ τῶν ἀπανταχοῦ Ὁρθοδόξων ὠφέλειαν.

Τούτων τῶν Μεγάλων Ἱεραρχῶν καὶ Διδασκάλων τῆς Ἐκκλησίας, τοὺς μεγίστους ὑπὲρ τῆς εὐσεβείας ἀγῶνας, τὸν ἀκάματον ζῆλον τοὺς ὑπὲρ Χριστοῦ διαφόρους πειρασμούς, τοὺς ὑπὲρ τῆς Ἁγίας Τριάδος ἀπείρους διωγμούς, καὶ τὰς ἀπείρους θλίψεις καὶ σενοχωρίας, παραιτούμεθα ἐπὶ τοῦ παρόντος ὡς ἔργον ὕντα μακρᾶς διηγήσεως.

Πρὸς πληροφάναν δὲ τῶν Ὁρθοδόξων, λέγομεν συντόμως, ὅτι ὁ μὲν μέγας Ἀθανάσιος, ἐν τῇ κατὰ Νίκαιαν πρώτῃ Οἰκουμενικῇ Συνόδῳ, συγκροτηθείσῃ κατὰ τὸ 325 ἔτος, τὰς τε τῶν ἀντιθέων Ἀρειανῶν κατὰ Θεοῦ δυσσεβεῖς βλασφημίας, καὶ τὰς Σαβελλίου ὀλεθρίους καινοτομίας, σαφέτατα διαλύσας κατέρραξεν αὐτῶν τὴν ἀγέρωχον ὄφρυν, καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν μετὰ πολλοῦ τοῦ ἡχοῦ ἐξήλειψε· καὶ οὕτω κλονουμένην τὴν Ἐκκλησίαν ἐστήριξε, καὶ τὴν εὐσεβείαν τέλεον ἀφανισθῆναι κινδυνεύουσαν ἐκράτυνε, Σάλπιγγος τορῶτερον τοῖς ἀπανταχοῦ

ταχοῦ Ὁρθοδόξοις κηρύξας τὴν ἀλήθειαν, καθὼς φησιν ὁ μέγας ἐν Θεολογίᾳ Γρηγόριος, εἰς ὑπερ ἐπλεξε γλαφυρώτατον ἐγκώμιον εἰς τὴν Ἱεραρχικὴν τοῦ Ἁγίου κορυφὴν, ἀρχόμενον οὕτως

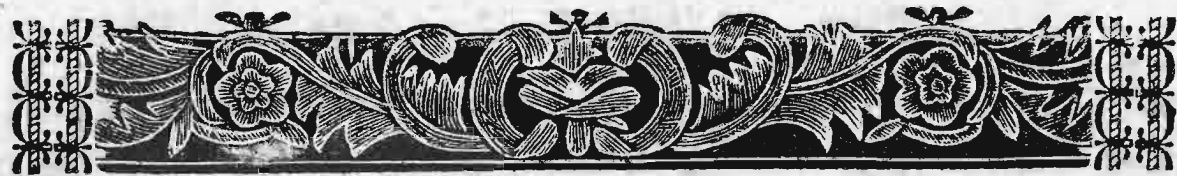
Ἄθανάσιον ἐπαινῶν, ἀρετὴν ἐπαινέσομαι.

Ὁ δὲ θεῖος Κύριλλος, Ἐξάρχος καὶ προσάτης ἂν τῆς ἐν Ἐφέσῳ Ἁγίας, καὶ Οἰκουμενικῆς Τρίτης Συνόδου, τῷ 431 ἔτει συγκροτηθείσης, τὸν δυσσεβῆ καθεῖλε Νεσόριον, πολλὰ καὶ δεινὰ βλατφημούντα κατὰ τῆς Πανάγνου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου. πόσα δὲ, καὶ οἷα δεινὰ ὑπέστη ὑπὸ τῶν τότε Αἰρετικῶν ὁ αἰοίδιμος, μακρὸν ἂν εἶη λέγειν.

Ἄμφοτέρων δὲ τῶν Ἁγίων τὰ ἱερά Συγγράμματα, πλείστη ὅσης ὠφελείας πᾶσι τοῖς ἐντυγχάνουσι πρόξενα, ὡς ἀριθμὸν νικῶντα, καὶ γραφῆ παραδοῦναι σχεδὸν ἀδύνατον.

Δέξασθε τοίνυν εὐσεβεῖς καὶ φιλόχριστοι, τὴν παροῦσαν Ἱερὰν ἀκολουθίαν τῶν δύο τούτων Μεγάλων τῆς Ἐκκλησίας Διδατκάλων καὶ Ἱεραρχῶν, (περὶ τὰ τέλη τῆς ὁποίας προσετέθησαν καὶ τινες Εὐχαὶ κατανυκτικώταται, καὶ πάνυ ὠφέλιμοι τοῖς ἀναγινώσκουσι.) καὶ χρῆσθε ταύτη, ἐορτάζοντες καὶ δοξολογοῦντες αὐτοὺς, μάλιστα οἱ ὀμνυνοῦντες αὐτοῖς, εὐχόμενοι ἡμῖν τοῖς ἐκδιδοῦσιν αὐτὴν, ψυχικὴν σωτηρίαν, καὶ ἔλκος παρὰ Θεοῦ.

ὁ Εκδότης.

ΙΑΝΝΟΥΑΡΙΟΥ . ΙΗ .

ΜΝΗΜΗ ΤΩΝ ΕΝ ΑΓΙΟΙΣ ΠΑΤΕΡΩΝ ΗΜΩΝ

ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ καὶ ΚΥΡΙΛΛΟΥ

ΠΑΤΡΙΑΡΧΩΝ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ .

Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα . σιχ: σ: ἦχος δ'

Παλαιὰ προσόμοια.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι

Διωγμούς ἐκαρτέρησας, καὶ κινδύνους ὑπέμεινας, Θεορρήμων Ὅσιε Ἄθανάσιε, ἕως τὴν πλάνην ἐξώρισας, Ἀρείου τὴν ἄθεον, καὶ τὴν Ποίμνην τῆς αὐτοῦ ἀσεβείας διέσωσας, ὁμοούσιον, τῷ Πατρὶ δογματίζων τὸν υἱὸν τε, καὶ τὸ Πνεῦμα ὀρθοδόξως, Ἱεουργέ Παμμακάρισε .

Ασραπαῖς τοῦ κηρύγματος, τοὺς ἐν σκότει ἐφώτισας, καὶ τὴν πλάνην ἅπασαν ἀπεδίωξας, προκινδυνεύων τῆς πίστεως, σερρὲ Ἄθανάσιε, ὡς ποιμὴν ἀληθινός, ὡς ἐδραῖωμα ἄσειτον, παναοίδιμε, τῆς Χριστοῦ Ἐκκλησίας, διὰ τοῦτο, συνελθόντες σε τιμῶμεν, μελωδικῶς ἀγαλλόμενοι .

Αρετὴν πᾶσαν ἠσκησας, ἐπιμόνως θεόπνευσε, καὶ χρισθεὶς τῷ Πνεύματι, χρίσμα ἅγιον, Ἱεουργός Ἱερώτατος, σαφῶς ἐχρημάτισας, καὶ ποιμὴν ἀληθινός, καὶ τῆς πίστεως πρόμαχος, ὅθεν ἅπασα, Ἐκκλησία δοξάζει, σοῦ τὴν μνήμην, ἱερῶς ἐπιτελοῦσα, καὶ τὸν Σωτῆρα δοξάζουσα .

Ἔτερα, τοῦ Ἁγίου Κυρίλλου ὁμοίαν.

Ταῖς πυρίνοισ σου δόγμασι, τῶν αἰρέσεων ἅπαντα, φρυγανώδης φλέγεται ὕλη πάντοτε, τῶν νοσημάτων ταῖς βάθεσι, βυθίζεται σφάτευμα, ἀπειθαυόντων δυσσεβῶν, Κύριλλε ταῖς σοῖς δόγμασι, τῆς σοφίας σου, καλλωπίζεται Μάκαρ καθ' ἑκάστην, τῶν πισῶν ἡ Ἐκκλησία, μεγαλοφώνως τιμῶσά σε.

Εὐφραδία τῶν λόγων σου, ιερώτατε Κύριλλε, Ἐκκλησία ἅπαντα ὠραίζεται, καὶ εὐσεβῶς καλλωπίζεται, ὠραίοις ἐν κάλλεσι, καὶ τιμῶσά σου ιερῶς, τὴν ἀγίαν καὶ εὐσημον, μνήμην ἔνδοξε, Ὁρθοδόξων τῶ κλέος, τῶν Πατέρων, κορυφαῖε τῆς Συνόδου, τῆς Παναγίας ὑπέρμαχε.

Τῆς Χριστοῦ ἀπεδίωξας, νοσητοῦς λύκους Κύριλλε, Ἐκκλησίας σκίμπωνι τῶν δογμάτων σου, καὶ ταύτην κύκλω ἐτείχισας, λόγων ἀχυρώμασι, παραστήσας τῷ Χριστῷ, ἀσινῆ καὶ ἀλώθητον, ὃν ἰκέτευε, ἐκ φθορᾶς καὶ κινδύνων λυτρωθῆναι, τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας, τὴν ζειτέβαισον μνήμην σου.

Δόξα ἡχος πλ. β'.

Κυρίλλου Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως.

Ιεραρχῶν τοὺς ἀρχηγούς, Πατριαρχῶν τοὺς ἀκραίμονας, καὶ παμφασεῖς φωστήρας τῆς Οἰκουμένης, τῶν ἐννοιῶν τοῦ Χριστοῦ τοὺς ἐκφάντορας, συνελθόντες ὦ φιλέορτοι, πνευματικοῖς ἐγκωμίοις αἰνέσωμεν λέγοντες· χαίροις Πάτερ Ἀθανάσιε, τῆς Ἀθανασίας ἐπώνυμε, ὁ τὸν ληρώδη Ἄρειον, καθάπερ λύκον ἐκσφενδονήσας τῆς ποιμνῆς τοῦ Χριστοῦ τῆ ἐλαστικῆ σφενδόνῃ τῶν θεοτόφων δογμάτων σου· χαίροις ἀστὴρ παμφασεῖσατε, τῆς Ἀειπαρθένου ὑπέρμαχε, ὁ σεντορίως αὐτὴν Θεοτόκον, ἐν μέσῳ τοῦ ἐν Ἐφέσῳ Ἱεροῦ Συλλόγου ἀνακηρύξας λαμπρῶς, καὶ τῶν Νεστορίου ληρημάτων καθαιρέτα, παμμακάρισε Κύριλλε! χαίρετε θεολογίας πηγαί, θεοσοφίας ποταμοὶ ἀέννασι, καὶ βρύσεις θείας γνώσεως ἀλλ' ὦ πάνσοφοι Πατέρες τρισμακάριοι, μὴ παύτητε πρεσβεύοντες Χριστῷ

εἰς τῷ Θεῷ, ὑπὲρ τῶν πίσει καὶ πόθῳ τελούντων καὶ τὴν Ἱεράν ὑμῶν καὶ σεβασμίαν πανήγυριν.

Καὶ νῦν ὁ αὐτός.

Τὴν τῶν Παρθένων καλλονὴν, καὶ χαρμονὴν τῶν ἁγίων, τὴν μόνην Θεοτόκον, καὶ τῶν Πισῶν ἀρραγὲς περιτείχισμα, συνελθόντες ὦ φιλέορτοι, ἀσματικαῖς ἐγκωμίοις, ὑμνήσωμεν λέγοντες· χαίροις Παρθενομήτορ Ἀγνή, Λυχνία χρυσαυγῆς, καὶ Πύλη ἐπουράνιε, χαίροις Σκηνὴ Ἀγιάσματος, ἡ τὸν Θεὸν χωρήσασα ἐν μήτρας σου Πανάχαρτε· χαίροις τῶν οὐρανίων ταγμάτων ὑπερτέρα, ἀπάντων ἀσύγκριτος, διό Μητράνανδρε Δέσποινα, μὴ λείπης φρουροῦσα τοὺς δούλους σου, τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε Πίσει καὶ πόθῳ ἀεὶ, καὶ τὸν τόκον σου προσκυνοῦντας τὸν ἄσπορον.

Εἴσοδος, Προκείμενον· τῆς ἡμέρας·

καὶ τὰ Ἀναγνώσματα· Κερ: α: 8

Δευτερονομίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Εἶπε Μωσῆς πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ, ἴδετε, παραδέδωκα ἐνώπιον ὑμῶν τὴν Γῆν· εἰσελθόντες κληρονομήσατε τὴν Γῆν, ἣν ὤμοσε Κύριος τοῖς Πατράσιν ὑμῶν, τῷ Ἀβραάμ, καὶ τῷ Ἰσαὰκ, καὶ τῷ Ἰακώβ, δοῦναι αὐτοῖς αὐτήν, καὶ τῷ σπέρματι αὐτῶν μετ' αὐτούς. καὶ εἶπον πρὸς ὑμᾶς ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, λέγων· οὐ δυνήσομαι μόνος φέρειν ὑμᾶς· Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν ἐπλήθυνεν ὑμᾶς, καὶ ἰδοὺ ἐσέ σήμερον ὡς τὰ ἄστρα τοῦ Οὐρανοῦ τῷ πλήθει· Κύριος ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν προσθεῖη ὑμῖν, ὡς ἐσέ χιλιοπλατίως, καὶ εὐλογῆται ὑμᾶς, καθότι ἐλάλησεν ὑμῖν. καὶ ἔλαβον ἐξ ὑμῶν ἄνδρας σοφοὺς, καὶ ἐπιστήμονας, καὶ συνετούς, καὶ κατέστησα αὐτούς ἡγεῖσθαι ἐφ' ὑμῶν, χιλιάρχους, καὶ ἑκατοντάρχους, καὶ πεντηκοντάρχους, καὶ δεκάρχους, καὶ γραμματοεισαγωγεῖς τοῖς Κριταῖς ὑμῶν, καὶ ἐνετειλάμην τοῖς Κριταῖς ὑμῶν ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ λέγων· διακούετε ἀναμέσον τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν, καὶ κρίνετε δικαίως ἀναμέσον ἀνδρῶς, καὶ ἀναμέσον τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ,

καὶ

καὶ ἀναμέσον τοῦ προσηλύτου αὐτοῦ. οὐκ ἐπιγνώσεθε πρόσωπον ἐν κρίσει· κατὰ τὸν μικρὸν, καὶ κατὰ τὸν μέγαν κρινεῖς. οὐμὴ ὑποσείλη πρόσωπον ἀνθρώπου, ὅτι ἡ κρίσις τοῦ θεοῦ ἐστίν.

Δευτερονομίου τὸ Ἀνάγνωσμα. Κεφ: ι: 14

Εἶπε Μωσῆς πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ· ἰδοὺ Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, ὁ Οὐρανὸς τοῦ Οὐρανοῦ, ἡ γῆ, καὶ πάντα ὅσα ἐστὶν ἐν αὐτοῖς. πλήν τοὺς πατέρας ἡμῶν προεἶλετο Κύριος ἀγαπᾶν αὐτούς, καὶ ἐξελέξατο τὸ σπέρμα αὐτῶν μετ' αὐτούς, ὑμᾶς παρὰ πάντα τὰ ἔθνη, κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην· καὶ περιτεμεῖσθε τὴν σκληροκαρδίαν ὑμῶν, καὶ τὸν τράχηλον ὑμῶν οὐ σκληρυνεῖτε ἔτι· ὁ γὰρ Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, οὗτος Θεὸς τῶν Θεῶν, καὶ Κύριος τῶν Κυρίων. ὁ Θεὸς ὁ Μέγας, καὶ ἰσχυρὸς, καὶ φοβερός, ὃς τις οὐ θαυμάζει πρόσωπον, οὐδὲ μὴ λάβῃ δῶρον. ποιῶν κρίσιν προσηλύτῳ, καὶ ὄρφανῷ, καὶ χήρᾳ, καὶ ἀγαπᾷ τὸν προσήλυτον, δοῦναι αὐτῷ ἄρτον καὶ ἱμάτιον. Κύριον τὸν Θεόν σου φοβηθήσῃ, καὶ αὐτῷ μόνῳ λατρεύσεις, καὶ πρὸς αὐτὸν κολληθήσῃ, καὶ ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ ὁμῆ, Αὐτὸς κάυχημά σου, καὶ αὐτὸς Θεὸς σου ὃς τις ἐποίησέ σοι τὰ μεγάλα καὶ ἔνδοξα ταῦτα, ἃ εἶδον οἱ ὀφθαλμοὶ σου.

Σοφίας Σολομώντος τὸ Ἀνάγνωσμα. Κεφ: γ': 1.

Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἄφηται αὐτῶν βάσανος· ἔδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθῆναι, καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ἢ ἔξοδος αὐτῶν, καὶ ἡ ἀφ' ἡμῶν πορεία σύντριμμα· οἱ δὲ εἰσὶν ἐν εἰρήνῃ· καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων ἐὰν κολασθῶσιν, ἡ ἐλπίς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης· καὶ ὀλίγα παιδευθέντες, μεγάλα εὐεργετηθήσονται· ὅτι ὁ Θεὸς ἐπείρασεν αὐτούς, καὶ εὗρεν αὐτοὺς ἀξίους ἑαυτοῦ· ὡς χρυσὸν ἐν χυτῆρι· ὡς χρυσὸν ἐν χυτῆρι ἐδοκίμασεν αὐτούς, καὶ ὡς ὄλοκαρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτούς· καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμψουσι, καὶ ὡς σπινθήρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται· κρινοῦσιν Ἐθνη, καὶ κρατήσουσι λαῶν, καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας· οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτῷ συνή-

συνήσουσιν ἀλήθειαν, καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ· ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὀσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Εἰς τὴν Λιτὴν· Ἦχος α'. Γερασίμου Ἀλεξανδρείας.

Η σοφία τοῦ Θεοῦ τὰς ἐν κόσμῳ θλίψεις, καὶ τὰ τῶν ἐχθρῶν παλαιήματα, ὡς χωνευτήριον τίμιον ἠτοιμάσατο, ἐν ᾧ τὸ καθαρῶτατον χρυσίον, Ἀθανάσιον τὸν πάνσοφον ἱεράρχην, τὸν Ἀλεξανδρείας λαμπρότατον φωστῆρα, ἀξιοπρεπῶς ἐδοκίμασε, καὶ ἀξιὸν εὐραμένη, ὡς δακτύλιον δεξιᾷ τῆς ἁγίας κατεσκεύασε· διὸ καὶ τὴν μακαρίαν αὐτοῦ ψυχὴν, ὡς Νύμφην ἰδίαν ἐνυμφεύθη, ταύτην εὐφρανομένη εἰς τοὺς αἰῶνας.

ὁ αὐτὸς.

Η σοφία τοῦ Θεοῦ, τοὺς ἑαυτῆς θησαυροὺς ἐν τῷ Κυρίλλῳ κατέκρυψε· διὸ, μηκέτι γῆν διορύξαντες, φθορᾶς θησαυρῶν φροντίσωμεν, καὶ τούτοις πλουτισθῆναι σπεύσωμεν· πρόσκαιρον γὰρ τὴν ἀπόλαυσιν ἔσομεν, τῶν δὲ τῆς θεοσοφίας θησαυρῶν Κυρίλλου τοῦ τρισμάκαρος αἰωνίως ἀπολαύοντες, ἐν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν φυλάξωμεν.

ὁ αὐτὸς.

Η σοφία τοῦ Θεοῦ, ἄνθρωπον ἐν ἀρχῇ ἐπλασεν, ἐκ ψυχῆς καὶ σώματος αὐτὸν συνηταμένη, ἐν ᾧ τὰ πάντα τεθαύμασαι· ἀλλ' ἐν τῇ καινῇ ἀναπλάσει, ἄνθρωπον Θεῷ ἠρμόσατο· οὐ τὴν ἄρρητον, καὶ δυσερμήνευτον ἔνωτιν, παρέδωκεν ἡμῖν, οἱ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἱερώτατοι Διδάσκαλοι, τὴν ἐν τῷ Υἱῷ μίαν τοῦ συνθέτου ὁμολογοῦντες ὑπόστασιν, καὶ δύο τὰς θελήσεις ἐν αὐτῇ τῆ μιᾷ ὑποστάσει· ξένον ἄκουσμα· ξένον θέαμα· ξένων ψυχῶν ἀγαλλίαμα.

Ἦχος πλ. β'.

Δεῦτε συνευφρανθῶμεν πάντες οἱ γηγενεῖς ἐπὶ τῇ μνήμῃ τῶν σοφοτάτων Διδασκάλων· αὐτοὶ γὰρ ὡς παλαιαὶ ἀξιόθεοι, καὶ πρόμαχοι τῆς ἀληθείας πιστότατοι, ἐχθροῖς τοῖς ἀοράτοις καὶ ἡρατοῖς, εὐσεβοφρόνως

ἀντίστησαν · ὅθεν ἐν οὐρανοῖς, σεφάνοις τῆς Ἀθανασίας αὐτοὺς ἐσέφατο
ὁτῶν ἀπάντων βασιλεὺς · καὶ νῦν μετ' Ἀγγέλων χορεύοντες, ὕμνοισιν
ἀκαταπαύτως αὐτόν, τρισαγίοις ἄσμασι, τὸν ἐν Τριάδι Ὁμοούσιον ·

ἤχος γ · Γερμανοῦ Πατριάρχου ·

Η μεγάλη τῆς Εκκλησίας σάλπιγξ, ὁ πολύαθλος Ἀθανάσιος, πρὸς
εὐωχίαν σήμερον, συγκαλεῖται τὴν Οἰκουμένην · φαιδρῶς πάντες πι-
σοὶ, πρὸς τὴν πανήγυριν ὑπαντήσωμεν, τοῦ καλοῦ Ποιμένος, ὕμνοις
γαλαίροντες τοὺς ἱεροὺς αὐτοῦ πόνους, ὅπως ταῖς πρεσβείαις αὐτοῦ,
λάβωμεν παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ τὸ μέγα ἔλεος ·

ὁ αὐτὸς ·

Τὸ μέγα κλέος τῶν Ἱερέων, Ἀθανάσιον τὸν ἀήττητον ἀριεῖα, ἱερο-
πρεπῶς εὐφημήσωμεν · αὐτὸς γὰρ τῶν αἰρέσεων συγκόψας τὰς φάλαγγας,
τῇ δυνάμει τοῦ Πνεύματος, τὰ τῆς ὀρθοδοξίας τρόπαια, ἀνεστή-
σατο καθ' ὅλης τῆς Οἰκουμένης, ἀριθμῶν εὐτεδῶς τὸ τῆς Τριάδος Μυ-
στήριον, διὰ τὴν τῶν πρωτόπων ιδιότητα, καὶ πάλιν συνάπτων ἀσυγ-
χύτως εἰς ἓν, διὰ τὴν τῆς οὐσίας ταυτότητα, καὶ Χερουβικῶς θεολο-
γῶν, πρεσβεύει ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν ·

ἤχος α ·

Τῆ τῶν ἁσμάτων τερπνότητι, τῶν Διδασκάλων εὐφημήσωμεν τὴν
παρουσίαν ἡμέραν, καὶ ἠχήσωμεν αὐτῶν τὰ ἀγωνίσματα · πρόκεινται
γὰρ οὗτοι ἡμῖν εἰς εὐφημίαν, οἱ Χριστοῦ Ζηλωταί · καὶ γὰρ τὰς τῶν
Αἰρετιζόντων ἐρεσγελίας καθελόντες, Τριάδα σέβειν ἡμᾶς ἐξεπαίδευσαν,
καὶ πρεσβεύουσι τῷ Κυρίῳ, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν ·

ἤχος β · Νέον ·

Τοὺς Ἱεράρχας Χριστοῦ ὑμνήσωμεν ἅπαντες, Ἀθανάσιον καὶ Κυρίλλον·
ὅτι τοὺς τῶν Αἰρετιζόντων φληνάφους πάντας κατήργησαν, καὶ τῆς
Ἁγίας Τριάδος τὸ κράτος, εἰς πάντα κόσμον τρανῶς καταγγέλουσιν,
ἵνα θεὸν ἐν τρισὶ προσώποις ἀμέρισον · ὃ καὶ πρεσβεύουσιν ὑπὲρ ἡμῶν

τῶν ἐν πίσει τελούντων τὴν μνήμην αὐτῶν ·

ἤχος πλ · δ' ·

Γεραρχῶν τοὺς ἀκραιμόνας, καὶ παμφαεῖς φωστῆρας τῆς Οἰκουμένης,
ἐν ὕμνοις τιμήσωμεν πισοὶ, Ἀθανάσιον σὺν τῷ Κυρίλλῳ · καὶ Χριστῷ
ἐκβοήσωμεν χαρμονικῶς, εὐσπλαγγνε Κύριε, παράσχου σοῖς ἰκέταις,
ἰκεσίαις τῶν Διδασκάλων, ἄφεσιν ἁμαρτιῶν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος ·

ἤχος πλ · α · Νέον ·

Οτε τῆς Εκκλησίας προΐσασθε Διδάσκαλοι, τότε Αἰρετιζόντων ἐ-
φράττετε τὰ σόματα · πῶς γὰρ ἠδύναντο ὅλως, ἀντοφθαλμηῆσαι τῇ
λαμπηδόνι τῶν θεοπνεύστων διδαγμάτων ὑμῶν; διὸ δεόμεθα, Ἱεράρχαι
Χριστοῦ, αὐθις τοὺς καθ' ἡμᾶς κακόφρονας ἐπισομίσατε, ρυόμενοι ἡμᾶς
ἐκ τῶν σκανδάλων αὐτῶν, ἀξιῶμνητοι Ἱεράρχαι μέγιστοι ·

Δόξα ἤχος πλ · β ·

Τοὺς Ἱεράρχας τοῦ Χριστοῦ, καὶ τῶν Πατέρων κλέος, τῆς πίσεως
τοὺς πύργους, καὶ τῶν πισῶν Διδασκάλους καὶ φύλακας, συνελθόντες
ὦ φιλέορτοι, ἁσματικοῖς ἐγκωμίοις, ὑμνήσωμεν λέγοντες · Χαίροις τῆς
Ἐκκλησίας φωστῆρ, Ἀθανάσιε σοφέ, καὶ σύλε ἀπερίτρεπτε Κύριλλε ·
Χαίροις, Ἀρχιερεῦ μέγιστε, καὶ τῆς ὀρθοδοξίας κραταῖε ὑπέρμαχε · ἀλλ'
ὦ Πατέρες τρισόλβιοι, μὴ παύσησθε αἰεὶ πρεσβεύοντες Χριστῷ, ὑπὲρ τῶν
πίσει καὶ πόθῳ τελούντων ὑμῶν, τὴν πανίερον καὶ θεῖαν πανήγυριν ·

Καὶ νῦν Θεοτοκίον ·

Ο Ποιητῆς καὶ Λυτρωτῆς μου, Πάναγνε, Χριστὸς ὁ Κύριος, ἐκ τῆς
σῆς νηδύος προελθὼν, ἐμὲ ἐνδυσάμενος, τῆς πρώην κατάρας τὸν Ἀ-
δάμ ἠλευθέρωσε · διὸ σοὶ Πάναγνε, ὡς τοῦ Θεοῦ Μητρί τε, καὶ Παρθέ-
νῳ ἀληθῶς, βοῶμεν ἀσιγήτως, τὸ Χαῖρε τοῦ Ἀγγέλου · Χαῖρε Δέσποι-
να, προσασία καὶ σκέπη, καὶ σωτηρία τῶν ψυχῶν ἡμῶν ·

Ἀπόσιχ· ἦχος· πλ· α·
Χαίροις ἀσκητικῶν ἀληθῶς·

Χαίροις Ἱεραρχῶν ἡ Δυάς, τῆς Ἐκκλησίας τὰ μεγάλα προπύργια, οἱ σύλοι τῆς εὐσεβείας, ὁ τῶν πιστῶν ἐδρασμὸς, τῶν Αἰρετιζόντων ἡ κατάπτωσις· Χριστοῦ οἱ ποιμάναντες, τὸν λαὸν θείοις δόγμασι, καὶ ταῖς ποικίλαις ἀρεταῖς οἱ ἐκθρέψαντες, οἱ τῆς χάριτος διαπρύσιοι κήρυκες, νόμους οἱ προεκθέμενοι, Χριστοῦ τῷ πληρώματι, οἱ Ἰδηγοὶ πρὸς τὰ ἄνω, τοῦ Παραδείσου αἱ εἰσοδοὶ, Χριστὸν καταπέμψαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν αἰτεῖτε τὸ μέγα ἔλεος·

τὸ σῶμα μου λαλήσει σοφίαν·

Χαίροις Ἱεραρχῶν ἡ Δυάς, οὐρανοβάμονες ἐπίγειοι Ἄγγελοι, τοῦ κόσμου ἡ σωτηρία, ἡ τῶν ἀνθρώπων χαρὰ, καὶ τῆς Οἰκουμένης οἱ Διδάσκαλοι· τοῦ Λόγου οἱ πρόμαχοι, Ἱατροὶ ἐπιστήμονες, τῶν νοσημάτων τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος, οἱ ἀειρροὶ Ποταμοὶ οἱ τοῦ Πνεύματος, λόγοις οἱ καταρδεύσαντες, τῆς γῆς ἅπαν πρόσωπον, οἱ θεολόγοι, αἱ βάσεις, οἱ ὑψηγοὶ οἱ ἐνθεοὶ, Χριστὸν καταπέμψαι, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν αἰτεῖτε τὸ μέγα ἔλεος·

οἱ Ἱερεῖς σου Κύριε ἐνδύσονται δικαιοσύνην·

Χαίροις ἡ Ἱερά Ἐνωρίς, τοῦ ἐπιγείου σφαιρώματος Ἡλίου, ἀκτῖνες καὶ δαδουχίαι, ἐκ Τρισηλίου αὐγῆς, τῶν ἐσκοτισμένων ἡ ἀνάβλεψις, τὰ ἄνθη τὰ εὖσμα, Παραδείσου τὰ κάλλινα, ὁ Θεολόγος καὶ σοφὸς Ἀθανάσιος, θεῖος Κύριλλος, τὰ Πυξία τοῦ Πνεύματος, Πλάκες αἱ θεογρακτοὶ, Μαζοὶ οἱ ἐκθλύζοντες, τῆς σωτηρίας τὸ γάλα, τὸ τῆς σοφίας ἀγλάισμα, Χριστὸν δυσωπεῖτε ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι τὸ μέγα ἔλεος·

Δόξα, ἦχος, πλ: α

Σαλπίσωμεν ἐν σάλπιγγι ἁσμάτων, χορεύσωμεν ἐόρτια, καὶ σκιρτήσωμεν ἀγαλλόμενοι, ἐν τῇ πανδήμῳ πανηγύρει τῶν Διδασκάλων ἡμῶν

μῶν· Βασιλεῖς καὶ Ἄρχοντες συντρεχέτωσαν, καὶ τοὺς Ἱεράρχας κροτεῖτωσαν ἐν ὕμνοισ, ὡς δογμάτων βλύσαντας, ποταμοὺς ὑπερμεγέθεις, καλλιρροὺς ἀειζῶους τοῦ Πνεύματος· Ποιμένες καὶ Διδάσκαλοι, τοὺς σεπτοὺς Ἱερομύσας, συνελθόντες εὐφημήσωμεν· οἱ φιλόσοφοι τοὺς σοφοὺς, οἱ Ἱερεῖς τοὺς Ποιμένας, οἱ ἁμαρτωλοὶ τοὺς προσάτας, οἱ πένητες τοὺς πλουτιστάς, οἱ ἐν θλίψει τοὺς παραμυθοῦντας· τοὺς συνοδίτας οἱ ὁδοιπόροι, οἱ ἐν θαλάσῃ τοὺς κυβερνήτας· οἱ πάντες τοὺς πανταχοῦ θερμῶς προφθάνοντας θείοις Ἀρχιεράρχαις, ἐγκωμιάζοντες οὕτως εἶπωμεν· Πανάγιοι Διδάσκαλοι, σπεύσατε ἐξελεῖν τοὺς πιστοὺς, ἐκ τῶν τοῦ βίου σκανδάλων, καὶ ῥῦσαι κολάσεων, τῶν αἰωνίων ἡμῶν·

Καὶ νῦν· Θεοτοκίον· ὁμοιον·

Γερμανοῦ Πατριάρχου·

Σαλπίσωμεν ἐν σάλπιγγι ἁσμάτων· προκύψασα γὰρ ἄνωθεν, ἡ Παντάνασσα Μητροπαρθένος, ταῖς εὐλογίαις κατασέφει τοὺς εὐφημοῦντας αὐτήν· Βασιλεῖς καὶ Ἄρχοντες συντρεχέτωσαν, καὶ τὴν Βασιλίδα κροτεῖτωσαν ἐν ὕμνοισ, Βασιλέα τέξασαν, τοὺς θανάτω κρατούμενους πρὶν, ἀπολύσαι φιλανθρώπως εὐδοκήσαντα· Ποιμένες καὶ Διδάσκαλοι, τὴν τοῦ καλοῦ Ποιμένος ὑπέραγον Μητέρα, συνελθόντες εὐφημήσωμεν· τὴν Λυχνίαν τὴν χρυσαυγῆ, τὴν φωτοφόρον Νεφέλην, τὴν τῶν Χερουβίμ ὑπερτέραν, τὴν ἐμφυχόν τε Κιβωτὸν, τὸν πυρίμορφον τοῦ Δεσπότη τοῦ Θρόνου· τὴν μανναδόχον χρυσεάν Στάμνον, τὴν ζωηφόρον τοῦ Λόγου πλάκα, ἀπάντων Χριστιανῶν τὸ καταφύγιον, ἅσμασι θεηγόροις ἐγκωμιάζοντες, οὕτως εἶπωμεν· Παλάτιον τοῦ Λόγου, ἀξίωσον τοὺς ταπεινοὺς ἡμῶν, τῆς Οὐρανῶν Βασιλείας· οὐδὲν γὰρ ἀδύνατον τῇ μεσιτείᾳ σου·

Απολυτίκιον ἦχος α· Νέον·

Τοὺς Ἱεράρχαις Κυρίου ὁρθῶν δογμάτων ἐκφάντορας, τῶν Ἀλεξανδρέων ποιμένας, τῆς ἀληθείας τοὺς κήρυκας, περιλημμένην τῷ Θεῷ Ἐνωρίδα, τοὺς λαμπροὺς φωστῆρας τῶν ἀσεβῶν τὸ σκότος ἀποσοβήσαντας·

τας, Ἀθανάσιον τὸν μέγαν τῶν Αἰρετιζόντων τὸ θέριτρον, σὺν τῷ Κυρίλλῳ τῷ πάνυ Θεοτόκον εὐσεβήσαντι. Πάντες οἱ φιλέοργοι δεῦτε φαιδρῶς, συνελθόντες ὕμνοις τιμήσωμεν, καὶ γὰρ ἀκαταπαύτως ὑπὲρ ἡμῶν Θεῷ πρεσβεύουσι.

καὶ Θεοτοκίον. τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου.

Νῦν ἀπολύεις. Καὶ ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὴν α'. σιχολογίαν.

Κάθισμα. ἤχος Γ'. Τὴν ωραιότητα.

Τὴν τῶν αἰρέσεων πλάνην διήλεγξας, καὶ τὴν Ὁρθόδοξον πίσιν ἐκίρυσας, ὡς θεηγόρος εὐσεβῶς, ἐτρένωσας Ἱεράρχα, τρεῖς τὰς ὑποστάσεις μὲν, ἐν μονάδι Θεότητος, φύσει ὁμοούσιον, καὶ προσώποις ἀσύγχυτον. διὸ καὶ συνελθόντες ἐν πίσει, Ἀθανάσιε Πάτερ τελοῦμεν τὴν μνήμην σου.

Θεοτοκίον.

Τὴν ωραιότητα τῆς Παρθενίας σου, καὶ τὸ ὑπέρλαμπρον τὸ τῆς ἀγγελίας σου, ὁ Γαβριὴλ καταπλαγείς, ἐβόα σοι Θεοτόκε. ποῖον σοι ἐγκώμιον, προσαγάγω ἐπάξιον; τί δὲ ὀνομάσω σε; ἀπορῶ καὶ ἐξίσταμαι. διὸ ὡς προσετάγην βοῶ σοι: χαῖρε ἡ Κεχαριτωμένη.

Μετὰ τὴν β'. σιχολογίαν, Κάθισμα ἤχος α'.

Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Τριάδος τῆς σεπτῆς, Ἀθανάσιον ὕμνοις, καὶ Κύριλλον ὁμοῦ, ἐπαινέσωμεν πάντες, τοὺς θείους θεράποντας, καὶ προμάχους τῆς πίστεως, τοὺς τοῖς βάθεσι, τῶν εὐσεβῶν νοημάτων, στρατὸν ἔκφρονα, αἰρετικῶν ἀπειθούντων, ἀξίως βυθίσαντας.

Θεοτοκίον.

Μαρία τὸ σεπτὸν, τοῦ Δεσπότης δοχεῖον, ἀνάστησον ἡμᾶς, πεπτωκότας εἰς χάος, δεινῆς ἀπογνώσεως, καὶ πταισμάτων καὶ θλίψεων.

σὺ

σὺ γὰρ πέφυκας, ἀμαρτωλῶν σωτηρία καὶ βοήθεια καὶ κραταιὰ προστασία, καὶ σώζεις τοὺς δούλους σου.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα. ἤχος δ'.

Ταχύ προκατάλαβε.

Τοῖς θείοις χαρίσμασιν, ἀγλαϊζόμενοι, Πατέρες θεόσοφοι, πόλιν Ἀλεξανδρέων, Οἰκουμένην τε πᾶσαν, δόγμασιν ὑμῶν θείοις, καὶ συγγράμμασι δόξαν, τὴν τῆς σεπτῆς Τριάδος, ὡςπερ σάλπιγγες θεῖαι, ὀρθοδόξως κηρύττετε.

Θεοτοκίον.

Ταχύ δέξαι Δέσποινα, τὰς ἰκεσίας ἡμῶν, καὶ ταύτας προσάγαγε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, Κυρία πανάμωμε, λύσον τὰς περιστάσεις, τῶν εἰς σὲ προσρεχόντων, σύντριψον μηχανίας, καὶ κατάβαλε θράσος, τῶν ὀπλιζομένων ἀθέων, Πάναγνε κατὰ τῶν δούλων σου. οἱ Ἀναβαθμ. τὸ α'. Ἀντίφωνον τοῦ δ'. ἤχου.

Προκείμενον ἤχος δ'.

οἱ Ἱερεῖς σου Κύριε ἐνδύσονται δικαιοσύνην.

Στίχ. Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν, καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδ.

Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην.

Εἶπεν ὁ Κύριος πρὸς τοὺς ἐληλυθότας πρὸς αὐτὸν Ἰουδαίους. Ἀμήν ἀμήν λέγω ὑμῖν, ὁ μὴ εἰσερχόμενος διὰ τῆς θύρας εἰς τὴν αὐλήν τῶν προβάτων, ἀλλὰ ἀναβαίνων ἄλλαχόθεν.

ὁ Ν'. Δόξα. Ταῖς τῶν Διδασκάλων πρεσβείαις ἐλεῆμον.

Καὶ νῦν ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. Ἐλέησόν με ὁ Θεός. τὸ Ἰδιόμελον ἤχος πλ. β'.

Εξεχύθη ἡ χάρις ἐν χείλεσιν ὑμῶν, Ὅσοι Πατέρες, καὶ γεγονάτε Ποιμένες τῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, διδάσκοντες τὰ λογικὰ πρόβατα, πιστεύειν εἰς Τριάδα Ὁμοούσιον, ἐν μιᾷ Θεότητι.

Ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου, μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς δ': καὶ τῶν

ἀγίων εἰς ἦ:

Ὁ Τῆς Θεοτόκου:

ὠδὴ ἀ: ἦχος πλ: δ': ὁ εἰρμός.

Αρματηλάτην Φαραῶ ἐθύθισε, τερατουργοῦσα ποτέ, Μωσαϊκὴ βάνδος, σαυροτύπως πλήξασα, καὶ διελούσα θάλασσαν, Ἰσραὴλ δὲ φυγάδα πεζὸν ὀδίτην διέσωσεν, ἄσμα τῷ Θεῷ ἀναμέλλοντα.

Τροπάριον.

Δεδοξασμένα περὶ σοῦ λελάληνται, δεδοξασμένη Ἄγνη, ἡ τῶν πιστῶν δόξα, μόνη χρηματίσασα. διὸ μελούσης δόξης με, κοινωνὸν σαῖς πρεσβείαις, δοξάζοντά σε ἀνάδειξον, Ἀχραντε Πανάμωμε Δέσποινα.

Εὐλογημένος ὁ καρπὸς Πανάμωμε, ὁ τῆς κοιλίας σου, δι' οὗ βροτοὶ πάντες, τῆς ἀρχῆς ἐλύθημεν, εὐλογημένη Πάναγνε, ἀνερμήνευτον θαῦμα, ἀκατανόητον ὄραμα, πάντων τῶν βροτῶν τὸ διάσωσμα.

Ητῶν Ἀγγέλων δυσωπεῖ σε Κύριε, πληθὺς ἐκάστοτε, τῶν Μαθητῶν δῆμος, Προφητῶν ὁ σύλλογος, Μαρτύρων, καὶ Ὁσίωνσου, διὰ τῆς Θεοτόκου, ἀμαρτημάτων συγχώρησιν, δώρησαι ἡμῖν ὡς φιλόανθρωπος.

ὁ τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου.

Θεοφάνους. οὐ ἡ ἀκροσιχίς, ἄνευ τῶν Θεοτοκίων.

Ἀθανάσιος εὐχος Ὁρθοδοξίας ἔφυ.

ὠδὴ ἀ: ἦχος πλ: δ': Ἀρματηλάτην φαραῶ.

Αθανασίῳ προσκομίζων ἔπαινον, ὡς ἀρετὴν εὐφημῶν, πρὸς τὸν Θεὸν φέρω, μᾶλλον τὸ ἐγκώμιον, παρ' οὗ τοῖς βροτοῖς δέδοται, ἀξιόπαινον χρῆμα, τῆς ἀρετῆς ἧς περ γέγονεν, ἔμφυχος εἰκὼν καὶ ἐκμάγειον.

Θεσοφίας χρηματίσασ ἐμπλεως, καὶ ὑπὲρ Ἡλίου, βίῳ ἀπαστράπτων καὶ πολιτευτάμενος, Ὅσιε ὑπερβέβηκας, ἐγκωμίων τοῖς νόμοις τοῦς

τοῦς παρ' ἡμῶν. ἀλλ' ἀνάσχοιο, Πάτερ παρ' ἀξίαν ὑμνούμενος.

Αξιοχρέως μὲν ὠδὴν ὑφαίνομεν, σοῦ μνήμη τῇ εὐκλεεῖ, ἀλλὰ ἀποροῦντες, πλείστων Ἀθανάσιε, τῶν κατ' ἀξίαν ὕμνων σου, ἐξαίτουμέν συγγνώμην, ἡμῖν δοθῆναι καὶ ἄφθονον, χάριν διὰ σοῦ τῆν τοῦ Πνεύματος.

Θεοτοκίον.

Δεδοξασμένα περὶ σοῦ λελάληνται, ἐν γενεαῖς γενεῶν, ἡ τὸν Θεὸν Λόγον, ἐν Γασρὶ χωρήσασα, Ἄγνη δὲ διαμείνας, Θεοτόκε Μαρία. διὸ σε πάντες γεραίρομεν, τῆν μετὰ Θεὸν προσησίαν ἡμῶν.

Ἔτερος Κανὼν τοῦ Ἁγίου Κυρίλλου.

οὐ ἡ ἀκροσιχίς, ἄνευ τῶν Θεοτοκίων.

Θεωριῶν Κύριλλος ἐνθέων λύρα.

ὠδὴ ἀ. ἦχος δ. Θαλάσσης.

Θεόθεν τῆν φωτοδότιν Κύριλλε, χάριν δεξάμενος, καὶ τηλαυγῆς φωνῆ ἀναδειχθεὶς, λογικὰς ἐξαστράψαις ἡμῖν, μαρμαρυγὰς τῆν μνήμην σου, ὅπως ἀξίως ἀνυμνήσωμεν.

Επλήσθης τῆς δαδουχίας Κύριλλε, σοφὲ τοῦ Πνεύματος, τῶν ἐντολῶν ὡς φύλαξ τοῦ Χριστοῦ, τῶν παθῶν καθηράμενος, τῆς ὑπερθέου γέγονας, ὄντως Τριάδος ἐνδιαίτημα.

Ως ζήλου, καὶ παρρησίας ἐμπλεως, Κύριλλε ἐνδοξε, τὰς θεομάχους πάσας ἀψευδῶς, γλωσσαλγίας διήλεγξας, τῶν δυσσεβῶν αἱρέσεων, ὀρθοδοξίας προΐστάμενος.

Θεοτοκίον.

Πατήσας τῆν ἐντολήν τοῦ κτίσαντος τρυφῆς ἐκβέβληται, δελεασθεὶς ὁ πρῶτος ἐν βροτοῖς. ἀλλὰ τοῦτον πεπάντα δευνῶς, τὸν Λυτρωτὴν κυήσασα, ἀνεκαλέσω Μητροπάρθενε.

Καταβασ. Χέρσον ἀβυσσοτόκον.

ᾠδή γ' . ὁ Εἰρμός .

Οὐρανίας ἀψίδος , ὀροφουργέ Κύριε , καὶ τῆς Ἐκκλησίας δομῆτορ
σύ με σερέωσον , ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῇ , τῶν ἐφετῶν ἢ ἀκρότης , τῶν πι-
στῶν τὸ σῆριγμα , μόνε φιλόνηρωπε .

Τροπάριον .

Ιερᾶς πολιτείας , ἀποπετῶν Ἀχραντε , παρασυνεβλήθην , τοῖς κτήνε-
σι καὶ κατὰκριτος , ὅλος γεγένημαι . ἢ τὸν κριτὴν τετοκυῖα πάσης κα-
τακρίσεως ῥῦσαι καὶ σῶσόν με .

Στεναγμούς ἀνευδότους , καὶ ψυχικὸν δάκρυον , καὶ διηνεκῆ μοι πα-
ράσχου κόρη κατάνυξιν , ὅπως πενθήσω μου , τὰ συμφυέντα μοι πάθη ,
ἐξ ἀπροτεξίας μου Θεοχαρίτωτε .

Συμπαθείας με θείας , ὡς συμπαθῆς Ἀχραντε , νῦν καταξιῶσαι , δυ-
σώπει τὸν εὐτυμπάθητον . τρόπους ἀσπλάγχχνους γάρ , ἀσυμπαθεῖς κεκτη-
μένον , μετανοίας τρόποις με νῦν ἀνακάλεσαι .

Ἄλλος . ὁ σερέωσας .

Ανακαθάρας μολυσμοῦ , παντός ψυχὴν τε καὶ σῶμα , Ἀθανάσιε ναὸς
ἀνεδείχθης , ἀξιόθεος διό , τὸ τῆς Τριάδος πλήρωμα , ἐπανεπαύσατό
σοι Ἱερομύσα πανόλβιε .

Σοῦ ὡς ἐπόθει τὴν ψυχὴν , τοῦ παρακλήτου ἢ χάρις , ἐκ παθῶν κε-
καθαυμένην εὐροῦσα , διαδήλους ἐν αὐτῇ τὰς ἐνεργείας δείκνυσι , καὶ τη-
λαυγῇ φωστῆρα , Πάτερ τῷ κόσμῳ σε τίθησιν .

Ιεραρχίας μὲν κανῶν , ὡς Ἱεράρχης ἐδείχθης , πρακτικῆς ὑπογραμμῆς
δὲ ὁ βίος , ἡ δὲ λόγος σου σοφέ , τῆς θεωρίας τύπος τραυῶς , θεολογία
δὲ σου ὄντως ἢ διδάξις πέφηνε .

Θεοτοκίον .

Τῶν Χερουβίμ καὶ Σεραφίμ , ἐδείχθης ὑψηλοτέρα , Θεοτόκε σύ γάρ
μόνη

μόνη ἐδέξω , τὸν ἀχώρητον Θεόν , ἐν σῇ γαστρὶ ἀμόλυγτε · διό πιστοὶ σὲ
πάντες , ὕμνοις ἀγνή μακαρίζομεν .

Ἄλλος . Εὐφραίνεται ἐπὶ σοὶ .

Ρωννύμενος ἐν Χριστῷ . τὰς μηχανὰς τοῦ σκολιοῦ δράκοντος , γνώμη
σερῶν Κύριλλε , ὡς ἰσὸν ἀράχνης διέλυσας .

Ιλὺν παθῶν ἐκ ψυχῆς , ἐξετινάξω καθελὼν Κύριλλε , πᾶν λογισμῶν ὑ-
ψῶμα , κατὰ τοῦ Χριστοῦ ἐπαιρόμενον .

Ως εὐσοχος ἀθλητῆς , Πάτερ ἐξέκλινας σερῶν ἀπασαν , τὴν τῆς σαρ-
κὸς εὐπάθειαν , ὡς ἐπιβλαβῆ καὶ ἐπίβουλον .

Θεοτοκίον .

Ο Ἄγγελος Γαβριήλ , τὴν ὑπὲρ λόγον σου χαρὰν ἔφησε · χαῖρε Θεοῦ
σκήνωμα , ὃ κατασκηνώσαι ηὐδόκησεν .

Καταβας . Τὸ σερέωμα .

Κοντάκιον τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου . ἦχος β' .

Τοῖς τῶν αἱμάτων σου .

Ορθοδοξίας φυτεύσας τὰ δόγματα , κακοδοξίας ἀκάνθας ἐξέτεμες ·
πληθύνας τὸν σπόρον τῆς πίσεως , τῇ ἐπομβρίᾳ τοῦ Πνεύματος Ὅσιε ·
διό σε ὕμνοῦμεν Ἀθανάσιε .

Κάθισμα ἦχος γ' . Θείας πίσεως .

Θείοις δόγμασι τὴν Ἐκκλησίαν , Πάτερ ὤπλισας Ὁρθοδοξίας , ταῖς
διδασκαλίαις σου τὰς αἱρέσεις ἐξέτεμες , τῆς εὐσεβείας τὸν δρόμον τετέλε-
κας , καὶ σὺν τῷ Παύλῳ τὴν πίσιν τετήρηκας . λοιπὸν πεπλήρωται ,
ὁ πόθος ὁ σὸς αἰοίδιμε , καὶ κλῆρον ἀγαθὸν , κομίζῃ τῶν πόνων σου .

Δόξα ὁμοιον .

Θεῖον ἔδρασμα τῆς Ἐκκλησίας , Πάτερ Κύριλλε σύ ἀνεδείχθης · τὴν
δωδε-

δωδεκάδα τοῦ Λόγου προέβαλες, τὴν Νεσορίου κακόνοιαν ἤλεγξας, καὶ Θεοτόκον κυρίως ἐτρένωσας. Ῥητόρων ἐξαρχε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. ὁμοιον.

Θρόνος πάγχρυσος τοῦ Βασιλέως, καὶ Παράδεισος διηνηθισμένος, ἀνεδείχθης Θεοτόκε πανάχραντε. τὸν γὰρ Θεὸν ἐν γαστρὶ σου βασιάσασα, εὐωδιάζεις ἡμᾶς θείαις χάρισιν. ὅθεν ἅπαντες Θεοῦ ἀληθῶς Μητέρα σε, κηρύττομεν αἰεὶ καὶ μεγαλύνομεν.

ὠδή δ' ὁ Εἰρμός:

Σύμου ἰσχύς Κύριος, σύ μου καὶ δύναμις, σὺ Θεὸς μου, σύ μου ἀγαλλίαμα, ὁ πατρικὸς κόλπος μή λιπὼν, καὶ τὴν ἡμετέραν, πτωχεῖαν ἐπισκεψάμενος. διὸ σὺν τῷ Προφῆτῃ, Ἀββακούμ σοι κραυγάζω. τῇ δυνάμει σου δόξα φιλόνηρωπε.

Τροπάριον.

Τὸ πονηρὸν, ἀμαρτιῶν μου χειρόγραφον Θεῖα λόγχῃ, Πάναγνε διὰ ἄρρηξον, τῇ κεντησάσῃ Θεῖαν Πλευράν, τοῦ ἐνανθρωπήσαι, ἐκ σοῦ Παρθένε θελήσαντος, καὶ βίβλωμε γραφῆναι, σωζομένων δυσώπει, τὸν ἀφρόνως Θεοῦ μακρυνόμενον.

Ἰνα φωναῖς, χαρισηρίαις δοξάζω σε, ἴνα Θεῖω, πόθῳ μεγαλύνω σε, τὴν τῷ μεγίστῳ σου τοκετῷ, πάντας σμικρυνθέντας, Πανάμωμε μεγαλίνασαν, μεγάλως ἀμαρτῶντα, καὶ δεινῶς συμπτωθέντα, συγχωρήτως Κόρη ἀξίωσον.

Νάμοι ἐν σοὶ, κεκαινοτόμηνται φύσεως. ὑπὲρ φύσιν, Λόγον γὰρ ἐκύησας. διὸ σε πίσει ἐκδυσωπῷ, τὸν ὑπὲρ τὴν φύσιν τὴν ἀνθρωπίνην Πανάμωμε, πολλὰ ἡμαρτηκότα, καὶ Θεοῦ μακρυνθέντα, ἐπισρέψαντα σῶσον πρεσβείαις σου.

Ὁ αὐτός.

Ὁ αὐτός.

Ολη ἐν σοὶ, ἐπνευσεν ἡ ζωηφόρος πνοή, ἡ ἐξ ὕψους, νῦν ἐπιφοιτήσασα, θεοπρεπῶς, Πνεύματος Χριστοῦ, ἐν τῷ ὑπερίῳ, καὶ μαθητὰς ἐμφορήσασα, Ἀπόστολον δεικνύει, τρισκαιδέκατον Πάτερ, τὴν ὀρθόδοξον πίσιν κηρύττοντα.

Σὺ Θεῖκῳ, ζήλω σφοδρῶς πυρπολούμενος, τῇ Συνόδῳ, συναγωνιζόμενος, καὶ πρὸ τοῦ σέ, Πρόεδρον τελεῖν, ἐν τῇ Νικαέων, κηρύττεις τὸ Ὁμοούσιον. διὸ τῆς Ἐκκλησίας, ὁ Χριστὸς Ποιμενάρχην, καὶ διδάσκαλον σέ προχειρίζεται.

Εγχειρισθεὶς τῆς Ἐκκλησίας τοὺς οἴακας, ἐκ προνοίας, θείας Ἀθανάσιε, Αἰρετικῶν τὰς ψυχοβλαβεῖς, πάσας γλωσσαλγίας, οἷα τις πέλυξ ἐξέτεμες, προῤῥίζους ὡς ἀκάνθας, καὶ τὸν σπόρον τοῦ Λόγου, ἐπαρδεύων σοφῶς ἐγεωργήσας.

Θεοτοκίον.

Σὺ τῶν πιστῶν, καύχημα πέλεις ἀνύμφευτε, σὺ προσάτις, σὺ καὶ καταφύγιον, Χριστιανῶν, τείχος καὶ λιμὴν. πρὸς γὰρ τὸν Υἱόν σου, ἐντεύξεις φέρεις Πανάμωμε. καὶ σώζεις ἐκ κινδύνων, τοὺς ἐν πίσει καὶ πόθῳ, Θεοτόκον Ἀγνήν σε γινώσκοντας.

Ἄλλος. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα.

Νενικηκότα τὰ πάθη τὰ ψυχοφθόρα, καὶ λογισμῶ κρατήσαντα, σαρκὸς Θεοφόρε, Κύριλλε ἰδὼν ὁ Χριστὸς, τῆς θείας σε Πρόεδρον, Πάτερ Ἐκκλησίας καθίσησι.

Κληρονομήσας ὡς γόνος ἠγαπημένος, τὴν πατρικὴν τοῦ Μάρκου, ἀρετὴν καὶ τοῦ Θρόνου, γέγονας διάδοχος, τοῦ Θεοῦ τοῖς ἰχνεσιν, Ἐυαγγελιστοῦ παρεπόμενος.

Ἰπὸ

Υπό Χριστοῦ μὲν ὡς πρόβατον ἐποιμάνθη· ὡς δὲ ποιμὴν ἐποίμανας, τὸ Ποίμνιον Πάτερ, λόγοις ψυχοτρόφοις σου, ὡς κρίαις καὶ ἀνθεσι, δαφιλῶς ἐκτρέφων τῆς χάριτος·

Θεοτοκίον·

Νεμομένην τοῦ θανάτου τὴν τυραννίδα, Μήτηρ Θεοῦ κατέπαυσας, ζωὴν τὴν ἀγήρω, Πάναγνε κηύσασα· διό σοι κραυγάζομεν, χαῖρε Θεοτόκε πανύμνητε.

Καταβασ· Ἐκάλυψεν Οὐρανοῦς·

ᾠδὴ ε'· ὁ Εἰρμός·

Ινα τί με ἀπώσω, ἀπὸ τοῦ προσώπου σου τὸ φῶς τὸ ἄδυτον, καὶ ἐκάλυψέ με τὸ ἀλλότριον σκότος τὸν δαίλαιον, ἀλλ' ἐπίσρεψόν με, καὶ πρὸς τὸ φῶς τῶν ἐντολῶν σου, τὰς ὁδοὺς μου κατεύθυνον δέομαι.

Τροπάριον·

Γενεαὶ γενεῶν σε, τὴν Ἀσιμακάριστον νῦν μακαρίζουσιν· Οὐρανῶν Δυνάμεις, ὡς τὰ κάτω τοῖς ἄνω συνάψασαν, εὐφημοῦσι μόνῃ, ἐν γυναιξίν εὐλογημένη, τοῦ πεσόντος Ἀδάμ ἢ ἀνάκλησις.

Διαμένειν με σῶον, μὴ περιτρεπόμενον γάσεως κρείττονος, ἀλλ' εὐθυποροῦντα, καὶ Θεῷ τὰ εὐάρεστα πράττοντα, ἐνδυνάμωσόν με, τὸν ἀγαθὸν τεκοῦσα Δύγον, τὸν ἡμᾶς ἀλογίας ῥυσάμενον.

Οτὸ αἷμα σου Λόγε, διὰ ὑπερβάλλουσιν ἐλέους ἄβυσσον, ἐν Σταυρῷ κενώσας, τῶν παθῶν μου τὴν ἄβυσσον ξήρανον, καὶ ἐν κατανύξει, σοὶ τῷ Θεῷ εὐαρεσῆσαι, διὰ τῆς Θεοτόκου ἀξίωσον·

Ὁ αὐτός·

Χριστὸν ἔχων λαλοῦντα, ἐν ὄργανῳ εὐήχῳ τῆς γλώττης σου, ἐσηλύ-
τευσας

τευσας μὲν, τῶν εἰδώλων ἐγγράφως τὴν αἵρεσιν, τοὺς πεπλανημένους, ἐποδηγῶν καὶ ἐπιστρέφων, πρὸς τὸν ὄντως Θεὸν Ἀθανάσιε·

Ολεθρίους αἵρέσεις, Πάτερ ἐθριάμβευσας λόγους καὶ γράμμασι, τὴν ποικίλην πλάνην, ἐξορίζων σοφαῖς ἀποδείξει, ἐκτῆς Οἰκουμένης, διατρανῶν ἀναντιρρήτως, τὴν Ὀρθόδοξον Πίσιν μακάριε.

Σέ τὸν διδάσκαλον ὄντως, μέγαν Διδασκάλων σοφῆ Ἀθανάσιε, ἀκομφεύτῳ φράσει, μετὰ τοὺς Ἀποστόλους εὐμοίρησεν, Ἐκκλησία Πάτερ, ἢ τοῦ Χριστοῦ διασαροῦντα, τὸν ἀμώμητον λόγον τῆς Πίσεως·

Θεοτοκίον·

Μητρικὴν παρρησίαν, τὴν πρὸς τὸν Υἱόν σου κεκτημένη Πάναγνε, συγγενοῦς προνοίας, τῆς ἡμῶν μὴ παρίδης δεόμεθα· ὅτι σὲ καὶ μόνην, Χριστιανοὶ πρὸς τὸν Δεσπότην, ἰλασμόν εὐμενῆ προβαλλόμεθα·

Ἄλλος· Σὺ Κύριέ μου φῶς·

Ρεῦμα ὄντως σφοδρὸν, πλημμυροῦντος χειμάρρου ὁ σὸς, ὦ Κύριλλε ἐκμιμεῖται, λόγος τῶν κακοδόξων, ἐκτρέπων μηχανήματα·

Ισως τὴν ἐδελυρᾶν, τοῦ Ἀρείου διαίρεσιν, ὦ Κύριλλε μιανάν τε, Σαβελλίου ἐκ βάθρων, συναλοιφὴν καθήρηκας·

Λόγους πλουτοποιούς, οὐ χρυσὸν καταλέλοιπας, ὦ Κύριλλε θησαυροὺς τε, ὥσπερ λίθους τιμίους, τοὺς σοὺς τῇ Ἐκκλησίᾳ Χριστοῦ·

Θεοτοκίον·

Οντως δχαρακτήρ, τῆς ἀγίας μορφῆς σου σεμνή, τοὺς δαίμονας φυγαδεύει, τοὺς πιστοὺς δ' ἀγιάζει, καὶ σώζει τὰς ψυχὰς ἡμῶν·

Καταβασία· ὡς εἶδεν Ἡσαΐας·

ᾠδὴ ε'· ὁ Εἰρμός·

Γλάσθητίμοι Σωτήρ· πολλαὶ γὰρ αἱ ἀνομίαι μου· καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν

κακῶν, ἀνάγαγε δέομαι. πρὸς σὲ γὰρ ἐβόητα, καὶ ἐπάκουτόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Τροπάριον.

Ηλέηται διὰ σοῦ, ἡ φύσις τῆς ἀνθρωπότητος· τὸν ἐλεήμονα γὰρ, ἐκύησας Κύριον, Ἐλεῆμον Πανάγνε· ὅθεν δυσωπῶσε, τὴν ἐμὴν ψυχὴν ἐλέησον.

Η Ἀγαύργητος Γῆ, τὸν Γεωργὸν ἠκυήσασα, καὶ πάντων Δημιουργόν, τὴν ὕλομανήσασαν, ψυχὴν μου τοῖς πάθεσι, δεῖξον καρποφόρον, διὰ θείας ἐπιγνώσεως.

Παρέβην τὰς ἐντολάς, τὰς πρὸς Θεὸν ὁδηγούσας με, καὶ θέλων τοῖς πονηροῖς, δεδούλωμαι πάθεσι, διὸ ἱκετεύω σε, τῆς αὐτῶν με ῥύσαι, δεσποτίας Ἀειπάθε.

Ὁ αὐτός.

Ο θνείου σπόρου σπορεύς, φανείς ὁ Ἀπολλινάριος, βροταίου λόγου καινοῦ, Χριστοῦ τὸ ἀνθρώπινον, σεβρῶς ἐξελέγηχται, ὑπὸ σοῦ Παμμάρκαρ, ὡσπερ ἄνους καὶ φρενόληπτος.

Ρευμάτων τῶν λογικῶν, χυθέντων διὰ χειλέων σου, ἐξ ἀεννάου πηγῆς, τῆς χάριτος Ὅσιε, γλυκύτερα μέλιτος, ὡς ἐκ κρήνης ρεῖθρα, σί πισοὶ ἀπαρυόμεθα.

Θαυμάσειέ τις τοῖς σοῖς, εἰκότως Πάτερ συγγράμμασι, σοφῶς ἐμφιλογωρῶν, μελλούσας φυήσεσθαι, αἰρέσεις θεώμενος, προανατραπείσας, ὑπὸ σοῦ προφητικώτατα,

Θεοτακίον.

Ρυσθείημεν τῶν δεινῶν, πταισμάτων ταῖς ἱκεσίαις σου, Θεογεννήτορ Ἀγνή, καὶ τύχοιμεν Πανάγνε, τῆς Θείας ἐλλάμψεως, τοῦ ἐκ σοῦ ἀφράξως, σαρκωθέντος Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ.

Ἄλλος

Ἄλλος. Θύσω σοι μετὰ φωνῆς.

Λαβίδι, Σεραφίμ τῷ Προφήτῃ τὸν ἄνθρακα, τῇ Ἐκκλησίᾳ Χριστοῦ δέ, ταῖς χερσὶ προσνέμεις ἱερομῦσα, τὸ ἐκ θείου πυρός ἠνθρακωμένον καθάρσιον.

Ο μύρους, ὡς Σαμψὼν ἀλλοφύλους οὐκ ἔθραυσας, τὰ δὲ ἀλλόκοτα πάντα, τῶν ἑτεροδόξων διδάγματα, καὶ τὸ κράτος, τοῖς ὀρθοδόξοις δέδωκας Κύριλλε.

Συνόδου, θεολέκτου σαφῶς προηγούμενος, τὸ δύσμενές Νεσορίου, χρισομάχον θράσος Πάτερ καθεῖλες, ζήλου πνέων, ὑπὲρ τῆς ἀληθοῦς Θεομήτορος.

Θεοτοκίον.

Φωτίζεις, τῷ τοκετῶσου πάντα τὰ πέρατα, Θεογεννήτορ Παρθένε. σὺ γὰρ μόνη ὠφθης κεκαθαρμένη, ἀπ' αἰῶνος, δικαιοσύνης Ἥλιον ἔχουσα.

Καταβασ: Ἐβόησέ σοι.

Κοντάκιον, ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Γεράρχαι μέγιστοι τῆς εὐσεβείας, καὶ γενναῖοι πρόμαχοι, τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ, πάντας φρουρεῖτε τοὺς μέλποντας. σῶσον οἰκτίρμων, τοὺς πίσει τιμῶντάς σε.

ὁ Οἶκος.

Ακαταλήπτω σου χειρὶ, καὶ σθένει ἀπορρήτῳ, τὴν σὴν νῦν Ἐκκλησίαν οὐρανώτας Οἰκτίρμων, ἐδειξας ὄντως φαινοῦς τοὺς δύο φωστῆρας, μεγίστους τε καὶ τερπνοῦς, τὸν κόσμον καταυγάζοντας, σὺν Ἀθανασίῳ τῷ πανσόφῳ, Κύριλλον τὸν Θεῖον. ταῖς αὐτῶν οὖν ἱκεσίαις, αἰρέσεων ἐξάραις τὴν νύκτα, ἐχθρῶν πᾶσαν ἀχλὺν διάλυσον Σῶτερ, καὶ φωτὶ τῷ φρικτῷ, τῶν πισῶν τὰ πλήθη καταύγασον, πρὸς τὸ κράζειν καὶ βοᾶν σοι. Σῶστον οἰκτίρμων, τοὺς πίσει τιμῶντάς σε.

Τῷ

Τῷ αὐτῷ Μηνί, ΙΗ. Μνήμη τῶν ἐν Ἁγίοις Πατέρων ἡμῶν Ἀθανασίου, καὶ Κυρίλλου, Πατριαρχῶν Ἀλεξανδρείας.

Ἀθανάσιον καὶ θανόντα ζῆν λέγω.

Οἱ γὰρ δίκαιοι, ζῶσι καὶ τεθνηκότες.

Σιγῆς Κυρίλλου σήμερον μνήμην ἄγει,

Ἄλλ' οὐ τελευταίης τῆς βειμνήσου Κτίσις.

Τάρχυσαν ὀγδοάτη νέκυν Ἀθανασίου δεκάτη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μαρκιανοῦ.

Χοῦς Μάρκιανέ τυγχάνων εἰς χοῦν λύη.

Τὸ δόγμα τοῦ πλάσαντος οὐκ ἔχων λύειν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Θεοδούλης.

Τὴν Θεοδούλην ἐκ ξίφους τεθνηκέσαι,

Δοῦλοι Θεῶν κρίνουσι τῶν ψευδωνύμων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ Ἁγία Μάρτυς Ἐένη πυρὶ τελειοῦται.

Ὁ Χριστὸς ἦλθε πῦρ βαλεῖν εἰς γῆν πάλαι.

Ἐένη τρέχουσα καρτερεῖ τὸ πῦρ ξένως.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις ὁ Θεός.

Θεοῦ συγκατάθεσιν, τὸ πῦρ ἠδέσθη ἐν Βαβυλῶνι ποτέ. διὰ τοῦτο οἱ παῖδες ἐν τῇ καμίνῳ, ἀγαλλομένῳ ποδί, ὡς ἐν λειμῶνι χορεύοντες ἔψαλλον. Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τροπάριον.

Αρρήτῳ κυήσει σου, φρικτῶν ἀρρήτων ἡμᾶς ἠξίωσας, Θεοτόκε πραγμάτων. διὸ φρικτῆς με ῥῦσαι κολάσεως, καὶ τῆς ἀρρήτου χαρᾶς καταξίωσον, ἵνα ὑμῶν σε αἰεὶ τὴν πολυῦμνητον.

Ραθύμως τὸν βίον μου, ἐκδαπανήσας, ἄκαρπος ἔμεινα, καὶ πτοῦμαι τὴν δίκην, καὶ τῆς γεέννης τὸ πῦρ τὸ ἄσβεστον. ἡ πῦρ τεκοῦσα, Παρθένε τὸ ἄσβεστον, πρόσθητι ῥῦσαί με πυρὸς τῆ μεσιτείας σου.

Θαυμά-

Θαυμάτων ἐπέκεινα, τὸ μέγα θαῦμα τῆς σῆς κυήσεως. διὰ τοῦτο βοῶ σοι. Ἄγνη Παρθένε Θεογενήτρια, τὰ σά ἐλέη ἐπ' ἐμοὶ θαυμάσωσον καὶ τῆς μελλούσης ὀργῆς ῥῦται καὶ σῶτον με.

Ὁ αὐτός.

Ομότιμον σύνθρονον, Πατρὶ τὸν Λόγον μονογενῆ τε Υἱόν, ὀρθοδόξως κηρύξας, ἀθανασίας Πάτερ ἐπώνυμε. αὐθις διδάσκεις, τὸ Πνεῦμα Γεννήτορι, καὶ τῷ Υἱῷ συμφυῆς καὶ ὁμοούσιον.

Διδάσκαλον κήρυκα, Ἱεροφάντην τοῦ τρισηλίου φωτός, διαγγέλοντα πᾶσιν, ὀρθοδοξίαν μέχρι τερμάτων τῆς γῆς, τῆς ἀσεβείας ὄρων ὁ Γεννήτωρ σε, τοὺς πειρασμοὺς κατὰ σοῦ ἐπανετείνετο.

Ενίζοντα δόγματα, ἀλλότρια τε τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ ἐξώρισας, Τριάδα ἐθεολόγησας, ὑποστάσεων, Θεότητος δέμονάδα ἢ ἔψαλλες. εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Μαρίαν τὴν Ἀχραντον, καὶ Παναγίαν ἀνευφημήσωμεν. διὰ ταύτης γὰρ χάρις, ἡμῖν πηγάζει τῶν ὑπὲρ νοῦν δωρεῶν, ὡς ἐκ χειμάρρου τῆς θείας χρηστότητος. ἢ ἐν εὐσεβεῖ λογισμῷ νῦν μακαρίζομεν.

Ἄλλος. Ἐν τῇ καμίνῳ Ἀβραμιαῖοι.

Εν τῷ Σιναίῳ, ἀκροτηρίῳ πάλαι γνόφον εἰσδύς, Νόμον εἶλε μάκαρ Κύριλλε ὁ Μωσῆς, ἀναιροῦντα τὸν τοῦ γράμματος. σὺ δὲ ἀνέπτυξας, τὸ κεκρυμμένον κάλλος τοῦ Πνεύματος.

Θεοκηρύκων, καὶ Θεολήπτων τὰ δυσέφικτα, τεύχη Προφητῶν τῇ χάριτι ἐμπνευσθεῖς, τοῦ ἐκείνου ἐμφορήσαντος, Πνεύματος Κύριλλε εἰλικρινῶς ἡμῖν διεσάφησας.

Εν ἀσυγχύτῳ , ἐνώσει θείᾳ καὶ ἀτμήτῳ σαφῶς , Πάτερ διαιρέσει
τρεις μὲν θεολογῶν , ὑποστάσεις ἑφης Κύριλλε , ἀπαρράλλακτους δὲ , ἐν
οὐσίᾳ μιᾷ καὶ Θεότητι .

Θεοτοκίον .

Υψηλοτέρα , τῶν Ἀγγέλων πάντων ὑπάρχεις σεμνή . σὺ γὰρ τὸν
προανάρχως γεννηθέντα ἐκ Πατρὸς , ἐν χρόνῳ ἡμῖν τέτοκας . διὸ τοῦτον
δυσώπησον , τῶν δυσσεβῶν αἱρέσεων τοὺς Ὀρθοδόξους ἀπαλλάξαι .

Καταβασία . Σὲ τὸν ἐν πυρὶ .

ὠδὴ ἡ . ὁ Εἰρμός .

Επταπλασίως κάμινον , τῶν χαλδαίων ὁ Τύραννος , τοῖς θεοσεβέσιν
ἐμμανῶς ἐξέκαυσε . δυνάμει δὲ κρείττονι , περισωθέντας τούτους ἰδῶν ,
τὸν Δημιουργὸν καὶ Λυτρωτὴν ἀνεβόα . οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε , Ἱερεῖς
ἀνυμνεῖτε , Λαὸς ὑπερυψοῦτε , εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας .

Τροπάριον .

Νενεκρωμένην ζώωσον , συμπτωθεῖσαν ἀνάστησον , τετραυματισμένην
τὴν ψυχὴν μου ἴασαι , τὸν νοῦν μου εἰρήνευσον , τῶν πειρασμῶν τὰ
κύματα , πράϋνον Παρθένε , καὶ βοῶντά σοι σῶσον οἱ Παῖδες εὐλογεῖ-
τε , Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε , Λαὸς ὑπερυψοῦτε Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας .

Ως ὁ Ληστὴς κραυγάζωσι , μνήσθητίμου Φιλάνθρωπε , κλαίω ὡς ἡ
Πόρνη , καὶ βοῶσι ἡμαρτον , ὡς πάλαι ὁ Ἄσωτος , μετανοοῦντα δέ
ξαι με , τὸν ἀπεγνωσμένον , διὰ τῆς Θεοτόκου , προθύμως ἵνα μέλπω .
Ἱερεῖς εὐλογεῖτε , Λαὸς ὑπερυψοῦτε Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας .

Ικετικῶς βοῶμέν σοι , Θεοτόκε Πανύμνητε μετὰ τῶν ἀπείρων , νοε-
ρῶν Δυνάμεων , Μαρτύρων Ὁσίωντε , καὶ Ἀποστόλων καὶ Προφητῶν ,
ποίησον πρεσβείαν , ὑπὲρ πάντων τῶν πίσει , ἐνθέως μελωδούντων Ἱε-
ρεῖς εὐλογεῖτε , Λαὸς ὑπερυψοῦτε , Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας .

Ταῖς

Ὁ αὐτός .

Ιεραρχῶν ἀγλαΐσμα , εὐκλεῆς Ἀθανάσιε , Στύλε τοῦ φωτός , τῆς Ἐκ-
κλησίας ἔρεισμα , Τριάδος ὑπέρμαχε , Θεολογίας Σάλπιγξ χρυσῆ , βίου
τε μονήρους , ἀκριβῆς νομογράφε , ἡμῖν συνεορτάζεις , Ἱερεῖς καταρτί-
ζων , λαοὺς πιστοὺς προσάγων , Χριστῷ εἰς τοὺς αἰῶνας .

Αθανασίας γέγονας , σὺ τῷ ὄντι φερόνυμος . τοὺς γὰρ πρακτικοὺς
τῷ λόγῳ ὑπερήλασας . δοκίμους ἐν λόγῳ δὲ , δι' ἀκριβείας βίου νικῶν
τοὺς ἐν ἀμφοτέροις , ὑπερβέβηκας ἄκρους , διὸ ἀνυπερβλήτῳ ἀρετῇ δια-
λάμπας , ἀθάνατον ἐκτήσω , τὴν μνήμην εἰς αἰῶνας .

Σὺ λαμπροτέραν ἔδειξας , Μυσηπόλε Θεόληπτε , τὴν Ἱεραρχίαν ,
τοῖς γενναίοις ἄθλοις σου . τὴν πλάνην ἐξώρισας , ταῖς σαῖς ὑπεροχίαις
πυκνῶς , ὑπὲρ τῆς Τριάδος , ἣν κηρύττων ἐβόας , Πατέρα προσκυνεῖτε
Υἱὸν Θεολογεῖτε , τὸ Πνεῦμα ἀνυμνεῖτε , εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας .

Θεοτοκίον .

Φωτὸς ἀδύτου γέγονας , ἐνδαιτήμα Πάναγνε . φῶς γὰρ τοῖς ἐν σκό-
τει , καὶ σκιᾷ γεγέννηκας , φωτίζον τὰ σύμπαντα , Θεογνωσίας χάριτι .
ὦ ἀκαταπαύσως , οἱ πιστοὶ μελωδοῦμεν . οἱ παῖδες εὐλογεῖτε , Ἱερεῖς ἀ-
νυμνεῖτε , λαὸς ὑπερυψοῦτε , εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας .

Ἄλλος . Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ .

Ως κύμα θαλάσσης ἀληθῶς , ἐν σοὶ ἐξέβλυσεν , ἡ τῆς σοφίας πηγὴ .
καὶ γὰρ ἀένναοι ἔρρευσαν , Ποταμοὶ ἐκ τῆς κοιλίας σου , Πάτερ δογμα-
των εὐσεβῶν , καθὼς προέφη Χριστὸς . ὑπερβαίνει , ψίμμον γὰρ τεύχη
τὰ σὰ θεόλεκτα .

Νομεὺς καὶ Διδάσκαλος σοφός , τῆς Ἐκκλησίας δειχθεῖς , τὰς δύο
Κύριλλε , σαφῶς ἀνέπτυξας Ὅσιε , Διαθήκας . ἡ ὡσπερ ἄγκυραν , πνευ-
ματικοὺς κλήρους τοὺς σοὺς , ἔχουσα λόγους βοᾷ . εὐλογεῖτε , πάντα
τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον .

Λό-

Λόγου σαρκωθέντος δι' ἡμᾶς, τοῦ παντεχνήμονος, σὺ τὴν ἀπόρρητον διδάσκεις ἔνωσιν Κύριλλε, ἀδιαίρετον ἀσύγχυτον, τὰς ἀμφοτέρων ῥοπᾶς, ἵσως ἐκκλίνας βοῶν· εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.
Θεοτοκίον·

Μαρία Κυρία τοῦ παντός, κυριευθεῖσάν μου, τὴν παναθλίαν ψυχὴν, τοῖς τῆς σαρκὸς δεινοῖς πάθεσι, καὶ αἰσχίσις πλημμελήμασι, σὺ ἐλευθέρωσον τῇ σῇ, δυνάμει τῇ κραταιᾷ, καὶ παράσχου, λύσιν πταισμάτων, καὶ δόξαν ἀκήρατον,
ᾠδὴ θ'. ὁ Εἰρμός·

Εφριξε πᾶσα ἀκοή, τὴν ἀπόρρητον Θεοῦ συγκατάβασιν, ὅπως ὁ Ὑψιστος, ἐκὼν κατήλθε μέχρι καὶ σώματος, Παρθενικῆς ἀπὸ Γασρός, γενόμενος Ἄνθρωπος. διὸ τὴν Ἄχραντον, Θεοτόκον οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν.
Τροπᾶριον·

Θεῖα κλίνη Σολομών, ἣν κυκλοῦσι δυνατοὶ νῦν ἐξήκοντα, ῥήσει τῆς θείας γραφῆς, ἐν ἧ ὁ Λόγος ἐπανεπαύσατο, ταῖς μυριάσι με ἀεὶ, δαυμόνων κλονούμενον, ἄτρωτον φύλαξον, τῇ δυνάμει σου Ἄγνη Ἄειπάρθενε.

Στάζουσα θεῖον γλυκασμὸν, τῶν ἀπάντων γλυκασμὸν ἢ Κυήσασα, τῷ τοῦ ὄφους, τὴν φαρμαχθεῖσαν ψυχὴν μου γλύκανον, ἀλλοτριουσά με πικρᾶς, ἀμαρτίας πάντοτε, τῇ μεσιτεῖᾳ σου, προσασία τῶν πικρῶν ἀκαταίσχυντε.

Φρίττω σου μόνη Βασιλεῦ, τὴν δευτέραν παρουσίαν καὶ δέδαικα, ὄλος κατάκριτος, ἠπορημένος ὑπάρχων Κύριε. διὸ πρὸ τέλους σοὶ βοῶ, διὰ τῆς Τεκούσης σε, φεῖσαι καὶ σῶσόν με, Ἐλεῆμον Ἀγαθὲ, καὶ Φιλάνθρωπε.

Ἄλλος Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ·

Εξέλαμψεν ὁ βίος ὡς ἀστραπή. ἐξεχύθη δὲ πᾶσιν ὁ φθόγγος σου, ὡς περ

περ βροντῆ, Πάτερ οὗς ὁ Ἥλιος ἐφορᾷ· ἐξ Οὐρανοῦ γὰρ ἐσχίσσας, ἀνωθεν τὴν ἔμπνευσιν ἀληθῶς. διὸ οὐκ ἐσβέσέ σου, ὁ πρόξενος τῆς λήθης, τὴν μνήμην τάφος Ἀθανάσιε.

Φωτὶ τῷ τρισηλίῳ καὶ τριφεγγεῖ, τηλαυγέστερον νοῦν ἐλλαμπόμενος, τοῖς ὕμνηταῖς, σοῦ ἀντανακλάσεις αὐγαειδεῖς, διαφανές ὡς ἑσπετρον, ἀνωθεν ἐκπέμπεις ἡλιακάς, καὶ σοὶ συστήσεις μάκαρ, κἄν μέγα καὶ ἐξόχως, ὑπὲρ ἀξίαν τὸ αἰτούμενον.

Υμνοῦντος δυσωποῦμέν σε ἐκτενωῶς, ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας ἰκέτευε, διὰ Σταυροῦ, νίκας δωρηθῆναι τῷ Βασιλεῖ, τῇ ὀρθοδόξῳ Πίσει τε, κράτος καθ' Αἱρέσεων δυσμενῶν, ἡμῖν δὲ σωτηρίαν, εἰρήνην τε τῷ Κόσμῳ, ἐν τῇ σῇ μνήμῃ Ἀθανάσιε.

Θεοτοκίον·

Σωτῆρα ὡς τεκοῦτα καὶ Λυτρωτὴν, σωτηρίας με Κόρη ἀξίωσον, ἐπιτυχεῖν, Πάναγνε πταισμάτων μου τὰς σειρὰς, ταῖς σαῖς πρεσβείαις λύτρωσαι. πάντα γὰρ ὡς θέλεις νῦν κατορθοῖς, ὡς φέρουσα ἐν κόλπῳ, τὸν πάντων Βασιλέα, τὸν ἀγαθότητι ἀσύγκριτον.

Ἄλλος· Εὖα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς·

Υψωμα Χριστοῦ κατεπαρθέν τῆς γνώσεως, καὶ τῆς τούτου Θεομητορος, Κύριλλε ἅπαν κατὰ κράτος, καθεῖλες Νεστορίου τὴν ἄθεον, Υἱῶν δυάδα ὡσαύτως καὶ σύγχυσιν, τῶν ἀκεφάλων τὴν τῶν φύσεων·

Ρώσει τῶν φρενῶν καὶ φωτισμῷ τῆς χάριτος, τὴν Τριάδα ὁμοούσιον, τὸν τε Υἱὸν σεσαρκωμένον, Θεὸν ἐθεολόγησας μακάριε, ὄφθεις τε τῆς Θεοτόκου ὑπέρμαχος, ἐν τοῖς ὑψίστοις νῦν δεδόξασται.

Ανωθεν ἡμᾶς σοὺς ὕμνητὰς αἰοίδιμε, ἐποπτεύεις Πάτερ Ἰλεως, Ἀνακτι νίκας σαυραφόρῳ βραβείων καὶ ὑψῶν ταῖς πρεσβείαις σου τῶν ὀρθοδόξων τὸ κέραν φαιδρύνων τε, τοὺς τὴν σὴν μνήμην μεγαλύγοντας.

Θεοτοκίον·

Στειρεύουσαν, θείων ἀρετῶν Πανάχραντε, Θεοτόκε τὴν καρδίαν μου,

μου, δείξον Παρθένε καρποφόρον, ἐκ σείρας ἢ τεχθεῖτα βουλήματι, τοῦ πάντα μεταποιούντος τῷ πνεύματι, ἵνα ὑμῶσε τὴν πανύμνητον.

Ἐξαποσειλάριον.

Τοῖ Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Τῆς ὑπερθέου πάνσοφοι, ἀνεδείχθητε μύσαι, Τριάδος καὶ ὑπέρμαχοι, Ἀθανάσιε μάκαρ, καὶ Κύριλλε θεοφάντωρ, Ἄρειον καθελόντες, καὶ σὺν αὐτῷ Σαβέλλιον, καὶ Νεσόριον αὐθις, τὸν δυσσεβῆ, καὶ σὺν τούτοις ἄπασαν ἄλλην πλάνην, τῶν δυσσεβῶν αἵρέσεων, Ἱεράρχαι Κυρίου.

Θεοτοκίον. Ὁμοιον.

Ορος Θεοῦ πανάγιον, καὶ Λυχνίαν καὶ ζάμνον, καὶ Κιβωτὸν καὶ Τράπεζαν, Ῥάβδον τε καὶ Πυρεῖον, καὶ θεῖον Θρόνον καὶ Πύλην, καὶ Ναὸν καὶ πασάδα, ὑμνήσωμεν θεόφρονες, τὴν ἀγνήν καὶ Παρθένον. ἐξ ἧς Θεός, σαρκωθεὶς ἀτρέπτως καὶ ὑπὲρ φύσιν, ἐθέωσε τὸ πρόσλημμα ἀπορρήτῳ ἐνώσει.

Εἰς τοὺς Αἶνους, ἰσῶμεν σίχ: δ'. καὶ ψάλλομεν
σιχηρὰ προσόμοια, ἦχος α'. (Νέα)
τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Δεῦτε φιλέορτοι πάντες πανηγυρίσωμεν, τὴν Μνήμην τῶν ἐνδόξων Διδασκάλων τιμῶντες. ἐν πνεύματι γὰρ θείῳ καθεῖλον ὄφρυν ἀκαθέκτων Αἵρέσεων, καὶ θεοφθόγοις διδάγμασι τὴν χριστοῦ Ἐκκλησίαν ὑπεστήριξαν.

Ορθοδοξίας ἀκτῖσι περιλαμπόμενοι, οἱ νοητοὶ ἀσέρες, ὑπερχύγασαν λόγοις. ὁ μὲν γὰρ τὴν Ἄρειου θεοσυγῆ γλωσσαλγίαν ἐφίμωσεν, ὁ δὲ Νεσόριον αὐθις καὶ ἐμμανῆ, καταβέβληκε Σαβέλλιον.

Τὴν Ἱερὰν Ξυνωρίδα τῶν Διδασκάλων ἡμῶν, τοὺς Ζηλωτὰς Κυρίου εὐφημήσωμεν ὕμνοις, Κύριλλον τὸν θεῖον, φλόγα πυρός, καὶ σερφόν Ἀθανάσιον. ἐν οὐρανοῖς γὰρ συνόντες ὑπὲρ ἡμῶν, τῷ Θεῷ αἰεὶ πρεσβεύουσι.

Ταῖς ἱκεσίαις τῶν θείων Ἱεραρχῶν σου Χριστέ, ἐπίσκεψαι ἐξ ὕψους, ἐκλογάδασου ποιήμνην, ἐν μέσῳ νεμομένην λύκων φρικτῶν, ὧν τὰ θράση κατάβαλε: οὐ γὰρ ἐπάυσατο ἔτι καὶ νῦν, ἰδοὺ, τῶν Αἵρέσεων τὰ σκάνδαλα.

Δόξα ἦχος πλ. α'.

Δεῦτε φιλεόρτων τὸ σύστημα, δεῦτε τῶν πιστῶν ἡ δμήγυρις. δεῦτε ὁρθοδόξων χορεῖται, ἄσμασιν ἐγκωμίων ἐψῶμεν τὴν ἀεισέβασον Δυάδα τῶν Διδασκάλων ἡμῶν. οὗτοι γὰρ πάντα ζόφον κακίης αἵρέσεως, πᾶν σαν ἀπάτην τῶν δυσμενῶν, νεανικῶς καθελόντες, τῇ ἀηττήτῳ τοῦ παντάνακτος ἰσχυῖ, τὸν κόσμον κατηύγασαν, θεογνωσίας ἐλλάμψεσι καὶ νῦν πρεσβεύουσιν ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν ἐν πίστει τελούντων τὴν μνήμη, αὐτῶν.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον, Μακαρίζομέν σε.

Δοξολογία Μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ παρόντα Ἀντίφωνα.

Ἀντίφωνον α'.

Ἀκούσατε ταῦτα πάντα τὰ ἔθνη, ἐνωτίσασθε πάντες οἱ κατοικοῦντες τὴν οἰκουμένην.

Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν, καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου σύνεσιν.

Δεῦτε τέκνα ἀκούσατέ μου, φόβον Κυρίου διδάξω ἡμᾶς.

Ἀρχὴ σοφίας φόβος Κυρίου, καὶ βουλή ἁγίων σύνεσις.

Ταῖς πρεσβείαις.

Ἀντίφωνον β'.

Εξομολογήσομαι σοι ἐν Ἐκκλησίᾳ πολλῇ, ἐν λαῷ βαρεῖ αἰνέσω σε.

Πληρωθήτω τὸ στόμα μου αἰνέσεώς σου Κύριε.

Νίψομαι ἐν ἁθώοις τὰς χεῖρας μου, καὶ κυκλώσω τὸ θυσιαστήριόν σου.

Εἶπα τοῖς παρανομοῦσι μὴ παρανομεῖτε· καὶ τοῖς ἁμαρτάνουσι, μὴ ὑψοῦτε κέρας.

Σῶσον ἡμᾶς...
ὁ ἐν ἁγίοις...

Ἀντίφωνον γ'.

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τῶν Ἁγίων αὐτοῦ.

Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον.

Οἱ Ἱερεῖς σου Κύριε ἐνδύσονται δικαιοσύνην.

Τὸ τροπᾶριον τῶν
τῶν Ἁγίων.

Εἰς τὴν Εἰσοδὸν τροπᾶριον τῶν Ἁγίων.

τοῦ ἁγίου τῆς Μονῆς, καὶ Κοντάκιον. Ὁ μήτραν παρθενικὴν.

ὁ Ἀπόστολος. Ἀδελφαί μνημονεύετε τῶν ἡγουμένων.

Εὐαγ. κατὰ Ματθ. Εἶπεν ὁ Κύριος ὑμεῖς ἔσε τὸ φῶς τοῦ κόσμου.

Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον· καὶ Ἀπόλυσις.

Εὐχή εἰς πανώλην. Α'

Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐν ἐλέει ἀμέτρητος καὶ ἐν φιλανθρωπία ἀνείκαστος, ὁ διὰ τὴν ἁθώωσιν τοῦ προπατορικοῦ ἁμαρτήματος Θεὸς ὢν προαιώνιος καὶ αἰδίδιος ἐνανθρωπήσαι καταδεξάμενος, καὶ μέχρι σταυροῦ καὶ ταφῆς ὑπήκουσας τῷ οὐρανίῳ Σου Πατρὶ, διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν γενόμενος, ὁ καὶ ῥήμασι πατρικοῖς προσκαλῶν τοὺς ἀπειθεῖς τοῦ νόμου Σου, καὶ παραβάτας τῶν ἐντολῶν Σου, καὶ διαφόροις τρόποις τὴν τῶν ἁμαρτωλῶν σωτηρίαν πανσόφως οἰκονομῶν, καὶ φιλανθρώπως προνοούμενος. Σοὶ τοίνυν τῷ προνοητῇ καὶ κηδεμόνι τοῦ παντός, τῷ μὴ θέλοντι τῶν ἁμαρτωλῶν τὴν ἀπώλειαν, ἀλλὰ τὴν ἐπιστροφὴν καὶ σωτηρίαν, προσπίπτοντες μετὰ κλαυθμοῦ, καὶ συντετριμμένης καρδίας δεόμεθά Σου ἐκτενῶς, ὅπως ἐπαγάγῃς τὸ ἔλεός Σου ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐλευθερώσῃς πάντας τοὺς ἐπικαλουμένους Σε ἐν ὅλῃ καρδίᾳ τῶν ἐπικειμένων συμφορῶν, καὶ ἀνισαρῶν περιστάσεων, πρὸ πάντων δὲ καὶ ἐπὶ πάντων, ἀπαλλάξῃς ἡμᾶς φιλάνθρωπε τοῦ ἐνεσῶτος λοιμοῦ, καὶ τοῦ αἵρου καὶ αἰφνηδίου θανάτου, ἐξ οὗ ἀνεπαισθήτως τιτρωσκόμενοι οἱ ἄνθρωποι, οὐ μόνον τῆς σωματικῆς ὑγείας, ἀλλὰ καὶ αὐτῆς τῆς ψυχικῆς σωτηρίας ὑπεροῦνται οἱ πανάθλιοι, διὰ τὸ μὴ ἔχειν αὐτοὺς ἐκ τῆς ἀξυτητος τοῦ πάθους, τὸν προσήκοντα καὶ ἀρμόδιον καιρὸν, τὸ ὀφειλόμενον ποιῆσαι, καὶ τὰ τῆς σωτηρίας εἰκότως οἰκονομήσασθαι· διὰ τοῦτο Σοῦ δεόμεθα καὶ σέ παρακαλοῦμεν (Ἁγίε Ἁγίων) μὴ παρίδῃς ἡμᾶς, οὐς διὰ τοῦ Παναγίου καὶ πολυτίμου Σου αἵματος ἐκ τῆς αἰχμαλωσίας τοῦ διαβόλου ἐξηγόρασας, καὶ τῆς αἰωνίου καταδίκης ἠλευθέρωσας, καὶ τῆς ἐπουρανίου δόξης κοινωνοὺς ἐποίησας, καὶ υἱοὺς Θεοῦ, καὶ θεοὺς κατὰ χάριν ἀνέδειξας, ἀμετανοήτους ὑπὸ τοῦ λοιμοῦ διαφθείρεσθαι, καὶ τῇ γέννη καταδικάζεσθαι· ἀλλ' ἐπάκουσον τῆς οἰκτρᾶς καὶ κατωδύνου δεήσεως ἡμῶν, καὶ ἀπάλλαξον πάντας ἡμᾶς τῆς ἐνεσῶσης πληγῆς, καὶ τῆς ἐπικειμένης θανατηφόρου ἀσθενείας ἐλευθέρωσον, ἀποσοβῶν ὀλοτελῶς (διὰ τῆς θείας Σου χάριτος) τὴν τε δύναμιν καὶ τὸν μολυσμὸν αὐτῆς, τῆς ὀμηγύρεως τῶν εὐσεβῶν, καὶ τοῦ γένους τῶν ὀρθοδόξων.

οἶδαμεν Κύριε, οἶδαμεν, ὅτι διὰ τὰς πολλὰς ἁμαρτίας, ὡς καθ' ἑκάστην ἀσυνειδήτως πράττομεν, ἀπέσρεψας τὸ πρόσωπόν Σου ἀφ' ἡμῶν, καὶ ἐκάλυψεν ἡμᾶς σκιά θανάτου. ἀλλὰ μὴ μνησθῆς τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν διὰ τὸ ὄνομά Σου τὸ ἅγιον, μηδὲ ἀποδοκιμάσης ἡμᾶς ἐκ τῆς τάξεως τῶν ἐκλεκτῶν Σου, καὶ καλύψῃ ἡμᾶς αἰσχύνῃ, ἐναντίον τῶν ἀθετούντων τὴν Θεότητά Σου. ἀλλ' ἐπάκουσον δεομένους καὶ προσκίπτοντας μετὰ κατανύξεως, καὶ συντετριμμένης καρδίας ἐνώπιόν Σου. ἔχεις Δέσποτα σπλάγχνα ἐλέους καὶ ἀειβρύτους πηγὰς χρηστότητος, ἐν οἷς ἐπιστηριζόμενοι ἐλπίζομεν ἀδυσάκτως, οὐ μόνον τὴν τῶν ἁμαρτιῶν ἄφεσιν, ἀλλὰ καὶ πάντων τῶν ἐνεσώτων ποιῶν, καὶ ἐπικειμένων βασάνων, τὴν ἀπολύτρωσιν. ἀναξίως, καὶ Κύριε τῆς προσηγορίας τοῦ Χριστιανισμοῦ ἐπορεύθημεν, παραβάντες ἀδεῶς τοὺς Νόμους Σου, καὶ ἀθεμίτοις ἔργοις, καὶ ἐναγέσι πράξεσιν, ὅλον τὸν πλοῦτον τῆς Θείας Σου χάριτος καταδαπανήσαντες, ὀλικῶς ἐξ αὐτοῦ ἐγυμνώθημεν, καὶ τῷ πονηρῷ πολίτῃ ἀνοήτως ἐδουλώθημεν, ἀλλ' ἐπὶ Σέ πάλιν τὸν φιλόσοργον ἡμῶν πατέρα μετανοημένοι ἐπιστρέφομεν, καὶ ὡς ὁ ἄσωτος υἱὸς μετὰ κλαυθμοῦ βοῶμεν, ἡμάρτομεν Πάτερ ἐνώπιόν Σου, καὶ οὐκ ἐσμέν ἄξιοι κληθῆναι υἱοὶ Σου. ἀλλὰ Σὺ ὡς φιλόσοργος πατήρ, καὶ φιλανθρωπάτατος Δεσπότης, ὁ μὴ θέλων τὸν θάνατον τῶν ἁμαρτωλῶν, ἀλλὰ τὴν μετάνοιαν καὶ σωτηρίαν, δέξαι εὐγνωμόνως τὴν μετάνοιαν ἡμῶν, καὶ σπλαγχνισθεὶς ἡμᾶς κράτησον τὴν ὁρμὴν τῆς δικαίας Σου ἀπειλῆς, παῦσον τὴν θραῦσιν τῆς ἤδη ἐνεργουμένης Σου ὀργῆς. καὶ λύτρωσαι πάντας ἡμᾶς ἐκ τῆς λοιμώδους ἀσθενείας, καὶ τοῦ ἐπικειμένου φοβεροῦ καὶ πικρωτάτου θανάτου, ὅπως ἀπαλλαγέντες τῆς ἀφορήτου ταύτης ποιῆς, καὶ τῆς ἐπικειμένης ἀνεικάσου ἀσθενείας ἐν εὐθυμίᾳ ψυχῆς, καὶ εὐφροσύνῃ καρδίας, δοξάσωμεν Σέ τὸν ποιῶντα ἐν ἡμῖν μεγάλα καὶ θαυμασά. ἐνδοξὰ τε καὶ ἐξαίσια. Σὸν γὰρ ἐστὶ τὸ ἐλεεῖν καὶ σώζειν ἡμᾶς Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ Σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν σὺν τῷ ἀνάρχῳ Πατρί, καὶ τῷ μονογενεῖ Σου Υἱῷ, καὶ τῷ παναγίῳ Σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰ-

ῶνας τῶν αἰώνων, Ἀμήν.

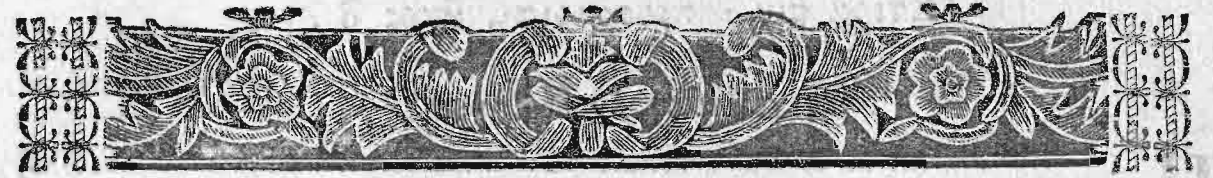
Εὐχὴ ἑτέρα εἰς πανώλην · β'.

Οἶδας τὸ πλάσμα ἡμῶν, οἶδας τὴν ἀσθένειαν ἡμῶν φιλάνθρωπε Κύριε. πάντες γὰρ ἡμάρτομεν, ἀλλὰ Σοῦ οὐκ ἀπέστημεν, οὐδὲ διεκπετάσαμεν χεῖρας ἡμῶν πρὸς Θεὸν ἀλλότριον. φεῖσαι ἡμῶν κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτειρῶν Σου δεόμεθα, ὁ τῶν Νινευιτῶν τὰς ἀνομίας πρότερον μὲν ἀνεχόμενος, ὕπερον δὲ τὴν μετάνοιαν αὐτῶν καὶ ἐπιστροφὴν προσδεξάμενος, καὶ χαρισάμενος αὐτοῖς δι' ὑπερβάλλουσαν ἀγαθότητα καὶ μακροθυμίαν, πάσας τὰς ἀνομίας καὶ τὰ πλημμελήματα, τῇ συνήθει καὶ ἐφάτῳ Σου φιλάνθρωπια χρησάμενος. Δέξαι Κύριε καὶ ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν τὰς δεήσεις ταύτας καὶ τὰς εὐχὰς, ὡς ποτὲ τῶν Νινευιτῶν τὴν ἐπιστροφὴν καὶ μετάνοιαν. Δέξαι τὰ δάκρυα ἡμῶν καὶ τοὺς σναγμούς. δέξαι τὴν τεταπεινωμένην ἡμῶν δέησιν. οὐ γὰρ δυνάμεθα ἄλλως ταῖς ἁμαρτίαις γενόμενοι, πρὸς Σέ τὸν μόνον ἀναμάρτητον ἀτενίζειν. δέξαι τὰς ἐκ βάθους καρδίας ἀναπεμπομένας Σοὶ τῷ Δεσπότῃ κραυγὰς δεητικὰς. δέξαι τοῦ ταλαιπώρου λαοῦ τὴν παράκλησιν. Νικησάτω ἡ ἄβυσσος τῆς Σῆς εὐσπλαγχνίας τὸ πλῆθος τῶν ἡμετέρων ἁμαρτιῶν. εἴησον τὴν ὀργὴν Σου, καταπραΰνον τὸν θυμὸν Σου τὸν δίκαιον, καὶ δὸς τοῖς κάμνουσι τὴν υἰεῖαν, τοῖς ἀσθενοῦσι τὴν ῥῶσιν, τοὺς δὲ ὑγιαίνοντας τήρησον ἐν ταύτῃ, πᾶσαν δὲ νόσον τῆς λοιμικῆς ἀσθενείας ταύτης τῆς πανώλης ἀπέλασον ἐκ τοῦ λαοῦ Σου. πάντας τῆς προσδοκίας ταύτης ἐλευθέρωσον, συντηρῶν ἀνεπηρέαστους τῆς αἰκισίας ἀσθενείας, καὶ φυλάττων παντοκρατορικῇ Σου χειρὶ ἀπροσψάστους τῆς δεινῆς ταύτης κακώσεως, καὶ ὀλεθρίου συντριβῆς, ἰλάσθητι, καὶ ἄνες Κύριε, πρεσβείαις τῆς παναχράντου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ Ἀειπαρθένου Μαρίας, καὶ πάντων Σου τῶν ἁγίων ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ὅτι Σὺ εἶ ἡ τοῦ ἐλέους πηγὴ, καὶ τῆς εὐσπλαγχνίας ἀνεξιχνίαστος ἄβυσσος, καὶ Σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν σὺν τῷ ἀνάρχῳ Σου Πατρί, καὶ τῷ Παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωο-

ποιῶ Σου Πνεύματι νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων
Ἄμήν .

Προσευχὴ ἐπικοίτιος . Γ' ,

Κύριε , ὁ τῆς μέν ἡμέρας τὸ φῶς τοῖς πόνοις , τῆς δὲ νυκτὸς τὸ
σκότος τῆ τῶν πόνων ἀναπαύσει ἀποτάξας , δός μοι τρεπομένῳ πρὸς
ὑπνον , οὕτω διαναπαύειν ταύτη τῆ νυκτὶ τὸ ἐμὸν σῶμα , ὥσε με-
ταξὺ καθεύδοντος αὐτοῦ ἐγρηγορεῖαν τὴν ψυχὴν μου ἀτενές πρὸς Σὲ
βλέπειν , καὶ τῷ πόθῳ Σου ἀναπτεροῦσθαι . μηδὲ με περιόρα ὅταν πά-
σας τὰς βιωτικὰς μερίμνας ἀποθῶμαι , ἐφ' ᾧ τὴν ἀναγκαίαν τῆ ἐμῆ
ἀσθενεία , ἀναπαύλαν δοῦναι ἅμα , καὶ Σοῦ ἐπιλανθανομένου , μᾶλλον δὲ
ἢ τῆς σῆς ἀγαθότητος , καὶ χάριτος μνήμη ἀνεξάλειπτος ἐν τῆ ἐμῆ
ψυχῇ διαμένη , ἵνα ὡσπερ τὸ σῶμα , οὕτω καὶ ἡ ἐμὴ συνείδησις ἡσυ-
χίας τυγχάνῃ . Κώλυσον δὲ καὶ τὸ ἐμὸν σῶμα ἐντρυφᾶν τῷ ὑπνῳ ,
ὅπως ἂν μὴ ἀπολαύω πλέον αὐτοῦ , ἢ ὅσον κεκοπιασμένῳ σώματι ἀρκεῖ ,
ἐφ' ᾧ πρὸς τὴν σὴν θεραπείαν μετὰ ταῦτα κάλλιον παρεσκευάσθαι .
τέλος δὲ ἀγνόν με , τὰ τε κατὰ τὸ σῶμα , καὶ τὰ κατὰ τὴν ψυχὴν
διατήρησον , καὶ παντὸς κινδύνου ἀπάλλαξον , ἵνα καὶ ὁ ὑπνος μου
πρὸς τὴν δόξαν τοῦ Σοῦ ὀνόματος ἀναφέρεται . ἐπειδὴ δὲ οὕτως
εὐκαταφόρως πρὸς τὸ ἀμαρτάνειν ἔχω , ὥσε οὐδὲ ταύτην τὴν ἡμέραν
δυνηθῆναι , ἀπταιστος διαπερᾶν , δέομαί Σου , καθάπερ τῷ τῆς νυκτὸς
ζόφῳ , τῷ ἐπὶ τὴν γῆν ὑπὸ Σοῦ καταπεμπομένῳ τὰ πάντα νῦν κε-
κάλυπται , οὕτω καὶ τὰ ἐμὰ πταίσματα τῷ Σῷ ἐλέει ἀποκρύπτειν ,
ὡς ἂν μὴ αὐτὰ τῆς πρὸς σὲ εἰσόδου ἀπείργῃ με . Εἰσάκουσόν μου ὁ
Θεὸς μου , ὁ Πατὴρ ἅμα καὶ Σωτὴρ μου ὢν , διὰ τοῦ Κυρίου ἡμῶν
Ἰησοῦ Χριστοῦ , καὶ τοῦ παναγίου Σου Πνεύματος . Ἄμήν .

ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ . Δ' .

ΤΟΥ ΕΝ ΑΓΙΟΙΣ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ

ΙΕΡΟΘΕΟΥ

ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΑΘΗΝΩΝ .

Εἰς τὸν Ἑσπερινὸν σὺλλγ· τὸ, Μακάριος ἀνὴρ·
Εἰς δέ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα σὺχ· προσόμοια· ἦχος α΄.

Πανεύφημοι Μάρτυρες .

Ο φωτειδέσατος Χριστοῦ, ἔρωσ καὶ θεϊότατος, τὴν σὴν ψυχὴν κατ-
ελάμπρυνε, καὶ τὴν διάνοιαν, γλυκυτάτῳ φέγγει, εὐσεβῶς ἐπύρσευσε,
καὶ πᾶσαν αἰσθητὴν ἡδυπάθειαν, ὡς πῦρ κατέφλεξεν, οὐρανίων ἐπιλάμ-
ψων, ἐκτελέσας, δοχεῖον πανέντιμον .

Η μεγαλοπρέπεια τῶν σῶν, λόγων Ἱεροῦθεε, καὶ τῶν σοφῶν ἀποδεί-
ξεων, ἡ παναρμόνιος, καὶ ἀκριβεστάτη, ἀγωγή καὶ μέθοδος, ἐπιστημο-
νικῆς διαθέσεως, καρπὸς γνωρίζεται, καὶ φωτίζει τοὺς προσρέχοντας,
καὶ σοφίζει, τοὺς ἀναγινώσκοντας .

Τὸ περιφανέσατον τῶν σῶν, συνταγμάτων Ὅσιε, περὶ τὰ θεῖα θεά-
ματα, ὁ Διονύσιος, ὁ πολὺς τὰ θεῖα, τοῖς πισοῖς ἐκήρυξε, καὶ τὸ
ὑπερφυές τῶν δογμάτων σου· μεθ' οὗ δυσώπησον, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς
ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος .

Ἔτερα σιχ· προσόμοια· ἤχος δ·

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Ητῶν λόγων σε δύνამις, τῶν τοῦ Παύλου κατήγαγεν, ἀπὸ τοῦ σφώματος Ἱερόθεε, τοῦ τῆς βουλῆς καὶ ἀνήγαγεν, ὡς ἄξιον ὄντα σε, ἐπὶ τῆς περιωπῆς. Ἐκκλησίας τοῦς οἰακας παραδούς αὐτῆς, ἦν ὡς ἄριστος ὄντως κυβερνήτης, προσκατίθυνας εἰς ὄρους τοῦς ἀκυμάντους καὶ ἔσωσας.

Ομοτρόπως διάγοντα, Ἀποστόλοις ὁ Κύριος, τούτοις συμπαρέστησεν Ἱερόθεε, τῆ τῆς ἀχράντου μητρὸς αὐτοῦ, κηδεῖα ἦν ἔσεψας, ἐγγωμί-οις ἀληθῶς, καταλλήλοις καὶ προὔπεμψας, τῷ Γίῳ αὐτῆς, τῷ Θεῷ καὶ Σωτῆρι τῶν ἀπάντων, μεθ' ἧς ἀληκτα δυσώπει, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ὑμνούντων σε.

Ων ἐν γῆ Ἱερόθεε, τὰς ἐμφάσεις ἐκέκτησο, ἄνω ὡς θεόληπτος, ἀφορῶν ἀεὶ, Ἱεροφάντορ πανάρισε, ὡς τούτων βεβαίαις νῦν, ἀπολαύων ἀληθῶς, ἀντιδόσεις πανόλβιε, καθικέτευε, ἰλασμόν δωρηθῆναι τοῖς ἐν πίσει, ἐκτελοῦσι σου τὴν μνήμην, τὴν φωτοφόρον καὶ πάνσεπτον.

Δόξα ἤχος α·

Χαίρει σήμερον ἡ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία, ἐπὶ τῇ μνήμῃ τοῦ Ἰσαποστόλου, καὶ ἄσμασιν ἱεροῖς τὴν θεοσερῆ αὐτοῦ κατασέφει κορυφήν· ὅτι φερωνύμως ἱερωμένος ὢν τῷ Θεῷ, πράξει καὶ θεωρία θεόληπτος ἐγένετο, καὶ οἶα ἀετός ὑψιπέτης, εἰς τὸν ἄδυτον γνόφος τῆς Θεολογίας, ὡς ὁ διδάσκαλος αὐτοῦ Παῦλος ὁ Ἀπόστολος, ἐκεῖθεν ἐμυθήθη τὰ ἀπόρρητα, καὶ τῷ ὁμοτρόπῳ Ἱερῷ Διονυσίῳ, μυσαγωγῆσας ἡμᾶς, ἐπλούτισε τὴν γνῶσιν τῶν ὑπερκοσμίων· ἐν οἷς σὺν ἐκείνῳ νῦν εὐφραϊνόμενος, ἐκτυπώτερον ἐπαπολεύει τῆς θείας δόξης, καὶ πρεσβεύει ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν

Καὶ νῦν· Θεοτοκίον·

Τὴν Παγκόσμιον δόξαν τὴν ἐξ ἀνθρώπων σπαρεῖσαν, καὶ τὸν δεσπότην τεκοῦσαν, τὴν ἐπουράνιον πύλην, ὑμνήσωμεν Μαρίαν τὴν Παρθένον, τῶν ἀσωμάτων τὸ ἄσμα, καὶ τῶν πιστῶν τὸ ἐγκαλλώπισμα. Ἄυτη γὰρ ἀνεδείχθη Οὐρανός, καὶ ναὸς τῆς Θεότητος. Αὕτη τὸ μεσότειχον τῆς ἔχθρας καθελοῦσα, εἰρήνην ἀντεισῆξε, καὶ τὸ βασίλειον ἠνέωξε· τούτην οὖν κατέχοντες τῆς πίσεως τὴν ἀγκυραν, ὑπέρμαχον ἔχομεν τὸν ἐξ αὐτῆς τεχθέντα Κύριον· θαρσεῖτω τοίνυν· θαρσεῖτω λαὸς τοῦ Θεοῦ· καὶ γὰρ αὐτὸς πολεμήσει τοὺς ἐχθροὺς ὡς Παντοδύναμος.

Εἴσοδος·

Τὸ Φῶς Ἰλαρόν·

Τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ

Ἀναγνώσματα·

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα·

Μνήμη δικαίου μετ' ἐγκωμίων, καὶ εὐλογία κυρίου ἐπὶ κεφαλὴν αὐτοῦ, μακάριος ἄνθρωπος, ὃς εὔρε σοφίαν, καὶ θνητός, ὃς εἶδε φρόνησιν· κρεῖσσον γὰρ αὐτὴν ἐμπορεύεσθαι, ἢ χρυσοῦ καὶ ἀργυρίου θησαυρούς· τιμιωτέρα δὲ ἐστὶ λίθων πολυτελῶν, πᾶν δὲ τίμιον, οὐκ ἄξιον αὐτῆς ἐστίν· ἐκ γὰρ τοῦ σώματος αὐτῆς ἐκπορεύεται δικαιοσύνη· νόμον δὲ καὶ ἔλεον ἐπὶ γλώσσης φορεῖ· τοιγαροῦν ἀκούσατέ μου, ὧ τέκνα· σεμνὰ γὰρ ἐρῶ· καὶ μακάριος ἄνθρωπος, ὃς τὰς ἐμὰς ὁδοὺς φυλάξει· αἱ γὰρ ἐξοδοί μου, ἐξοδοὶ ζωῆς, καὶ ἐτοιμάζεται θέλησις παρὰ κυρίου· διὰ τοῦτο παρακαλῶ ὑμᾶς, καὶ προΐεμαι ἐμὴν φωνὴν υἱοῖς ἀνθρώπων, ὅτι ἐγὼ ἡ σοφία κατεσκεύασα βουλήν καὶ γνῶσιν καὶ ἐννοίαν, ἐγὼ ἐπεκαλεσάμην· ἐμὴ βουλή καὶ ἀσφάλεια, ἐμὴ δὲ ἰσχύς· ἐγὼ τοὺς ἐμὲ φιλοῦντας ἀγαπῶ, οἱ δὲ ἐμὲ ζητοῦντες, εὐρήτουμεν χάριν· νοήσατε τοίνυν ἄκακοι πανουργίαν· οἱ δὲ ἀπαιδευτοὶ ἐνθεσθε καρδίαν· εἰσακούσατέ μου καὶ πάλιν, σεμνὰ γὰρ ἐρῶ, καὶ ἀνοίγω ἀπὸ χειλέων ὁρθά

ὀρθά. ὅτι ἀλήθειαν μελετήσει ὁ λάρυγξ μου, ἐβδελυγμένα δὲ ἐναντίον ἐμοῦ χεῖλη ψευδῆ. μετὰ δικαιοσύνης πάντα τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου, οὐδὲν ἐν αὐτοῖς σχολιὸν, οὐδὲ σραγγαλιῶδες. πάντα εὐθέα ἐστὶ τοῖς νοοῦσι, καὶ ὀρθὰ τοῖς εὐρίσκουσι γνῶσιν. διδάσκω γὰρ ὑμῖν ἀληθῆ, ἵνα γένηται ἐν κυρίῳ ἡ ἐλπίς ὑμῶν, καὶ πλησθήσεσθε πνεύματος.

Σοφίας Σολομώντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Στόμα δικαίου ἀποσάζει σοφίαν, χεῖλη δὲ ἀνδρῶν ἐπίσανται χάριτας. στόμα σοφῶν μελετᾷ σοφίαν, δικαιοσύνη δὲ ῥύεται αὐτούς ἐκ θανάτου. τελευτήσαντος ἀνδρὸς δικαίου, οὐκ ἔλλυται ἐλπίς. υἱὸς γὰρ δίκαιος γεννᾶται εἰς ζωὴν, καὶ ἐν ἀγαθοῖς αὐτοῦ, καρπὸν δικαιοσύνης τρυγῆσει. φῶς δικαίοις διὰ παντός, καὶ παρὰ κυρίου εὐρήσονται χάριν καὶ δόξαν. γλῶσσα σοφῶν καλὰ ἐπίσεται, καὶ ἐν καρδίᾳ αὐτῶν ἀναπαύσεται σοφία. ἀγαπᾷ κύριος καρδίας ὁσίας, δεκτοὶ δὲ αὐτῶ πάντες ἄμωμοι ἐν ὁδῷ. σοφία κυρίου φωτιεῖ πρόσωπον συνετοῦ. φθάνει γὰρ τοὺς ἐπιθυμοῦντας αὐτὴν πρὸ τοῦ γνωσθῆναι, καὶ εὐχερῶς θεωρεῖται ὑπὸ τῶν ἀγαπώντων αὐτὴν. ὁ ὀρθρίσας πρὸς αὐτὴν, οὐ καπιάσει, καὶ ὁ ἀγρυπνήσας δι' αὐτὴν, τάχως ἀμέριμνος ἔσται. ὅτι τοὺς ἀξίους αὐτῆς, αὐτὴ περιέρχεται ζητοῦσα, καὶ ἐν ταῖς τρίβοις φαντάζεται αὐτοῖς εὐμενῶς. σοφίας οὐ κατισχύσει ποτέ κακία. διὰ ταῦτα καὶ ἐρασῆς ἐγενόμην τοῦ κάλλους αὐτῆς, καὶ ἐφίλησα ταύτην, καὶ ἐξεζήτησα ἐκ νεότητός μου, καὶ ἐζήτησα νύμφην ἀγαγέσθαι ἐμαυτῷ, ὅτι ὁ πάντων δεσπότης ἠγάπησεν αὐτὴν. μύσις γὰρ ἐστὶ τῆς τοῦ Θεοῦ ἐπισημῆς, καὶ εὐρετῆς τῶν ἔργων αὐτοῦ. οἰπόνοι αὐτῆς εἰσὶν ἀρεταὶ. σωφροσύνην δὲ καὶ φρόνησιν αὕτη διδάσκει, δικαιοσύνην καὶ ἀνδρείαν, ὧν χρησιμώτερον οὐδὲν ἐστὶν ἐν βίῳ ἀνθρώποις. εἰ δὲ καὶ πολυπειρίαν ποθεῖ τις, οἶδε τὰ ἀρχαῖα, καὶ τὰ μέλλοντα εἰκάζειν. ἐπίσεται σροφῆς λόγων, καὶ λύσεις ἀνιγμάτων, σημεῖα καὶ τέρατα προγινώσκει, καὶ ἐκβάσεις καιρῶν καὶ χρόνων. καὶ πᾶσι σύμβουλος ἐστὶν ἀγαθῆ, ὅτι ἀθανασία ἐστὶν ἐν αὐτῇ, καὶ εὐκλεία ἐν κοινωνίᾳ λόγων αὐτῆς.

Σοφίας

Σοφίας Σολομώντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Εγκωμιαζομένου δικαίου, εὐφρανθήσονται λαοί, ἀθανασία γὰρ ἐστὶν ἡ μνήμη αὐτοῦ, ὅτι καὶ παρὰ θεῷ γινώσκεται, καὶ παρὰ ἀνθρώποις, καὶ ἀρετῆ κυρίῳ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ. ἐπιθυμήσατε τοιγαροῦν, ὦ ἄνδρες, σοφίαν, καὶ ποθήσατε, καὶ παιδευθήσεσθε. ἀρχὴ γὰρ αὐτῆς ἀγάπη, καὶ τήρησις νόμων. τιμήσατε σοφίαν, ἵνα εἰς τὸν αἰῶνα βασιλεύσητε. ἀπαγγελῶ ὑμῖν, καὶ οὐ κρύψω ἀφ' ὑμῶν μυστήρια Θεοῦ. ὅτι αὐτὸς καὶ τῆς σοφίας ὁδηγὸς ἐστὶ, καὶ τῶν σοφῶν διορθωτῆς. καὶ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ πᾶσα φρόνησις καὶ ἔργασιῶν ἐπισήμη. ἡ πάντων φρόνησις, ἐδίδαξε σοφίαν: ἐστὶ γὰρ ἐν αὐτῇ πνεῦμα νοερὸν, ἅγιον, ἀπάυγασμα φωτὸς αἰδίου, καὶ εἰκὼν τῆς ἀγαθότητος τοῦ Θεοῦ. αὕτη φίλους Θεοῦ καὶ προφήτας κατασκευάζει. εὐπρεπεστέρα δὲ ἐστὶν ἡλίου, καὶ ὑπὲρ πᾶσαν ἀσέρον θέσιν. φωτὶ συγκρινομένη, εὐρίσκεται προτέρα. αὕτη τοὺς θεραπεύοντας αὐτὴν ἐκ πόνων ἐρρύσατο, καὶ ὠδήγησεν ἐν τρίβοις εὐθείαις. ἐδώκεν αὐτοῖς γνῶσιν ἀγίαν, καὶ διεφύλαξεν αὐτοὺς ἀπὸ ἐνεδρευόντων, καὶ ἀγῶνα ἰσχυρὸν ἐβράβεισεν αὐτοῖς, ἵνα γνῶσι πάντες, ὅτι δυνατότερα παντός ἐστὶν ἡ εὐσέβεια, καὶ οὐ μὴ κατισχύσῃ ποτέ κακία σοφίας, οὐδ' οὐ μὴ παρελεύσεται πανηρούς ἐλέγχουσα ἡ δίκη.

Ἐἰς τὴν Λιτὴν σ'χ. Ἰδιόμελα.

ἦχος α'.

Η ἡλιοςόλιθος Γυνή, ἣν ὁ τῆς Θεολογίας ὑψιπέτης ἀετὸς, ἐν μέσῳ τοῦ Οὐρανοῦ ἐθεάσατο, τὴν τοῦ Χριστοῦ φασί, πῖσιν ὑπαινίττεται. οὐράνιον γὰρ φῶς ἐστὶν ἀληθῶς, παρὰ τοῦ Πατρὸς τῶν φώτων προερχόμενον. σοφία ἐστὶν, ἣν κατὰ Παῦλον, οὐδεὶς τῶν ἀρχόντων τοῦ αἰῶνος τούτου ἔγνωκε. ταῖς παμφάσιν οὖν ἀκτίσιν αὐτῆς καταγλαῖσθεις Ἱερῶθεε, ὀλοπόθως αὐτῇ προσῆλθες, τῆς τοῦ αἰῶνος τούτου σοφίας τὴν οὐράνιον περὶ πλείσου ποιησάμενος.

ὁ αὐτός .

Τοῦ μεγάλου ἀετοῦ , τοῦ ἐκ τῶν κόλπων τοῦ Πατρὸς ἐπὶ τῆς γῆς ἐπιφοιτήσαντος , οἶονεὶ δυτὶ πτέρυξι , Πέτρῳ καὶ Παύλῳ , πετασθεῖσα ἢ οὐράνιος γυνή , διῆλθεν ἀπὸ θαλάσσης , κατὰ τὸν προφήτην , ἕως θαλάσσης , καὶ ἀπὸ ἀνατολῶν Ἡλίου μέχρι δυσμῶν . ὡ τῆς μεγάλης βουλῆς τοῦ Θεοῦ , καὶ ἀπείρου σοφίας ! τὰ μωρὰ τοῦ κόσμου ἐξελέξατο , ἵνα καταισχύνῃ τοὺς σοφοὺς . καὶ τὰ ἀσθενῆ τοῦ κόσμου , ἵνα καταισχύνῃ τὰ ἰσχυρά . καὶ τὰ ἀγενῆ καὶ ἐξουθενημένα , καὶ τὰ μὴ ὄντα , ἵνα τὰ ὄντα καταργήτῃ . οἷς λίαν ἐμφρόνως πειθαρχῶν σοφὲ Ἱερόθεε , ὁμότροπος αὐτοῖς ἐγένου καὶ Ἰσαπόστολος .

ἤχος 6' .

Φερωνύμως ἱερός Θεῷ ἀνεδείχθης , ἱεροφάντορ Ἱερόθεε . Παύλῳ γὰρ τῷ οὐρανίῳ μυσαγωγῷ ἐπόμενος , καὶ ταῖς ἐκείνου φωτιστικαῖς θεηγορίαις φωτιζόμενος , τῷ ἀληθεῖ προσήγγισας Θεῷ , τὴν ἀντίθεον τῶν εἰδώλων λατρείαν ἀπειπάμενος . διὸ καὶ ὑπ' αὐτοῦ , τῆς νεοσυλλέκτου Ἐκκλησίας Ποιμὴν προχειρισθεὶς , καὶ ταύτην ὁσίως καὶ δικαίως ποιμάνας ἐν τῇ ἀνθηρᾷ τῶν ἁγίων σου λογίων πόα , σὺν αὐτῇ ἐν οὐρανοῖς συναγαλάζη αἰοίδιμε .

ἤχος . δ .

Ω τοῦ παραδόξου θαύματος , ὁ ἰδιώτης τῷ λόγῳ , καὶ ἀπλοῦς τῷ τρόπῳ Παῦλος , τῆς σοφίας τὰς συμπλοκάς , καὶ ἀποδείξεις τὰς σοφιστικὰς , ὡς νηπίων ἀποδείκνυσι ψελλίσματα . θεία δύναμις . αὕτη ἐστὶν ἡ νίκη , ἡ νικήσασα τὸν κόσμον , ἡ πίσις ἡμῶν , οὐκ ἐν πειθοῦς ἀνθρωπίνης σοφίας λόγοις , ἵνα μὴ κενωθῇ ὁ σαυρὸς τοῦ Χριστοῦ . ἀλλ' ἐν ἀποδείξει πνεύματος , οὗ τῇ πανσθενεῖ ἐνεργείᾳ , ἐξ ἀσεβείας εἰς εὐσέβειαν μετασχιωθεὶς , θεολογίας δόγματα , ὡς ποταμὸς ἀνέβλυσας , τῇ Ἐκκλησίᾳ τοῦ Χριστοῦ . οἷς καθ' ἐκάστην ἀρδομένη , χρεωσικῶς γεραίρει σε Πάτερ Ἱερόθεε .

Δόξα

Δόξα ἤχος πλ . δ' .

Σοφίας τῆς τοῦ αἰῶνος τούτου , οἶκοθεν τρόφιμος ὢν , σοφίας τοῦ Θεοῦ , τῆς ὑπὸ τοῦ Παύλου λαλουμένης , ἐραστῆς δείκνυσαι ἐνθερμος . διὸ ἐκείνην μὲν , καὶ τὰ περὶ ἐκείνην καταπτύεις ἀφειδῶς , ὡς μύθων καὶ λήρων ἀνάμεσα . τὴν δὲ περιπτυσσάμενος , τὰ ἐν μυστηρίῳ αὐτῆς ἀποκεκρυμμένα διασαφεῖς , εὐφραδείᾳ ὄση , σωμαλίᾳ τε καὶ ἐρμηνείᾳ χρυσάμενος . ὅθεν σε ὡς θεόληπτον καὶ θεηγόρον κήρυκα , ἀνυμνοῦντες οἱ πιστοί , τὴν πάνσεπτον μνήμην σου ἐκτελοῦμεν χαρμονικῶς , καὶ πρὸς τὸν Σωτῆρα προβάλλομεν πρέσβυν ἀκαταίσχυντον .

Καὶ νῦν Θεοτοκίον .

Δέσποινα πρόδεξαι τὰς δεήσεις τῶν δούλων σου .

Εἰς τὸν σῆχον σιχ . προσόμοια . ἤχος α' .

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων .

Απὸ τῆς κτίσεως κόσμου , ἀλληλουχίας τε , μερῶν τῶν τούτου ἔτι καθεώρας προφρόνως , τὸν κτίστην πάτερ τούτου , μίαν δ' ἀρχὴν , τῶν ἀπάντων αἰδίων . παρὰ σοφίας ὡς ἄριστα ἐκμαθῶν , τῆς φυσικῆς ὡ Ἱερόθεε .

σιχ . Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν .

Υπερφυῖτε σοφίαν δὲ τῆς πίσεως , σαυτῷ προσπεριέθου , Ἱερόθεε μάκαρ . ἕνα γὰρ τῇ φύσει , πιστῶς τὸν Θεόν , ἐν προσώπων τριάδι δέ . καὶ τὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ ἐν ἀνθρώπῳ μορφῇ , καταδέχη παμμακάρισε .

σιχ . οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται .

Ελπίζομένων ἡ πίσις , ἐστὶν ὑπόστασις . ἔλεγχός τε πραγμάτων , δόλως βλεπομένων , Παύλῳ διδασκάλῳ , εἰκεις σοφὲ δριζομένῳ θεϊοτάτα . ὅθεν σοφίας τρισύνθετον τῆς τριπλῆς , ἀνεδείχθης ὄντως ὄργανον .

Δόξα

Δόξα ἤχος β.

Τὸ ἱερόν τῷ Θεῷ ἀνάθημα, καὶ θεόληπτον Ἱεροφάντορα, τῷ τῆς Θεότητος φωτὶ περιλαμφθέντα, καὶ φωστῆρα τῆς Ἐκκλησίας γενόμενον, καὶ τῇ ἐκχυθείσῃ ἐν τοῖς χείλεσιν αὐτοῦ χάριτι, τοῦ Πνεύματος τοῦ Παναγίου, τὰς τῶν ζωϊκῶν φιλοσόφων, πλεκτάνας τεχνολογικάς, μωρίαν ἀπελέγξαντα, ὕμνοις ἐγκωμίων εὐφημήσωμεν. χαίροις Ἰσαπόστολε, τῷ λόγῳ καὶ τῷ τρόπῳ. χαίροις ὁ τοῦ Παύλου μαθητῆς καὶ συνήγορος. χαίροις, ὁ νεύματι θεαρχίῳ ὑπὸ νεφῶν ἀρθεὶς μετὰ τῶν Ἀποστόλων. καὶ σὺν ἐκείνοις θεατῆς γενόμενος τῶν τελευταίων ἐπὶ τῇ τοῦ Θεοῦ Μητρὶ θείων μυστηρίων. καὶ ταύτην ἐξαδίῳις ᾄσμασιν ὑμνολογήσας. μεθ' ἧς πρᾶσθεύεις, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου, εἰς σέ ἀνατίθηναι.

Ἀπολυτίκιον. ἤχος. α.

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Τὸν Παύλου μαθητὴν τε καὶ τῆς οἰκουμένης διδάσκαλον, τὸν τῶν Ἀθηνῶν Ἱεράρχην, καὶ κήρυκα τῆς πίστεως τὸν μέγαν καὶ πάνσοφον. πιστοὶ, ἐκφάντορα τῶν μυστηρίων τοῦ Χριστοῦ, Ἱερόθεον ἐν ὕμνοις χρεωσικῶς ἀνευφημήσωμεν ἅπαντες. τὸν βλύσαντα ὡς νάματα ἡμῖν, διδάγματα ἐνθεα σαφῶς, καὶ Θεὸν τῷ βίῳ εὐφράναντα, τὸν μόνον πολυέλεον.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον,

Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου σοι παρθένε τὸ χαῖρε.

Εἰς τὸν ὄρθρον. μετὰ τὴν α: σιχ:

Κάθισμα. ἤχος δ.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Κατεπλάγη ἀληθῶς, πᾶσα ἡ πόλις Ἀθηνῶν, ἐν τοῖς Παύλου τοῖς

ἀπλοῖς, λόγοις καὶ ιδιωτικοῖς, τίς οὖν ἐν τούτῳ μὴ ἐκπλαγεῖται ἀκούσ-
τισθεὶς, ἐνθα ἀττικὴ καλλιπέεια. ὅπου τὰ λαμπρὰ ἀνακτόρια, φιλο-
σοφίας ἵδρυται, ἐνταῦθα ἡ μωρία τοῦ κηρύγματος, τὴν νίκην φέρει,
αἰχμαλωτίζει, πάντας καὶ σὲ Ἱερόθεε.

Δόξα. καὶ νῦν θεοτοκίον.

Η ἀμίαντος ἀμνάς, καὶ ἀκηλίδωτος πασάς, ἐν τῷ δικῷ τοῦ Θεοῦ, Ἡ θεοτόκος Μαρίαμ, μετ' εὐφροσύνης εἰσάγεται παραδόξως, ἦν Ἄγγελοι θεοῦ. δορυφοροῦσι πισῶς, καὶ πάντες οἱ πιστοὶ μακαριοῦσιν ἀ-
εὶ, καὶ εὐχαρίσως ψάλλουσι ταύτη, ἀκαταπαύσως μεγάλη φωνῇ. ἡμῶν
ἡ δόξα, καὶ σωτηρία, σὺ ὑπάρχεις Πανάμωμε.

Μετὰ τὴν β. σιχ. Κάθισμα ὁμοιον.

Τὶ θαυμάζεις ἀττικέ; τί ἐκθαμβεῖσαι τὸ ἐν σοὶ; ὅτι ἄσοφος φησί,
λόγῳ ἐνίκησε σοφούς, τοῦ πραττομένου τὴν δύναμιν οὐδόλως συμβάλλω.
δύναμις Θεοῦ, ἡ ἐνεργοῦσά ἐσι, σοφία τε Θεοῦ ἀπεριόριστος, ἥτις μω-
ρούς κατήσχυνε σοφούς τε, καὶ ἰσχυρούς ἀσθενέσιν ἐνίκησεν. ὧν εἷς
ὑπῆρχες, σοφὸς καὶ ἄρχων, ἱεράρχα θεόληπτε.

Δόξα. καὶ νῦν. θεοτοκίον.

Κατεπλάγησαν ἀγνή, πάντες ἀγγέλλον οἱ χοροὶ, τὸ μυστήριον τῆς
σῆς, κυοφορίας τὸ φρικτόν, πῶς ὁ τὰ πάντα συνέχων νεύματι μόνῳ,
ἀγκάλαις ὡς βροτὸς ταῖς σαῖς συνέχεται, καὶ δέχεται ἀρχὴν ὁ προ-
αιώνιος, καὶ γαλουχεῖται σύμπασαν, ὁ τρέφων πνοὴν ἀφάτῳ χρησό-
τητι. καὶ σὲ ὡς ὄντως Θεοῦ μητέρα, εὐφημοῦντες δοξάζουσι.

Μετὰ τὸν πολυέλεον κάθισμα.

ἤχος πλ δ. Τὸ προσαχθέν μουσικῶς.

Ως ἀπαρχὴν σε ἱεράν τοῦ θείου σπόρου, Εὐαγγελίου τοῦ Χριστοῦ τοῦ
κηρύγματος, εὐφημοῦμεν Ἱερόθεε παμμάκαρ. Παῦλος γὰρ ὁ φυτεύσας,
ἐπιμελῶς, ἀλλὰ γε δὴ καὶ ποτίσας ὡς δαψιλῶς, τοῦ Θεοῦ σε αὐξάνον-

τος, ταῖς ἀποθήκαις οὐρανοῦ, ἐνέκλεισεν αἰοίδιμε, αἰωνίως σωζόμενον.

Δόξα ἤχος Γ.

Τὴν ωραιότητα.

Θεὸς ὁ ἄγνωστος, παρ' Ἀθηναίοις τὸ πρῖν, σοὶ πρῶτῳ ἐγνωσται διὰ τοῦ Παύλου σαφῶς, καὶ διὰ σοῦ δὲ τοῖς λοιποῖς, πάνσοφε Ἱεράρχα. ὄθεν καὶ γνωστοῦ ναὸς, ὁ ἄγνωστος καθίσταται, ἐνθα δ' ὀλοκαύτωσις, δεισιδαιμονίας προσήγετο, ἐνταῦθα ἤδη αἰνεσις ὄντως, τῷ ἀληθεῖ Θεῷ προσφέρεται.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Τοῦ τῆς κηδείας σου, Ἀγνή ἐξάρχοντος, καὶ ἐκδημοῦσάν σε, Σεμνή προπέμποντος, πρὸς τὸν Υἱὸν σου καὶ Θεόν, πρεσβεύεις Ἱεροθέου, εἰκουσα ἰκέτευσ, τὸν Υἱὸν σου καὶ πλάσῃ μου. ἵλεων γενέσθαι μοι, ἐν ἡμέρᾳ ὀργῆς αὐτοῦ, αἶψα γὰρ παροργίζω ὁ τάλας, τὴν θείαν αὐτοῦ μακροθυμίαν.

Εἶτα οἱ Ἀναβαθμοὶ.

τὸ α. Ἀντίφωνον τοῦ δ. ἤχου:

Προκείμενον ἤχος δ.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ.

εἶχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ.

τὸ πᾶσα πνοή.

Εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν.

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς. πᾶς ὃς ἂν ὁμολογήσῃ ἐν ἐμοὶ ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων.

Ζήτηι. Νοεβρίου 5.

Ο Ν. Δόξα. ταῖς τοῦ Ἱεράρχου. Καὶ νῦν. ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Ἐλε-

Ἐλέησόν με ὁ Θεός. καὶ τὸ σιχηρόν ἤχος πλ β.

Οτε ἡ μετάστασις τοῦ ἀχράντου σκήνου, τῆς Μητρὸς τοῦ Θεοῦ κτύπεπιζετο, τότε διὰ νεφέλης καὶ αὐτὸς συμπαρῆς Ἱεράρχα Ἱεροθέε. ἦν καὶ ὄλος ἐκδημῶν, καὶ ὄλος σεαυτοῦ ἐξιζάμενος, θεολήπτοις ὕμνο-λογίαις, πρὸς τὸν ἐξ αὐτῆς ἀφράσις γεννηθέντα προέπεμψας, τὸν Θεὸν καὶ Σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ο Κανὼν τῆς Θεοτόκου μετὰ τοῦ Εἰρμού εἰς 5.

καὶ τοῦ μηναιίου εἰς δ.

Ἄλλος Κανὼν οὗ ἡ ἀκροσιχίς.

Ἱεροθέω ἄσμα σὺν πόθῳ δεύτερον μέλω.

ἤχος πλ β. Ὡς ἐν ἡπείρῳ πεζεύσας.

Ιμειρομένῳ προσάδειν σοὶ τῷ σοφῷ, ὡς ἐν ζόφῳ ὄντιμοι τῆς κακίας καὶ παθῶν, φωτισμὸν καὶ ἐλαμψιν διό, τῷ φωτὶ παρεσηκῶς ἐπικατάπεμψον.

Εὕγε βοῶ σοὶ Παμμάρκα, εὕγε τῆς σῆς, νουνεχοῦς φρονήσεως καὶ συνέσεως πολλῆς, τῆς μωρᾶς γὰρ λίαν σὺ σοφῶς, προκρίνας τὴν ἀληθῆ σοφίαν τεθαυμάσῃται.

Ρημάτων Παύλου τοῦ θείου ἀκουτισθεὶς, ἀδιστάκτως ἔδραμες, πρὸς Θεὸν τὸν ἀληθῆ, ἀυγασθεὶς μακάριε τὸν νοῦν, ταῖς τοῦ πνεύματος ἀυγαῖς, αἶς νῦν με καταλάμπρυνον,

Θεοτοκίον.

Ολος δὴ πλήρης ὑπάρχων ὁ τοῦ Θεοῦ Θεὸς λόγος Πάναγνε, ἀκενώτως ἐν τῇ σῇ κενοῦται, καὶ ἅπαντες ἡμεῖς τοῦ πληρώματος αὐτοῦ κόρη μετέσχομεν.

Ωδὴ γ. Οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς σὺ.

Θεὸς ὁ ἄγνωστος ἐκ σοῦ, ἐγνωσται εἰσηγήσει, θεοκῆρυκος Παύλου, καὶ πεισ-

πισεύεται ὁμοῦ, καὶ κηρύττεται πανταχοῦ, εὐφραδείᾳ ὄσῃ σωμυλία τε

Ετέθης λύχνος φαινός, ἐπὶ γε τῆς λυχνίας, Ἱερόθες μάκαρ, Ἐκκλησίας τῶν πισῶν, καταφωτίζων αὐτούς, ταῖς σοφαῖς αἰεὶ διδασκαλίαις σου.

Ως ἑωσφόρος πρωῖνός, ἐξανέτειλε κόσμῳ, ἡ πανένδοξος μνήμη Ἱεράρχου τοῦ σοφοῦ, καταλαμπρύνουσα πισούς, τοὺς αὐτὴν πισῶς γεραιρόντας.

Θεοτοκίον.

Αγνή Μαρία καὶ σεμνή, μακαρία ἐγένου, ὡς μακάριον μόνον, συλλαβοῦτα ἐν γαστρὶ, Θεὸν τὸν πάντα δρακί, τῇ ἰσχύει τῇ αὐτοῦ συνέχοντα.

Κάθισμα. ἤχος γ. Θείας πίσεως.

Πᾶσαν ἠρδευσας τὴν Οἰκουμένην, ὡσπερ νάμασι ταῖς διδαχαῖς σου, τῆς εὐσεβείας τὰ δόγματα Ἱερόθες. ἡ τῆς ζωῆς γάρ πηγὴ, ὁ Χριστὸς ἐν σοὶ ἐπανεπαύσατο. Πάτερ ὄσιν αὐτὸν ἰκέτευε, παρρησίαν κεκτημένος ἄνωθεν, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Θείας φύσεως οὐκ ἐχωρίσθη, σὰρξ γενόμενος ἐν τῇ γαστρὶ σου. ἀλλὰ Θεὸς ἐνανθρωπήσας μεμένηκεν, ὁ μετὰ τόκον Μητέρα Παρθένον σε, ὡς πρὸ τοῦ τόκου φυλάξας Πανάμωμον, μόνος Κύριος. αὐτὸν ἐκτενῶς ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

ὠδὴ δ. Χριστὸς μου δύναμις.

Σοφίας ἔλλαμψις, περιεχύθη σοι, οὐρανοῦ παμμάκαρ, ἧ ἔλλαμφθεις πᾶσαν τὴν ὑφήλιον. καταλαμπρύνεις ἀληθῶς, ταῖς λαμπραῖς θεηγορίαις σου.

Μωρόν Χριστοῦ μου ὁ Σταυρός, σαφέτερον τῶν ἀνθρώπων δι' αὐτοῦ γάρ

γὰρ ἐμφανῶς, σοφοὶ καταβέβληνται, καὶ σωτηρία τῷ κόσμῳ, καὶ ἀνάστασις δεδώρηται.

Αλλοῖος γέγονας ὦ Ἱερόθες. τὸν Θεὸν γὰρ τὸν ἕνα σὺ σεβασθεῖς, τὸν ὄλον ἀλήθειαν, τοὺς ψευδωνύμους καὶ πολλοὺς θεοὺς κατεμυκτῆρισας.

Θεοτοκίον.

Σκοποῦται ἅπανα, βροτῶν διάνοια, ἐρευνώντων Παρθένε σὸν τοκετὸν. ὃν γὰρ προεώρακεν, ἐν θαλάττῃ Μωϋσῆς, ἐν ἀγκάλαις σου ἐβάσασας.

ὠδὴ ε. Τῷ θεῷ φέγγει σου.

Υποχωροῦσι τὰ ἰσχυρά, τὰ τῆς οἰκουμένης καὶ σοφά, ὦ τοῦ σαυροῦ τῆς δυνάμεως! τοῖς ἀσόφοις ὄντως τὸν Χριστὸν ὡς λόγον Θεοῦ, ἐν ἀσθενείᾳ τοῖς πᾶσι καταγγέλλουσι.

Νεκρώσας ἅπαντα τὰ ἐν γῆ, καὶ τῶν χαμαιζήλων μηδαμῶς, πάτερ μηδενὸς προσεπτόμενος. ὑπερήρθης ἄνω σοφέ, εἰς γνῶσιν Θεοῦ. τοῦ ὄντος, ὃν θεηγορίαις ἐκήρυξας.

Πόθῳ τῷ θεῷ σὺ πурсευθεῖς, καταπλεγομένη ἐν ψυχῇ, τοῦτον ἐζήτησας ἄγιε, οὗ τῇ ἀγαπήσει προσέσχες αἰεὶ, ὅθεν ἀκούεις, παμμάκαρ καὶ θεόληπτος.

Θεοτοκίον.

Ο ἐν τοῖς κόλποις τοῖς τοῦ πατρὸς, ἐπὶ τὸν σὸν κόλπον ὦ Ἀγνή, βαβαὶ σαρκοφόρος κάθηται, ὡς ἐπὶ θρόνου ὄντως ἀγίου αὐτοῦ, ἀκατάληπτον τὸ θαῦμάσου κόρη πέφυκε.

ὠδὴ ε'. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Θεολόγος ἄριστος, καθωράθης ἀληθῶς, θεολογῶν πανάριστα μυστηρίων, τὴν γνῶσιν τοῦ δι' ἡμᾶς, ἀρρήτως ἐκλάμψαντος, ἐπ' αἰσχάτων τῶν χρόνων

χρόνων Ἱερόθεε .

Ωράθη ὡς ἄνθρωπος , καταβάς ἐπὶ τῆς γῆς , υἱός Θεοῦ ὁ ἄχρονος , καὶ ἐν χρόνῳ ἐγένετο καθ ἡμᾶς , ἦν δὴ συγκατάβασιν , ὑψηγορίαις τῷ κόσμῳ ἀνεκλήρυξας .

Δι ἄμετρον ἔλεος , ἀνυψώθη ἐν σαυρῷ , ὁ ἀπαθῆς θεότητι , ὁ τοῦ Θεοῦ λόγος τε δὴ καὶ Θεός , ᾧ καὶ σὲ ἀνείλκυσε πρὸς ἑαυτὸν παμμάκαρ Ἱερόθεε .

Θεοτοκίον .

Εκ ρίζης βλαστήσασα , ᾧ Μαρία Ἰεσσαί , τὸν φυτουργὸν προήνεγκες τὸν τοῦ κόσμου ξηράναντα τῷ σαυρῷ , τῷ θείῳ φυτῷ αὐτοῦ , παραφυάδας καὶ ὄλον ἡμερώσαντα .

Κοντάκιον . ἦχος πλ δ' .

Τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ .

Τὸν Ἱεράρχην Ἀθηνῶν ἀνευφημοῦμέν σε , ὡς μυθέντες διὰ σοῦ ξένα καὶ ἄρρητα . ἀνεδείχθης γὰρ θεόληπτος ὕμνολόγος . ἀλλὰ πρόσθευε παμμάκαρ Ἱερόθεε , ἐκ παντοίων συμπτωμάτων ἡμᾶς ῥύεσθαι . ἵνα κράζωμεν , χαίροις πάτερ θεόσοφε .

Οἶκος .

Τοῦ Ἀρεισπάγου ἧς βουλευτῆς , πολὺς ὢν τὴν θύραθεν σοφίαν , ἅμα δὲ καὶ σύνεσιν Ἱερόθεε . Παύλῳ δὲ τῷ θεσπεσίῳ διδασκάλῳ μαθητευθεὶς , πολλῷ ἄριστος σεαυτοῦ τὴν οὐράνιον ἀνεδείχθης σοφίαν . διὸ καὶ παρ ἡμῶν ἀκούεις . χαῖρε τὸ τῶν Ἀθηνῶν ἐγκαλλώπισμα , χαῖρε τὸ ἐκκλησίας σεμνολόγημα .

χαῖρε ὁ τὰ πρῶτα φέρων τῆς βουλῆς .

Χαῖρε ὁ θειοτέρας ἀπολαύσας τιμῆς .

Χαῖρε ὁ καὶ ἀπὸ κτίσεως τὸν θεὸν πρὶν καθαρῶν .

Χαῖρε

Χαῖρε ὁ καὶ διὰ τῆς πίσεως αὐτὸν καταμαθῶν .

Χαῖρε τοῦ Πάυλου μαθητὰ τε καὶ ὁμότροπε .

Χαῖρε λαοῦ ποιμὴν καὶ ἱεράρχα ἄξιε .

Χαῖρε κηδευτὰ τῆς Θεοτόκου θεόληπτε .

Χαῖρε τῶν Ἀποστόλων ἀληθῶς συνόμιλε .

χαῖρε ὅτι ἐνηρέστησας Θεῷ ,

χαῖρε ὅτι συμβασιλεύεις αὐτῷ .

χαῖρε πάτερ θεόσοφε

Τῷ αὐτῷ μηνὶ Α' . Τοῦ ἐν Ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν

Ἱεροθέου Ἐπισκόπου Ἀθηνῶν .

σιχ . Ἱερόθεος ἱερώθη σοι πάλαι .

Νῦν δ' αὖ μετασᾶς , καὶ συνανήφθη λόγε .

Τοῖ σῆμα κάλυψε τετάρτη Ἱερόθεον .

Ταῖς αὐτοῦ Ἀγίαις πρεσβείαις .

ὠδὴ Ζ' . Δροσοβόλον μὲν τὴν κάμινον .

Υπομένων μὲν ὑπέμεινας , ἀνάσασιν εὐαγγελιζομένῳ σαφῶς , ἀποστόλῳ δὴ θεοπνεύστῳ , καὶ τὸν Ἰησοῦν . παρ οὗ καὶ ἐξέμαθες βῶων , εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός , ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν .

Τοῖς παντέρπνοις Ἱερόσοφε ῥήμασι , Διονυσίου ὡσὶν , ἃ δὴ προεδιδάχθης ἐνδιδάξας καὶ αὐτὸν , ὡσαύτως κατέπεισας βῶων , εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός , ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν .

Ευφροσύνης ἡμῖν πρόξενος , ἐγένετο ἅγιε ἡ μνήμη ἡ σὴ , ἐν ἧ συμφώνως ὡς ἱεροφάντορα Θεοῦ , ἐν ὕμνοις σε ἅπαντες πιστοὶ , ἀνευφημοῦμεν εὐλαδῶς πανηγυρίζοντες .

Θεοτοκίον .

Ραθυμία με κρατούμενον διέγειρον , πρὸς ἐργασίαν ἄχραντε θείων πρά-

πράξεων, ἐνισχύουσά με κατ' ἐχθρῶν, αἰεὶ πολεμούντων με δεινῶς, καὶ ἐναντίοις λογισμοῖς δελεαζόμενον

ὦδὴ ἡ· Ἐκ φλογός τοῖς δούοις·

Ολικῶς ἀγαπήσας σὺ τὸ ἀκρότατον ὄρεκτῶν, ἐγκρατεία πάτερ ἐκέχρησο· ἅπαντα γάρ σὺ ὑπερεῖδες πανόλβιε, οὐ καὶ ἀπολάυεις, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας·

Δίς

Νευραγεῖσαι ἐκ πλάνης πρὸς τὴν ἀλήθειαν, μετελθὼν ὡς ἐχέφρων ὦ Ἱερόθεε· εἰδῶλα γάρ ἀργυροχρύσου ἔλιπες, καὶ Θεῷ προσῆλθες, τῷ ζῶντι εἰς αἰῶνας·

Θεοτοκίον·

Μή με σήσης ἐν ὥρᾳ δέσποτα κρίσεως, μετὰ τῶν κατακρίτων ὄντα κατάκριτον· ἀλλὰ τὸν πικρὸν σεναγμὸν μου δεξάμενος, σῶσόν με πρεσβείαις, τῆς σῆς μητρὸς οἰκτίρμων

ὦδὴ θ'· Θεὸν ἀνθρώποις

Εν σοὶ ἡ χάρις τοῦ πνεύματος, διηνεκῶς οἰκήσασα τοῖς πέρασιν ἔδειξεν, ὑψηλητὴν πανάρισον δογμάτων Θεοῦ, τούτων δ' ὑψηγορίαις, πισοὺς εὐφραίνοντα, τοὺς ἐν ὑμνωδίαις ἱεραῖς σε μεγαλύνοντας·

Λαμπρὸς τῷ βίῳ καὶ κατορθώμασιν, ὡς γεγονὼς ἐν γῆ ἀποσόλοις συνεφίσασαι, τῇ θείᾳ κοιμήσει τῆς μητρὸς τοῦ Θεοῦ, ἣν ἱερολογίαις πάτερ θεόληπτε, πρὸς τὸν τεχθέντα ἐξ αὐτῆς παμμακάρισε προέπεμψας·

Παρεῖναι ἔδει ὦ Ἱερόθεε, σοῦ τὴν αὐδὴν τὴν πᾶσαν ἀκοὴν καθηδύνουσαν, καὶ ἐμοὶ τῷ ἀναύδῳ τε καὶ πᾶσιν ἰσχυῶ, μέλπειν σ' ἐπιχειροῦντι· ἀλλ' ἐπίδε ἅγιε τοῖς ἐξ εὐμενείας καὶ μικροῖς προσφερομένοις σοὶ·

Θεοτοκίον·

Ως σὺ οὐδέποτε κεχαρίτωται, ἐκ γενεῶν ἀρχαίων οὐδεμία πανάμωμε· σὺ γάρ μόνη τὴν πασῶν ἀσύγκριτον ἔσχες ἀγιωσύνην καὶ καθαρότητα, ὅθεν ὑπεδέξω, τὸν Θεὸν ἐν σοὶ σαρκούμενον·

Ἐξαποσειλάριον·

Τοῖς μαθηταῖς συνέλθωμεν·

Ο τοὺς σοφοὺς δρασσόμενος, τῇ αὐτῶν πανουργία, μόνος Θεὸς δ πάνσοφος, καὶ σέ αὐτὸν ἐδράξατο, διὰ τῆς Παύλου σαγήνης· ἔγνωσ γάρ ὡς μωρία, παρὰ Θεῷ σαφῶς ἐσιν, ἡ τοῦ κόσμου σοφία· διὸ μωρός, ἐν τῷ κόσμῳ γέγονας, ἵνα γένη, παρὰ Θεῷ πανόλβιε, σοφὸς ὡς καὶ ἐγένου·

Ἐτερον· Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις·

Οτε ἡ μήτηρ τοῦ λόγου, πρὸς τὰς ἐκεῖ καταπαύσεις, μετανασέουσα ὤφθη, σὺν τοῖς λοιποῖς Ἀποσόλοις, σὺ Ἱερόθεε ὕμνοις, ἐπέσης ταύτην προπέμπων·

Θεοτοκίον·

Θεοκυῆτορ Μαρία, τῶν γηγενῶν εὐκληρία, ἀμαρτωλῶν προσασία, χριστιανῶν ἐλπίς μόνη, καὶ κοσμικὴ προμηθία, ῥύσαι πυρὸς ἀπειλῆς με·

Εἰς τοὺς αἶνους· πλ θ'·

Ὅλην ἀποθέμενοι·

Οντως σκεῦος ἔντιμον, καὶ δεκτικὸν τῶν λογίων, εὐρών σε τοῦ πνεύματος, Παῦλος ὁ ἀπόστολος ἐξηγήσατο, τὴν Θεοῦ ἄρρητον, πρὸς ἡμᾶς ἀγάπην· τὴν Χριστοῦ τε συγκατάβατιν, ἐν γῆ τὴν ἄφατον, καὶ δικονομίαν τὴν πάνσοφον· εἰς πάντα δέ τὰ πέρατα, ταῦτα καὶ αὐτὸς ἀνεκήρυξας, μεγαλοπρεπεῖα, συνθήκη τ' ὀνομάτων ὡς κομψῇ, καὶ ἀκριβεῖα μεθόδῳ τε, πάτερ Ἱερόθεε·

Ολον ανυψώσας σου, εις θεωρίαν θεόφρον, τὸν νοῦν ὄλος γέγονας, ἐνθεοειδέσαστος καὶ θεόληπτος, τὸν Υἱὸν ἐνθεν δὴ, τὸν αὐτὸν καὶ λόγον, καὶ τὸ πνεῦμα δὲ καὶ πρόβλημα, τ' αὐτὸ ἀπέδειξας, κύκλω ἐξαγώνῳ πανάρισα. πατέρα δὲ ὡς αἰτιον, διαγράφων τούτων ὀρθώτατα. τοῦ μὲν ὡς πατέρα, τοῦ δὲ ὡς προβολέα ἐμφανῶς, ᾧ δὴ τοῖς πᾶσιν ἐνδείκνυσαι, σὴν σοφὴ ἐπίσασιν.

Ολην ἀναθέμενος, εἰς οὐρανὸν τὴν καρδίαν, τῷ Θεῷ ἀοίδιμε, σεαυτὸν σοφώτατα καθιέρωσας. τῶν ἐν γῆ πάντων γάρ, ὀρεκτῶν ἀπασαν, ἐπιμόνως πάτερ ἤσκησας, σοφὴ ἐγκράτειαν, εὐαγγελικῶς ἀπώσαμενος, ζωῶδες τε καὶ μάταιον, δόγμα Ἐπικούρου τοῦ ἀνοοῦ, μόντην δὲ βεβαίαν, καὶ πρέπουσαν ἀνθρώπῳ ἀληθῶς, χαρὰν συνεῖναι ἡγούμενος, Θεῷ τῷ ποιήσαντι.

Δόξα. ἦχος πλ α'.

Μακάριος σὺ ἀληθῶς Ἱερόθεε, Ἱεράρχα Ἀθηνῶν, καὶ πασῶν τῶν ἐκκλησιῶν διδάσκαλε. ὅτι τὸν μόνον μακάριον ἡγάπησας Θεὸν ἀληθῆ, καὶ τούτου κήρυξ ἐγένου, τὰ πάντα καταλιπὼν, καὶ σκύβαλα ἡγησάμενος, ὑπὲρ τῆς Χριστοῦ ἀγαπήσεως. διὸ καὶ μονὴν ἐν σοί, ἡ μακαρία τριάς ἐποίησατο, ἧς τῇ χάριτι, καὶ πρὸ τῆς τελειοποιήσεως, ἐλλαμφθεῖς ὡς εἰκός, τὸν πάσχοντα ἐκουσίως, ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ σταυροῦ Χριστόν, προέγνως, καὶ προεκήρυξας, Θεοῦ εἶναι Υἱὸν ὡς ἀληθῶς, ὡς τὴν κτίσιν τούτῳ συμπάσχουσαν. διὸ καὶ ἡμᾶς, τῶν παικίλων παθῶν ἐλευθέρωσον, ταῖς πρεσβείαις σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μακαρίζομέν σε Θεοτόκε παρθένε. καὶ δοξάζομέν σε οἱ πιστοὶ κατὰ χροῆς, τὴν πόλιν τὴν ἄσεισον, τὸ τεῖχος ἀρρήκτον. τὴν ἀρραγῆ προστασίαν, καὶ καταφυγὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δοξολογία μεγάλη.

Εἰς τὴν λειτουργίαν τυπικά. καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος. ᾠδὴ γ' καὶ σ'.

Μεγαλυνάριον.

Τὸ τοῦ Παύλου θήραμα τὸ τερπνόν, τῆ ἄνω τραπέζῃ τὸ ἀξίως παρατεθέν, τὸ τοῦς οὐρανίους εὐφράναν δαιτυμόνας Ἱερόθεον τὸν πάνυ, ὕμνοις τιμήσωμεν.

Ἔτερον,

Εγκαυχᾶται πόλις ἡ Ἀθηνῶν, ὡς λαχοῦσα Πάτερ, σοῦ ποιμένος καὶ ὀδηγοῦ, ἐγκαυχῶνται οὕτω, καὶ πάντες οἱ τυχόντες, σοὶ ὁμωμῆσαι. οὓς διαφύλαττε.

ΤΕΛΟΣ.

ΕΥΧΑΙ ΔΙΑΦΟΡΟΙ.

ΠΑΝΥ ΩΡΑΙΑΙ.

ἔξομολογητικαί τε καὶ κατανοκτικαί, ὑπὸ διαφόρων συντεθεῖσαι, καὶ λεγόμεναι πρὸ τοῦ ὑπνῶσαι.

ΕΥΧΗ Α'. ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΤΟΥ ΘΕΟΛΟΓΟΥ.

εἰς τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν ἱκετήριος, καὶ κατανοκτικὴ :

Ο Θεὸς ὁ Θεὸς μου, ὃν τὰ Χερουβὶμ, καὶ πᾶσαι αἱ ἄβυσσοι τρέμουσι. τὸ τῆς ἀγαθότητος ἀνεξιχνίασον πέλαγος. ὁ αἰεὶ ἐπακούων τῶν ἐν συντετριμμένη καρδίᾳ ἐπικαλουμένων. ὁ τὴν νύκτα ποιήσας πρὸς ἀνάπαυσιν, καὶ σωτηρίαν τοῦ σοῦ πλάσματος. ὁ καταξιώσας με τὸν ταλαίπωρον τῆς ἡμέρας φθάσαι τὸ τέλος. ὁ εἰπὼν, πρὶν ἢ ἐπικαλέσης με πάρειμι, καὶ ἔτι λαλοῦντός σου. ἔλθέ καὶ νῦν, Δέσποτα μέχρις ἡμῶν τῆ ἀοράτῳ σου παρυσία, ἐκ τῶν πατρικῶν κόλπων τοῦ σοῦ Γεννήτορος, ὅθεν οὐκ ἐχωρίσθης ποτέ, καὶ κλῖνον τὸ οὖς σου πρὸς τὴν ἡμετέραν ἀσθένειαν, Κύριε ὁ Θεός, ὁ ὑπερβλύζων ἔλεος καὶ χρησότητα. ὁ αἰεὶ με προσκαλούμενος, τὸν αἰεὶ ἀποσρεφόμενον, καὶ παρὰ σοῦ εὐεργετούμενον. ἐξαπόσειλον ἐν ἐμοὶ τῷ ἀθλίῳ κατάνυξιν. καὶ δεῖξον, ὡς ποτέ ἐν ἐρήμῳ πέτραν, τὴν λιθώδη καὶ πεπωρωμένην μου καρδίαν, δακρῶν φέρειν πηγὰς. Ἴδου γάρ, Δέσποτα, μετὰ φόβου, καὶ τρόμου σοὶ προσπίπτω, καὶ δέομαι. Κύριε Κύριε, συγχώρησόν μοι τὰ δι' ὅλης τῆς ἡμέρας, καὶ τοῦ βίου μου παντὸς ἐν ἀγνοίᾳ, καὶ γνώσει, καὶ ἐνθυμήσει μου πταίσματα. οἶδ' γάρ, ὡς πολὺ τὸ πλῆθος τῆς χρηστότητός σου Κύριε, καὶ πλείστα φιλόψυχε, καὶ διὰ τοῦτο πρὸς δέησιν ἀπετόλμησα. οὐκ ἐποίησά σου
καὶ

κἄν μίαν ὥραν, θέλημα, οὐδέ ἐν ἀγαθόν, Κύριε. παντός γάρ ἀνθρώπου θέλημα, καὶ ἐνθύμημα, ὅλον πονηρόν. ὅλον βδελυκτόν, ὅλον βιωτικόν. Πῶς γὰρ δύναται χυῖς καὶ πηλός, ὁ καὶ μολύβδου βαρύτερος, πετάσαι καὶ ἀνελεῖν εἰς τὸ ὕψος τοῦ Οὐρανοῦ, κἀκεῖθεν τι μαθεῖν ἀγαθόν;

Βλέπον, Δέσποτα, σοὶ ἀνατίθῃμι πᾶτάν μου ἀσθένειαν. ἰλάσθητι; ἐλέησον. σοὶ γὰρ προσέρχομαι αὐτοκατάκριτος, καὶ ἀναπολόγητος. σοὶ ὡς ἀπρόσωπος, καὶ ἀπερίστατος, τὸν αὐχένα κλίνω. καὶ εἰς γῆν νεύω τὸ πρόσωπον. ἐρυθριῶ, καὶ φρίττω τὸν οὐρανὸν ῥυπαροῖς θεάσασθαι ὀφθαλμοῖς. Σοὶ μὲν κλίνω γόνυ καρδίας καὶ σώματος. χεῖρας δὲ αἰρω σαρκὸς μετὰ δακρύων, καὶ συναγμῶν κατανούξεως. δέομαι Κύριε Κύριε, βοήθει μοι, καὶ τοῦ πυρὸς τοῦ ἀσβέσου με λύτρωσαι. Ἔθεντο γάρ με τὸν ἄθλιον ἐπίχαρμα οἱ δαίμονες, κατ' ἐμοῦ ἀναιδῶς ἐπιβαίνοντες. Διὰ τοῦτο Κύριε Κύριε, τάχυνον. σπεῦσον. βοήθησον ἀντιλαβοῦ. καὶ τῷ φοβερῷ σου κριτηρίῳ ἀκατάκριτον παρασηναί με καταξίωσον. Καὶ μὴ νικήσωσιν αἱ ὑπὲρ ἄμμον θαλάσσης ἀμαρτίαι μου, ὑπεράγαθε, καὶ μακρόθυμε Δέσποτα, τὴν ἄδυτον τῆς φιλανθρωπίας σου, μὴ καταλαθέτωσαν ἐν τῇ νυκτὶ ταύτῃ τὴν ἐλεεινὴν μου ψυχὴν, αἱ δαιμόνων φαντασίαι, ἃς οὐ προσδοκῶ, καὶ φόβοι νυκτερινοί, καὶ πράγμα ἐν σκότει διαπορευόμενον. μὴ νυσᾶξῃ, μηδὲ ὑπνώσῃ ὁ φυλάσσω με Ἄγγελος, μηδὲ τι τῶν ῥυπαρῶν τῆς ἡμέρας, καὶ τῶν μεθ' ἡμέραν, ἢ νύξ ἐλέγξῃ. ἀλλὰ Κύριε Κύριε, τῷ ἀσέκτῳ, καὶ παντοδυναμῷ φωτὶ τῆς σῆς Θεότητος ὁ νοῦς ἐλλαμπόμενος, καὶ σώματος δίχα σοὶ, Θεέ, προσομιλείτω, ἀνυσᾶκτῳ ὄμματι καὶ αὐπνῳ.

Χάρισαί μοι τὴν τῆς νυκτὸς ἀνάπαυσιν, ὡς ἐν ἡμέρᾳ διελθεῖν με, καὶ ἐν ἀγάπῃ τῆς σῆς ἀνεκφράστου Θεότητος. καὶ δός μοι τῶν βλεφάρων μου ἐλαφρὸν ὕπνον ὡς μηδὲ τὴν γλῶσσαν, τῶν ὑμνωδιῶν τὸ ὄργανον, ἐπὶ πολὺ νεκροῦσθαι, μηδ' αὐτὸ τὸ φωτεινὸν πλάσμα σου ἡσυχάζειν. καὶ ἀνάστησόν με τοῦ ὕπνου ἐν ὥραις εὐθύτητος, πρὸς τε τὰς νυκτερινὰς καὶ ὀρθρινὰς ὑμνωδίας, τοῦ δοξάζειν Σε τὸ ἀπρόσιτον φῶς, μετὰ τῶν οὐρα

οὐρανίων Δυνάμεων, καὶ Ἀγγέλων σου. Ἄκουσον Κύριε, καρδίας βωότης, καὶ μὴ προσχῆς τοῖς φαύλοις μου ἔργοις. ἀλλ' ἐπὶ ἐπέβλεπον ἐπὶ τὴν ὀδύνην τῆς ψυχῆς μου, καὶ τάχυνον τοῦ ἰάσασθαι με χάριν τῆς φιλανθρωπίας σου, καὶ ῥῦσαί με ἀπὸ τῶν πονηρῶν ἔργων μου. καὶ μὴ ἀντιμετρήσης μοι, μηδὲ θελήσης ἀποδοῦναί μοι ἄξια ὧν ἔπραξα. ἵνα μὴ τελείως ἀπόλωμαι.

Ἄκουσον Κύριε, ἐν ἀπογνώσει μου ὄντος. καὶ μὴ ἐλάσης με, δέομαι, διὰ τὰς ὑπὲρ ἄμμον θαλάσσης ἀμαρτίας μου, καθ' ὕπνου ἐν ἀτόποις ἐννοιαῖς κλέπτεσθαι. ἀλλ' ἀνακάλεσαίμε Δέσποτα, τὸν αἰχμάλωτον, καὶ κατεχόμενον ὑπὸ τῶν ἀτόπων πράξεων, καὶ ὡς ὑπὸ ἀλύσεων φθεγγόμενον. Σὺ γὰρ ἐπίστασαι λύειν πεπεδημένους, καὶ ἰᾶσθαι τὰ ἄδηλα τραύματα, ἃ Σὺ μόνος οἶδας ὁ τῶν κρυπτῶν γνώσης. ἐπιφάνηθί μοι δεινῶς καταπεπτωκότι, ὁ ταχὺς ἐν ἐλέει, καὶ βραδὺς ἐν κολάσει. καὶ τῇ Σῇ εὐσπλαγχνίᾳ θέλησον ὀρέξαι μοι χεῖρα, καὶ ἀναστήσαίμε ἐκ τοῦ θόβρου τῶν ἀνομιῶν μου. Σὺ γὰρ μόνος ὑπάρχεις ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ μὴ τερπόμενος ἐπὶ ἀπωλείᾳ ἀμαρτωλοῦ. ὁ μὴ ἀποστροφόμενος πρόσωπον ἐν δάκρυσιν ἐν σοὶ ἀτενίζον. Εἰσάκουσον Κύριε, φωνῆς τοῦ δούλου σου βοῶντος πρὸς Σε. Ἐπίφανον τὸ φῶς σου, τὸ εἰς ἐμὲ ἐσθεςμένον. ἀποσειλον τὴν τοῦ ἁγίου Πνεύματος ἰχμάδα, καὶ χάρισαι μικρὰν προθεσίαν. ἵνα ἀνασπῆλω, ἐμαυτὸν ἀπογνοῦς. " εὐρέψον μοι Κύριε, τὸν κοπετόν εἰς χαρὰν. διάρρηξον τὸν σάκκον μου, καὶ περιζώσόν με εὐφροσύνην. " (α) καὶ δός μοι ἀναπάυσασθαι τῶν ἐσπερινῶν μου ἔργων, καὶ τύχοι μοι ἀναπάσεως πρωϊνῆς, ὡς περ οἱ ἐκλεκτοὶ σου Κύριε, ὧν ἀπέδρα λύπη, καὶ συναγμός. Καὶ ἀνοιγέτω μοι ἡ θύρα τῆς βασιλείας σου, ἵνα εἰσελθὼν ἐν αὐτῇ μετὰ τῶν ἀπολαυόντων τοῦ φωτὸς τοῦ προσώπου σου, τύχω αἰωνίου ζωῆς.

Ναὶ Δέσποτα Ἰησοῦ Χριστέ, βοήθει μοι. καὶ μὴ ἐλάσης με ἀπὸ τοῦ νῦν ἀμαρτῆσαι εἰς σέ, καὶ ἐξακολουθῆσαι τῷ θελήματί μου. μὴ ἐλάσης με ἀπολέσθαι ταῖς ἀμαρτίαις μου. ἀλλ' οἰκτεῖρησον τὸ πλάσμα σου, καὶ μὴ παρίδης με, ὅτι ἀσθενὴς εἰμι. μηδὲ ἐγκαταλίπης με, ὅτι πρὸς σέ

κατέφυγον. "Ίασαι τήν ψυχὴν μου, ὅτι ἤμαρτόν σοι." (α) ἐνώπιόν σου εἰ-
σὶ πάντες οἱ θλίβοντές με, καὶ οὐκ ἔστι μοι καταφυγή, εἰμὴ πρὸς σέ
Δέσποτα Κύριε. Σῶσόν με ἕνεκεν τῶν οἰκτιρμῶν σου καὶ αἰσχυρῆς
τῶσάν πάντες οἱ ἐπανιστάμενοι ἐπ' ἐμέ, καὶ ζητοῦντες τήν ψυχὴν μου
τοῦ ἐξολοθρεῦσαι αὐτήν. Κύριε ὁ Θεὸς μου, μνήστητίμου τοῦ ἀμαρτω-
λοῦ, καὶ ἀχρείου δούλου σου ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαί με τὸ ἅγιον, καὶ
προσκυνητὸν ὄνομα σου. "καὶ μὴ κατασχύνῃς με ἀπὸ τῆς προσδο-
κίας μου." (β) καὶ ἀξίωσόν με ἀγαπᾶν, καὶ φοβεῖσθαί σε ἐξ ὅλης
τῆς καρδίας μου, καὶ ποιεῖν ἐν πᾶσι τὸ θέλημά σου. ὅτι οὐκ ἔστιν ὁ-
μοίός σοι ἐν Θεοῖς Κύριε, δυνατὸς ἐν ἰσχύϊ, καὶ ἀγαθὸς ἐν ἐλέει, εἰς
τὸ βοηθεῖν, καὶ παρακαλεῖν, καὶ σῶζειν πάντας τοὺς ἐλπίζοντας εἰς
τὸ ὄνομά σου τὸ ἅγιον.

Ναί, Κύριε Κύριε, ὁ ὑπερβαίνων τὰ ἀνθρώπινα πταίσματα, καὶ καλύ-
πτων πλήθη ἀμαρτιῶν. ἡμὴ ποιήσας ἡμῖν κατὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν,
μηδὲ ἀνταποδιδούς κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν. ἀξίωσόν με ἐν πάσῃ νυ-
κτὶ, καὶ ἡμέρᾳ, καὶ πάσῃ μου τῇ ἀναπνοῇ, τὸν πάσης κολάσεως
ἐνοχον, ὡς ὄνταμε πάσαις ἀμαρτίαις ὑπεύθυνον· τὸ, τε φοβερὸν τοῦ
θανάτου μυσῆριον, καὶ τὴν πρὸς ἡμᾶς τοὺς ἀμαρτωλοὺς ἀνυπόστατον
ἀπειλήν καὶ ὀργὴν σου, καὶ τὴν φρικτὴν καὶ δικαίαν σου ἀπόφασιν, εἰς
τὸ τῆς γεέννης με πῦρ δικαίως ἐκπέμπουσαν, ἔχειν ἐν τῇ καρδίᾳ μου
ἀεὶ ἀνεπίλησα· καὶ γυμνὸν καὶ τετραχηλισμένον ὡς περ τῷ φοβερῷ σου
κριτηρίῳ παρίστασθαι, καὶ τὴν ἐκεῖθεν ἀπόφασιν ἐκδέχεσθαι. ἵνα ἐντεῦ-
θεν καθηλώσας τὰς σάρκάς μου, καὶ καθαρισθεῖς νοῦν, καὶ ψυχὴν, καὶ
καρδίαν, ἵλεων εὔρωσε ἐν ὥρᾳ τοῦ θανάτου, καὶ τῆς κρίσεως, τῶν τῆς
σαρκὸς ἐσόπτρων διαβόραγέντων. διὰ τὴν ὑπὲρ φύσιν σου ἀγαθότητα, καὶ
διὰ τὰς τῆς Μητρὸς σου καὶ πανάγου Θεοτόκου, τῆς ἐλπίδος μου
μετὰ σέ, πρεσβείας· καὶ πάντων σου τῶν θειοτάτων Ἀγγέλων, καὶ
Ἀρχαγγέλων. καὶ διὰ τὰς τῶν Ἁγίων σου Πάντων δεήσεις. Ἀμήν.

(α) ψαλμ: μ: 4. (β) ψαλμ: ριή. 116.

Εὐχὴ Β'. πρὸ τοῦ ὕπνου.

Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεὸς μου, ἐλέησόν με τὸν ἀμαρτωλόν, καὶ συγ-
χωρησόν μοι τῷ ἀναξίῳ δούλῳ σου ὅσα σοι ἤμαρτον παρ' ὅλον τὸν τῆς
ζωῆς μου χρόνον, καὶ ἕως τῆς σήμερον. καὶ εἴτι ὡς ἄνθρωπος ἐπλημ-
μέλησα, τὰ ἐκούσιά μου πταίσματα, καὶ τὰ ἀκούσια, τὰ ἐν ἔργῳ καὶ
λόγῳ, τὰ κατὰ νοῦν, καὶ κατὰ διάνοιαν, τὰ ἐκ συναρπαγῆς καὶ ἀ-
προσεξίας, καὶ πολλῆς μου ραθυμίας, καὶ ἀμελείας. εἴτε τὸ ὄνομά σου
τὸ Ἅγιον ὤμοσα, εἴτε ἐπίορκησα, ἢ ἐβλασφήμησα κατὰ διάνοιαν, ἢ
τινὰ ἐλοιδόρησα, ἢ ἐσυκοφάντησα, ἢ ἐλύπησα, ἢ ἐντινι παρώργισα, ἢ
ἐκλεψα, ἢ ἐπόρνευσα, ἢ ἐψευσάμην, ἢ ἐλαθροφάγησα, ἢ φίλος κατέλαβε
πρὸς με καὶ παρεῖδον αὐτόν, ἢ ἀδελφὸν ἐθλιψα καὶ παρεπίκρανα, ἢ ἰ-
σαμένου μου εἰς πρᾶσευχὴν καὶ ψαλμωδίαν, ὁ νοῦς μου ὁ πονηρὸς εἰς τὰ
πονηρὰ περιεπόλευσεν, ἢ παρὰ τὸ πρέπον ἐτρύφησα, ἢ ἀφθόνως ἐγέλα-
σα, ἢ εὐτράπελα ἐλάλησα, ἢ ἐκαιναδόξησα, ἢ ὑπερηφανευσάμην, ἢ κάλ-
λος μάταιον ἐθεασάμην, καὶ ὑπ' αὐτοῦ ἐθέλχθην, ἢ τὰ μὴ δεόντά μοι
ἐφλυάρησα, εἴτε τῆς προσευχῆς μου ἠμέλησα, ἢ τὴν ἐντολὴν τοῦ Πνευ-
ματικοῦ μου Πατρὸς οὐκ ἐφύλαξα, ἢ ἤργολόγησα, ἢ ἄλλα τι πονηρὸν
ἐποίησα, ταῦτα γὰρ πάντα, καὶ πλείονα τούτων ἐπραξα, ὧν οὐδὲ
μέμνημαι. ἐλέησον Κύριε, καὶ συγχώρησόν μοι πάντα, ὡς ἀγαθὸς καὶ φι-
λάνθρωπος, ἵνα ἐν εἰρήνῃ κοιμηθῆσωμαι καὶ ὑπνώσω, ὕμνων καὶ εὐλο-
γῶν, καὶ δοξάζων σε, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρί, καὶ τῷ Παναγίῳ καὶ
ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι. Ἀμήν.

Εὐχὴ Γ'. πρὸ τοῦ ὑπνώσαι. τοῦ ἁγίου Ἐφραίμ τοῦ Σύρου.

Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τὴν Ἁγίαν σου Μητέρα τιμιωτέ-
ραν ἀναδείξας πατρῶν τῶν ἐπουρανίων Δυνάμεων· αὐτὸς, Πανάγαθε, διὰ
τῶν πρεσβειῶν αὐτῆς, καὶ πάντων σου τῶν Ἁγίων, παρακλήθητι, καὶ
συγχώρησόν μοι τῷ ἀναξίῳ δούλῳ σου, εἴτι ἤμαρτον σήμερον, ὡς ἄν-
θρωπος· μᾶλλον δέ, ὡς ἀπάνθρωπος, τὰ ἐκούσιά μου πταίσματα, καὶ
τὰ ἀκούσια· τὰ ἐν γνώσει καὶ ἐν ἀγνοίᾳ. τὰ ἐκ συναρπαγῆς καὶ ἀ-
προσεξίας, καὶ πολλῆς μου ραθυμίας, καὶ ἀμελείας γεγενημένα. εἴτε
τῶ

τὸ ὄνομάσου τὸ ἅγιον ὄνομα. εἴτε ἐπιώρμισα, ἢ ἐβλασφήμησα κατὰ
 διάνοιαν, ἢ ἐντινί σε παρώρμισα. ἢ ἐκλεψα, ἢ ἐψευσάμην, ἢ φίλος
 παρέβαλε πρὸς ἐμέ, καὶ παρεΐδον αὐτόν. ἢ ἀδελφὸν ἐβλιψα, καὶ πα-
 ρεπίκρανα. ἢ ἰσαμένου μου ἐν προσευχῇ, καὶ ψαλμωδία, ὁ νοῦς μου
 ὁ πονηρὸς εἰς τὰ πονηρὰ, καὶ βιωτικὰ περιεπόλευσεν. ἢ παρὰ τὸ πρέ-
 πον ἐτρέψησα. ἢ εὐτράπελα ἐλάλησα. ἢ ἀφρόνως ἐγέλασα. ἢ ἐκενοδό-
 ξησα. ἢ ὑπερηφανευσάμην. ἢ κάλλος μάταιον ἐθεασάμην, καὶ ὑπ' αὐ-
 τοῦ ἐθέλχθην τὸν νοῦν. ἢ τὰ μὴ δεόντα ἐφλυάρησα. ἢ τὸ ἐλάττωμα τοῦ
 ἀδελφοῦ μου περιειργασάμην, καὶ κατέκρινα αὐτόν καὶ τὰ ἐμαυτοῦ
 ἀναρίθμητα ἐλαττώματα παρεβλεψάμην. εἴτε τῆς προσευχῆς μου ἠμέ-
 λησα. εἴτε τι ἄλλο πονηρὸν ἐνενόησα. Ταῦτα πάντα, καὶ ἄλλα, ἅπερ
 ἔπραξα, καὶ οὐ μέμνημαι, συγχώρησόν μοι ὁ Θεὸς τῷ ἀχρείῳ δούλῳ
 σου, καὶ ἐλέησόν με, ὡς ἀγαθός, καὶ φιλόανθρωπος, ἵνα ἐν εἰρήνῃ
 κοιμηθῶ, καὶ ὑπνώσω ὁ ἄσωτος ἐγώ, δοξάζων Σε σὺν τῷ Πατρὶ, καὶ
 τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ,
 καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εὐχὴ Δ'. Ἐπικοίτιος διὰ σίχων Ἰάμβων.

Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου.

Οδοὺς τὸν ὕπνον, πᾶσιν εἰς λύτρον κόπων.
 Ὡν περ παρέσχεν, ἢ διαυγῆς ἡμέρα.
 Κἄμοι παράσχοις, Χριστέ μου Θεοῦ Λόγε,
 Ἡδὺν τὸν ὕπνον, κοῦφον καὶ ταχυδρόμον,
 Ὀνειράτων μὲν τῶν καλῶν πεπλησμένον,
 Φαντασμάτων δὲ μὴ καλῶν ἐξωσμένον.
 Καὶ μ' ἐξέγειρον, κρουσματῶντος τοῦ ξύλου.
 Σταθῆρόν ἀνέγκλητον εὐθύμως ἄδειν.
 Ἰσῶν πόδας μου καρτερῶς ἐν αἰνέσει,
 Φρουρῶν νόα μου, δαιμόνων κακουργίας.
 Γλωτταν τρανῶν μου, πρὸς τὸ μέλπειν εὐτόνως,

Εἰς δόξαν, αἶνον, τοῦ μεγίστου σου κράτους,
 Ὅπως τέλειος, νυκτερεύσας ὀρθρίσας,
 Τὸ φῶς ἴδοιμι, ἐντολῶν σου πρωΐθεν.

Εὐχὴ Ε'. Ἐπικοίτιος.

Κύριε, ὁ τῆς μὲν ἡμέρας τὸ φῶς τοῖς πόνοις, τῆς δὲ νυκτός τὸ σκό-
 τος τῆ τῶν πόνων ἀναπαύσει τάξας, δός μοι τρεπομένῳ πρὸς ὕπνον,
 οὕτω διαναπαύσειν ταύτη τῇ νυκτὶ τὸ ἐμὸν σῶμα, ὥσε μεταξύ καθεύδον-
 τος αὐτοῦ, ἐγρηγορεῖν τὴν ψυχὴν μου, ἀτενῶς πρὸς Σε βλέπειν, καὶ
 τῷ πόθῳ σου ἀναπτεροῦσθαι. μηδέ με περιόρα, ὅταν πάσας τὰς βιωτικὰς
 μερίμνας ἀποθῶμαι, ἐφ' ᾧ τὴν ἀναγκαίαν τῇ ἐμῇ ἀσθενείᾳ, ἀνάπαυλαν
 δοῦναι ἄμα, καὶ σοῦ ἐπιλανθανομένου, μᾶλλον δὲ, ἢ τῆς σῆς ἀγαθότη-
 τος, καὶ χάριτος μνήμη ἀνεξάλειπτος ἐν τῇ ἐμῇ ψυχῇ διαμένη. ἵνα
 ὡςπερ τὸ σῶμα, οὕτω καὶ ἡ ἐμὴ συνείδησις ἡσυχίας τυγχάνῃ. Κώλυσον
 δὲ καὶ τὸ ἐμὸν σῶμα ἐντροφᾶν τῷ ὕπνῳ, ὅπως ἂν μὴ ἀπολαύῃ πλέον
 αὐτοῦ, ἢ ὅσον κεκοπιαμένῳ σώματι ἀρκεῖ, ἐφ' ᾧ πρὸς τὴν σὴν θεραπεί-
 αν μετὰ ταῦτα κάλλιον παρεσκευασθαι. τέλος δὲ, ἀγνόν με, τὰ τε
 κατὰ τὸ σῶμα, καὶ κατὰ τὴν ψυχὴν διατήρησον, καὶ παντός κινδύνου
 ἀπάλλαξον, ἵνα καὶ ὁ ὕπνος μου πρὸς τὴν δόξαν τοῦ σοῦ ὀνόματος ἀ-
 ναφέρηται. Ἐπειδὴ δὲ οὕτως εὐκαταφόρως πρὸς τὸ ἀμαρτεῖν ἔχω, ὥ-
 σε οὐδὲ ταύτην τὴν ἡμέραν δυνηθῆναι ἄπταιστος διαπερᾶν, δέομαί σου,
 καθάπερ τῷ τῆς νυκτός ζόφῳ, τῷ ἐπὶ τὴν γῆν ὑπὸ σοῦ καταπεμπομέ-
 νῳ τὰ πάντα νῦν κεκάλυπται, οὕτω καὶ τὰ ἐμὰ πταίσματα τῷ σῷ ἐ-
 λέει ἀποκρύπτειν, ὡς ἂν μὴ αὐτὰ τῆς πρὸς σέ εισόδου ἀπείργῃ με. Ἐι-
 σάκουτόν μου ὁ Θεός μου, ὁ Πατὴρ ἄμα, καὶ Σωτὴρ μου ὢν, διὰ τοῦ
 Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ τοῦ Παναγίου σου Πνεύματος. Ἀμήν.

ΕΥΧΑΙ :

λεγόμεναι μετά τὸ ἐξεγερθῆναι τοῦ ὕπνου .

Εὐχή Α'. Εἰς τὴν Ἁγίαν Τριάδα .
τοῦ Θεοῦ Χρυσόστομου .

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι· δόξα σοι, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἀειπαρορῶν τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν· δόξα σοι Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ καταξιώσας με, καὶ τὴν σήμερον θεάσασθαι. δόξα σοι Παναγία Τριάς ὁ Θεὸς ἡμῶν. προσκυνῶ τὴν ἀγαθότητά σου τὴν ἀνεκδιήγητον· ὑμνῶ τὴν μακροθυμίαν σου τὴν ἀνεξιχνίασον· Ἔυχαρισῶ, καὶ δοξολογῶ τὸ ἄμετρον σου ἔλεος, ὅτι μυρίων κολάσεων, καὶ τιμωριῶν ὄντα ἄξιον, ἔλεεις, καὶ εὐεργετεῖς με μυρίαὶς εὐεργεσίαις· Δόξα σοι, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντων ἕνεκα·

Εὐχή β'. ἐν τῷ αὐτῷ καιρῷ.
Τοῦ Ἀββᾶ Ἰσαάκ .

Κύριε ὁ Θεὸς μου, ὁ ἐπισκεπτόμενος τὴν κτίσιν σου. ὦτινι δῆλα τὰ πάθη μου, καὶ ἡ ἀσθένεια τῆς φύσεως ἡμῶν, καὶ ἡ ἰσχύς τοῦ ἀντιπάλου ἡμῶν. Σὺ αὐτὸς σκέπασόν με ἐκ τῆς κακίας αὐτοῦ. διότι ἡ δύναμις αὐτοῦ κραταιά, καὶ ἡ φύσις ἡμῶν ταλαίπωρος, καὶ ἡ δύναμις ἡμῶν ἀσθενής. Σὺ οὖν ἀγαθέ, ὁ ἐπισάμενος τὴν ἀσθένειαν ἡμῶν, ὁ καὶ βασάζων τὴν δυσκολίαν τῆς ἀδυναμίας ἡμῶν, φύλαξόν με ἐκ τῆς ταραχῆς τῶν λογισμῶν, καὶ τοῦ κατακλυσμοῦ τῶν παθῶν. καὶ ἀξιώσόν με τῆς λειτουργίας ταύτης τῆς ἁγίας, μήπως ἐν τοῖς πάθεσί μου φθείρω τὴν γλυκύτητα αὐτῆς, καὶ εὐρεθῶ ἐνώπιόν σου ἀναιδής καὶ τολμηρός·

Εὐχή Γ'. ἐν τῷ αὐτῷ καιρῷ πάλιν ὠραία . Κυρίλλου
Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Γέροντος .

Ὁ Θεὸς ὁ Θεὸς μου, πρὸς σὲ ὀρθρίζω. (α) ἔλεγεν ὁ Προφήτης Δαβίδ. Καὶ, "εἰ ἐμνημόνευόν σου ἐπὶ τῆς σρωμνῆς μου, ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σὲ, ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου." (β) Καγὼ δὲ ὁ ἀμαρτωλός, καὶ ἀνάξιός, μετὰ τοῦ Προφήτου καὶ βασιλέως ὀρθρίζω πρὸς σὲ Κύριε ὁ Θεὸς μου· αὐτῆμοι τοῦ ὕπνου ἐξεγειρομένῳ ὑπόθεσις, καὶ πρῶτος τῆς διανοίας λογισμός. ἐπεὶ καὶ χρέος μοι ἀπαραίτητον. τοῦτο ὑποβλέπει γὰρ εἰς αὐτὸ τὸ τέλος, δι' ὃ με ἐπλασαν αἱ χεῖρες σου, ἵνα δηλονότι ὑμνῶ, δοξάζω, καὶ μεγαλύνω τὸ πανάγιόν σου ὄνομα. Σὺ γὰρ εἶ Κύριε, ἀρχὴ ἄνευ ἀρχῆς, καὶ τέλος ἄνευ τέλους. Καθάπερ, γὰρ ἄνευ σοῦ, οὐδεὶς ἠδύνατο κτίσαι τὰ πάντα, οὕτως οὐδ' αὐτὰ ὑπ' ἀλλήλων δημιουργηθῆναι οὐκ ἦν, ἀλλ' ὑπὸ μόνης τῆς σῆς χάριτος, καὶ δυνάμεως. ὅπως σοὶ τὰ πάντα δουλεύη, παρ' οὗ καὶ γέγονε, καὶ ἀνυμνῆ, καὶ δοξολογῆ, καὶ κηρύττη, τὸ μέγεθος τῆς ἀφάτου σου δόξης· Σὺ οὖν ὑπάρχεις Κύριε ὁ Θεὸς μου, ὁ Κτίστης, καὶ Δημιουργός τῶν ἀπάντων. Σὺ εἶ ὁ δοτὴρ πάντων τῶν ἀγαθῶν. ἦ, τί ἐν τῇ φύσει; ἦ, τί ἐν τῇ χάριτι; ἦ, τί ἐν τῷ σώματι; ἦ, τί ἐν τῇ ψυχῇ; ὅπερ οὐκ ἐκ τῆς σῆς παρήχθη χρηστότητος;

Σὺ γὰρ εἶ πηγὴ τῶν τελειοτήτων. πέλαγος τῶν μεγαλειότητων, ἄβυσσος ἐλέους, καὶ θάλασσα οἰκτιρμῶν. Σὺ εἶ ἀμηχάνου κάλλους εἶδος, ἐξ οὗ πάντα τὰ ὄντα ἀρῶνται. Σὺ εἶ Θεὸς τῶν Θεῶν. Ἅγιος τῶν Ἁγίων. Βασιλεὺς τῶν Βασιλευόντων καὶ Κύριος τῶν Κυριευόντων. Σὺ εἶ αἰτία τῶν αἰτιῶν. ζωὴ τῶν ζώντων. τάξις, εὐπρέπεια καὶ δόξα πάντων, ὀρωμένων τε καὶ ἀοράτων. Σὺ εἶ ὁ Ποιητής, καὶ Πλάστης μου, ὁ ἐκ τοῦ μὴ ὄντος πλάσας, καὶ μορφώσας με κατ' εἰκόνα σὴν καὶ

(α) ψαλμ: 136 . 1. (β) : αὐτόθι . 7.

καὶ ὁμοίωσιν . Σὺ εἶ ὁ τῆς ἐμῆς ψυχῆς φύλαξ , ὁ τῆ ἀρρήτῳ σου προ-
νοίᾳ διατηρῶν με , ἵνα μὴ πάλιν εἰς τὸ μὴ ὄν ἐπαχέλθω . Σὺ εἶ ὁ ἀ-
γιάζων , καὶ ἀνυψῶν με διὰ τῆς σῆς χάριτος , καὶ δοξάσαι με θέλων ,
καὶ μακαρίσαι , τῆς αἰωνίου σου ζωῆς ἀπολαύοντα . Ἀλλὰ καὶ πρὸς
τούτοις , σὺ εἶ βοηθός μου , καὶ συνήγορος , καὶ εὐεργέτης . Βασιλεὺς
μου , καὶ Κύριός μου - Παρτήριου , καὶ νυμφίος μου . Σὺ εἶ τοκεὺς
τῆς ἐμῆς ψυχῆς , καὶ τέλος ἔσχατον τῆς ἐμῆς εὐδαιμονίας , καὶ ἡ ἀ-
ποκατάστασις τῆς ἐμῆς μακαριότητος , καὶ τῆς ἐμῆς ζωῆς ὁ καταρ-
τισμός .

Ταῦτα πάντα , καὶ πᾶν ὅ, τι ἄλλο εὐτυχές , καὶ γλυκὺ , καὶ τίμιον ,
καὶ σωτήριον , ὑπάρχεις μοι . καθ' ὃ Θεός μου , καὶ Κύριός μου , καὶ
Ποιητής μου , καὶ Θεὸς καὶ ἄνθρωπος . ὅτι καὶ δι' ἐμέ εὐδόκησας ἐνανθρωπήσαι .
Σὺ εἶ ὁ λυτρωτής μου , ὁ ἐλευθερωτής μου . Σὺ εἶ ἡ ἐμὴ σωτηρία . ἡ ἐμὴ σοφία .
ἡ ἐμὴ δικαιοσύνη . ὁ ἐμὸς ἁγιασμός . ἡ ἐμὴ λύτρωσις . ἡ ἐμὴ κάθαρσις . ἡ ἐμὴ
Θυσία . ὁ ἐμὸς ἄμνος . ὁ ἐμὸς ἀρχιερεὺς . ὁ ἐμὸς Παράκλητος . ὁ ἐμὸς
Μεσίτης . ὁ ἐμὸς Διδάσκαλος . ὁ ἐμὸς Ποιμὴν . τὸ ἐμὸν παράδειγμα .
ὁ ἐμὸς ὑπογραμμός . ἡ ἐμὴ παραμυθία . τὸ ἐμὸν ἀγαλλίαμα . ἡ αἰώνιος
εὐφροσύνη . Σὺ εἶ ὁ ἰατρὸς τῶν ἐμῶν κακῶν . ὁ Θεραπευτής τῶν ἐμῶν
παθῶν . ὁ ἐξολοθρευτής τῶν ἐμῶν ἀμαρτιῶν . Ὅσακις γὰρ προσέλθωσι .
ὅσακις τὴν θλίψιν τῆς ἐμῆς ἀναγγέλωσι καρδίας . ὅσακις θερμὸν ἀπο-
σαλάξει δάκρυον τῶν ἐμῶν ὀφθαλμῶν . ἀνοίγεις τοσάκις μοι , Κύριε Ἰ-
ησοῦ Χριστέ μου , τὰς ἁγίας ἀγκάλας σου , καὶ χεῖρά μοι βοηθείας ὀρέ-
γεις , καὶ ἀπροσδοκῆτου με ἐπικουρίας ἀξιοῖς τὸν ἀνάξιον .

Σὺ Κύριε ὁ Θεός μου , τῆ ἄκρα σου ταπεινώσει , τὴν ἐμὴν ἔπαρσιν θε-
ραπεύεις . τῆ σῆ πτωχείᾳ , τὴν ἐμὴν ἀπλησον ἀποσπᾶς φιλοχρημα-
τίαν . τὴν φλόγα τῶν ἐμῶν κακῶν κατασβεχνύεις ταῖς θλίψεσιν , ἅς
ὑπέστης δι' ἐμέ . τὸν ἄγριόν μου θυμὸν , τῆ σῆ ἀφάτῳ πραότητι τιθασ-
σεύεις . τὸν φθόνον , ὃν διηνεκῶς ἐν τῇ καρδίᾳ κρύπτω κατὰ τοῦ
πλησίον , τῆ σῆ ἐμφύτῳ ἀγάπῃ , ἧ με ἠγάπησας , ἀπομαραίνεις . τὴν
ἐμὴν γαστριμαργίαν , καὶ λαγνεῖαν τὴν σατανικὴν , τῆ χαλῆ καὶ τῶ
ἔξει ,

ἔξει , ὧν περ ἐγεύσω δι' ἐμέ , καταργεῖς . τὴν ὀλέθριον ἀκηδῖαν , καὶ
ὀκνηρίαν ἀφαιρεῖς ἀπ' ἐμοῦ , τοῖς πόνοις , οἷς ὑπέμεινας δι' ἐμέ , ὅτι
καὶ δι' ἐμέ ἐνήψευσας , περιπάτησας , ἐκοπίασας , ἰδρῶσας , ἠγρύπνη-
σας , προσήυξω , ἐδάκρυσας , ἐδιώχθης , ὑβρίσθης , ἐνεπαίχθης , ἐνεπτύ-
σθης , ἐμασίχθης , ἐέφανον ἐξ ἀκανθῶν ἐφόρεσας , σαυρὸν ὑπέμεινας , καὶ
τέλος θάνατον ἐκούσιον κατεδέξω , ταφὴν τριήμερον , καὶ τὴν εἰς Ἀ-
δου κάθοδον . ἅπερ πάντα , Κύριε ὁ Θεός μου , ὑπέστης δι' ἐμέ , καὶ
πάντα ὡς εὐεργεσίας εἰς ἐμέ τὸν ἀνάξιον καὶ ἔχω , καὶ λογίζομαι ,
καὶ μετρῶ , καὶ ἀποδέχομαι , καὶ φθέγγομαι , καὶ ὁμολογῶ , καὶ κη-
ρύττω .

Διὰ ταῦτα τοίνυν ἐγὼ , τῆ σῆ χάριτι , γλυκύτατε Δέσποτα , καὶ
Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ καὶ Θεέ μου , ὀφειλέτης , καὶ χρεώστης ὧν , ἀπορῶ
τί σοι ἀνταποδώσω περὶ πάντων τούτων ! ἀγνοῶ , πῶς εὐχαριστήσω
σοι , τοσαύτην εἰς ἐμέ δείξαντι φιλανθρωπίαν . καὶ εὐσπλαγγνίαν , δι'
ἣν , εἴπερ ἐγὼ τὰς ἀπάντων εἶχον καρδίας , καὶ γλώσσας , καὶ πά-
σαις ὁμοῦ βουληθείην εὐχαρισεῖν σοι , καὶ ἀγαπᾶν σέ τὸν οὕτως ἀ-
γαπήσαντά με . οὐδ' οὕτως ἱκανῶς ἔδοξα ἂν , κἄν δι' ὀλίγου τοσαύτον
ἔχρεός ἐκτίσαι . τί οὖν ποιήσω ὁ ἀνάξιος ; ἢ τί εἴπω ; οὐδὲν ἕτερον δύ-
ναμαι , φιλάνθρωπε Κύριε , εἰμὴ μόνον χάριτάς σοι ὁμολογεῖν , καὶ κη-
ρύττειν σου τὴν ἀνείκασον ἀγαθότητα , καὶ τὸ πρὸς ἐμέ σου ἄφατον
ἔλεος . Οὐκ ὀκνήσω δέ , Κύριε καὶ Θεέ μου , καὶ σύμμαχίαν πρὸς τοῦτο
παρ' ἐτέρων λαβεῖν , καὶ πᾶσαν τὴν κτίσιν προσκαλέσασθαι , τὸν οὐ-
ρανὸν , καὶ τὴν γῆν , καὶ πάντα τὰ ὄρατα , καὶ ἀόρατα ἔργα τῶν
χειρῶν σου , ὅπως μοι ἕκαστον συνεπικουρήσῃ , εἰς τὸ ὑμῆται , καὶ εὐ-
λογῆσαί σε , καὶ ᾄσαι σοι τὸν ὕμνον , ὃν οἱ εὐσεβέστατοι τρεῖς σου Παῖ-
δες , ἐν τῇ καμίνῳ τοῦ πυρὸς ἐψαλλον λέγοντες . " Εὐλογεῖτε πάντα
τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον , καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας , "
Πάσης οὖν εὐχαριστίας , καὶ εὐλογίας ἐγώ σοι χρεώστης ὑπάρχων .
Κύριε ὁ Θεός μου , ἀδιαλείπτως αἰνέσω , καὶ δοξολογήσω σε πάντας τὰς
ἡμέρας τῆς ζωῆς μου . σὺ γὰρ εἶ ὁ πλάσας με . σὺ ὁ τῷ τιμίῳ σου
αἵματι

αἵματι ἐξαγοράσας με· σὺ ὁ συντηρῶν με τῇ χάριτίσου ἐν παντί και-
ρῷ, καὶ τόπῳ, καὶ ἐν πάσῃ ὥρᾳ, καὶ στιγμή, τὴν τε ψυχὴν, καὶ
ζωὴν τὴν ἐμὴν ἐπισκεπτόμενος, καὶ φυλάττων· δι' ὅπερ σοὶ γίνομαι
καὶ ὅλος σοῦ ἄνευ ἐμαυτὸν κινῆσαι, ἢ ἄλλοτι παιῆσαι ἀδυνατῶ, εἰμὴ σὺ εὐ-
δοκῆσῃς ὁ περ ἐμαυτῶ συνειδῶς ταπεινός, καὶ ἀνάξιτος, ἀπό τοῦ νῦν, καὶ
ἀπὸ τῆς ὥρας ταύτης, Κύριε ὁ Θεὸς μου, ἀφοσιουμαίσοι· καὶ ἀένναον
δούλον ἐμαυτὸν τῇ σῇ μεγαλειότητι ἀποκαθισῶ, καὶ προσφέρω σοὶ ἀπὸ
τοῦ νῦν πάντα μου λογισμὸν ἀγαθόν· πᾶν ῥῆμα· πᾶν ἔργον, ὃ, τι
ἂν ἐργάσωμαι, εἰς δόξαν τῆς σῆς μεγαλοπρεπείας· ὑπὲρ πάντα δὲ ἐ-
μαυτὸν σοὶ προσφέρω, ἵνα μηκέτι ἐμαυτοῦ ᾶ, ἀλλὰ σοῦ τοῦ Δημιουργοῦ,
Πλάστοτε, καὶ Ποιητοῦ μου· καὶ ὅπως ζῶ, οὐχ ὡς ἐγὼ θέλω,¹ ἀλλ'
ὡς εὐάρεσόν ἐστιν ἐνώπιόν σου· ὁδὲ βίος μου ἅπας, ὅπως γυμνά-
ζεται εἰς ἐργασίαν τῶν ἐντολῶν σου· καὶ τούτων ὅσακις ἐκκλίνω,
πράξας ἄθεσμα, γινώσκω, ὅτι παραβάτης εἰμὶ, καὶ ληστής, ὡς ἀρ-
πάσας τὴν Σοὶ τῷ ἀγαθῷ Δεσπότη μου καὶ φιλανθρώπῳ δικαίως ὀφει-
λομένην ὑπακοήν· Ὅπερ μὴ γένοιτο! μηδὲ παραχωρήσῃ μοι τούτου ἡ
δικαιοσύνη σου· ὅτι ἀσθενὴς εἰμι, καὶ οἶδα, ὅτι οὐκ ἰσχύω, οὐ δὲ
ικανός ὑπάρχω ὁ ἄθλιος, καὶ ταλαίπωρος, ἀπ' ἐμαυτοῦ εἰς ἔργον ἀ-
γαγεῖν ταύτην μοι τὴν ἐπαγγελίαν.

Διὰ τοῦτο δέομαί Σου Κύριε ὁ Θεὸς μου, γλυκύτατε Ἰησοῦ Χριστέ μου,
βοηθός μου γενεῶ· κούρυσον τῇ παντοδυνάμῳ Σου χειρὶ τὴν ἀσθενείαν μου,
καὶ κτίσον ἐν ἐμοὶ καρδίαν καθάρην, καὶ ταύτην δυνάμωσον, ὅπως
διαμείνω ὁ ἀνάξιτος τὸν χρόνον ἅπαντα τῆς ζωῆς μου, ἔχων ἀσφαλῆ,
τὸν τοιοῦτον λογισμὸν, καὶ τὴν θέλησιν ἀμετάτρεπτον, εἰς τὸ μηδέ-
ως παραβῆναι τοῦ λοιποῦ τὸ σὸν θέλημα, καὶ τὴν γενομένην μοι πρῶ-
τῆς σῆς ἀοράτου δόξης ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ ὑπόσχεσιν· πρὸς τούτοις χά-
ρισταί μοι ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, νοῦν καὶ σύνεσιν, καὶ μνήμην, ἵνα πάν-
τα μελετῶ, καὶ φυλάττω τὰ σὰ προσάγματα, μὴ ἐπιλανθανόμενος
Σοῦ τοῦ Θεοῦ μου καὶ εὐεργέτου· Τολμῶ δὲ καὶ ταῦτα παρὰ τῆς πλου-
σίας

σίας Σου, καὶ φιλανθρώπου γνώμης (α) αἰτήσασθαι χαλινὸν γλώττης·
φυλακὴν σώματος· ὀφθαλμῶν παιδαγωγίαν· νέκρωσιν σαρκός· ὀρέξεων
πασῶν τῶν σαρκικῶν συστολήν, καὶ καθαιρέσιν τῆς ἐν τοῖς μέλεσί μου
ἀταξίας.

Ταῦτα αἰτοῦμαι Σε, Κύριε ὁ Θεός μου Ἰησοῦ Χριστέ μου· καὶ δέομαί Σου
προσπίπτων· δέομαι οὐχ ἅπαξ, ἀλλὰ μυριάκις· μὴ με τῆς χάριτος ταύ-
της ἀπαξιώσῃς· σὺν τούτοις δὲ, δώρησαί μοι βαθείαν ταπεινώσιν, συν-
τριβὴν, καὶ κατάνυξιν· ὑπομονὴν καὶ πραότητα· ὑπακοήν καὶ πτω-
χείαν πνεύματος· ζῆλον ὑπὲρ τῆς δόξης τοῦ Σοῦ ὀνόματος· ἀγάπην,
καὶ μακροθυμίαν πρὸς τὸν πλησίον, καὶ τὴν προσήκουσαν πρὸς ἐκεῖνον
σμπάθειαν· ἵνα διὰ τούτων δοξάζεται ἐν ἐμοὶ τὸ Πανάγιόν Σου ὄνομα
σὺν τῷ Ἀνάρχῳ Σου Πατρὶ, καὶ τῷ Παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ
Σου Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· Ἀμήν.

Εὐχὴ λεγομένη μετὰ τὴν ἀπόλυσιν τῆς ἀκολουθίας, διὰ τὰς
ἐν τῷ μεταξύ τῆς δοξολογίας συμβαινούσας
παρατραπὰς τοῦ νοός·

Φιλάνθρωπε, καὶ ἐλεῆμον Κύριε, ὁ ἀξιῶσας με καὶ κατὰ τὴν πα-
ροῦσαν ὥραν εἶναι ἐνώπιόν σου εἰς προσευχὴν, καὶ δοξολογίαν τοῦ κρά-
τους σου, συγχώρησόν μοι ὅσα ἀπὸ παιδικῆς ἡλικίας ἐν πάσαις μου ταῖς
αἰσθήσετιν ἠμαρτόν σοι, πανοικτίρμον, καὶ πολυεὐσπλαγχνε· συγχώρη-
σον δὲ μοι καὶ τὰ ἀρτίως ἐπιγεγονότα μοι πταίσματα ἐν τῷ τῆς προσευ-
χῆς ταύτης καιρῷ, διὰ μετεωρισμοῦ, καὶ πλάνης, καὶ βεμβασμοῦ·
διὰ λογισμῶν ὑψηλοφροσύνης, καὶ κενοδοξίας· διὰ θυμοῦ, ὀργῆς, καὶ

(α) Γνώμη ἐνταῦθα ἐκλαμβάνεται· ἢ ἀπλῶς ῥοπή ἐπὶ τὸ θελητὸν· κατατὸν Βλεμμίδην· κατ' ὃ σημανόμενον, φημὲν διαπεπράχθαι τί κατὰ Γνώμην Θεοῦ· καὶ εὐχὴ
ἢ ἐκ προβουλεύσεως· καὶ κριτεως περὶ τι διάθεσις· καὶ ὅρα τὸν περὶ πίξεως λόγον
τοῦ Βλεμμίδου.

μνησικαχίας · διὰ τῆς ἀναιδοῦς καὶ μιαιφάνους βλασφημίας · δι' ὀλιγωρίας · καὶ ὄκνου, καὶ ραθυμίας · δι' αἰχμαλωσίας, καὶ ἀπαγωγῆς τοῦ νοῦς, καὶ τῆς διανοίας, εἰς ἀτόπους καὶ πονηρὰς ἐπιθυμίας, ἵνα μὴ καυχῆσθαι Σατάν ὁ ἐχθρὸς κατ' ἐμοῦ · ὅτι οὐδ' ἐν αὐτῷ τῷ καιρῷ τῆς ἐξομολογήσεως, καὶ προσευχῆς μου, ἀναμάρτητος διεπληρήθην. δεῖξον οὖν ὑπεράγαθε Κύριε, ὅτι σὺ εἶ ὁ ἐξουσιάζων τοῦ σοῦ πλάσματος · καὶ σοῦ ἐς τὸ κράτος, καὶ ἡ βασιλεία, εἰς τοὺς ἀπεράντους αἰῶνας · Ἀμήν.

Εὐχὴ λεγομένη πρὸ τῆς ἀναγνώσεως.

Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, διάνοιξον τὰ ὦτα, καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς τῆς καρδίας μου, τοῦ ἀκουσαί με τὰ λόγια σου, καὶ συνιέναι, καὶ ποιῆσαι τὸ θέλημά σου. ὅτι πάροικός εἰμι ἐν τῇ γῆ · μὴ ἀποκρύψῃς ἀπ' ἐμοῦ τὰς ἐντολάς σου. ἀλλὰ ἀποκάλυψον τοὺς ὀφθαλμοὺς μου, καὶ κατανοήσω τὰ θαυμάσια ἐκ τοῦ νόμου σου. ἐπὶ σοί γὰρ ἐλπίζω ὁ Θεός μου, ἵνα σὺ μου φωτίσῃς τὴν διάνοιαν. ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εὐχαὶ κατὰ τὸ μέτρον τῶν εἰκοσιτεσσάρων ὥρων τοῦ νυχθημέρου ἐπιγραφόμεναι Ἰωάννη τῷ Χρυσοστόμῳ.

Κύριε μὴ σερήσῃς με τῶν ἐπουρανίων σου καὶ αἰωνίων ἀγαθῶν.

- β'. Κύριε, λύτρωσαί με τῶν αἰωνίων κολάσεων.
- γ'. Κύριε, εἴτε λόγῳ, εἴτε ἔργῳ, εἴτε κατὰ νοῦν, καὶ διάνοιαν ἡμαρτον συγχώρησόν μοι.
- δ'. Κύριε, λύτρωσαί με ἀπὸ πάσης ἀνάγκης, καὶ ἀγνοίας, καὶ λήθης, καὶ ραθυμίας, καὶ τῆς λιθώδους ἀναισθησίας.
- ε'. Κύριε, λύτρωσαί με ἀπὸ παντὸς πειρασμοῦ, καὶ ἐγκαταλείψεως.
- ς'. Κύριε, φώτισον τὴν καρδίαν μου, ἣν ἐσκότισεν ἡ πονηρὰ ἐπιθυμία.
- ζ'. Κύριε, ἐγὼ μὲν, ὡς ἄνθρωπος, ἀμαρτάνω · σὺ δὲ ὡς Θεός, ἐλέησόν με.
- η'. Κύριε, ἴδε τὴν ἀσθένειαν τῆς ψυχῆς μου, καὶ πέμψον τὴν χάριν σου

εἰς βοήθειάν μου, ἵνα ἐν ἐμοὶ δοξασθῇ τὸ ὄνομά σου τὰ Ἅγια. θ'. Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ἐγγράψον τὸ ὄνομα τοῦ δούλου σου ἐν βιβλίῳ ζωῆς, χαριζόμενός μοι καὶ τέλος ἀγαθόν.

ι'. Κύριε ὁ Θεός μου, οὐκ ἐποίησα οὐδὲν ἀγαθόν · ἀλλ' ἀρξάιμην ποτε τῆ εὐσπλαχνία σου.

ια'. Κύριε, βρέξον εἰς τὴν καρδίαν μου τὴν δρόσον τῆς χάριτός σου.

ιβ'. Κύριε ὁ Θεός τοῦ οὐρανοῦ, καὶ τῆς γῆς, μνήσθητί μου τοῦ ἀμαρτωλοῦ, τοῦ ἀσχοροῦ, τοῦ πανηροῦ, καὶ βεβήλου, κατὰ τὸ μέγα ἔλεος σου, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

ιγ'. Κύριε, ἐν μετανοίᾳ με παράλαβε, καὶ μὴ ἐγκαταλίπῃς με.

ιδ'. Κύριε μὴ εἰσενέγκῃς με εἰς πειρασμόν.

ιε'. Κύριε, δός μοι ἐννοίαν ἀγαθὴν.

ισ'. Κύριε, δός μοι δάκρυον, καὶ μνήμην θανάτου καὶ κατάνυξιν.

ιζ'. Κύριε, δός μοι τῶν λογισμῶν μου ἐξαγόρευσιν.

ιη'. Κύριε, δός μοι ταπεινώσιν, ἐκκοπήν θελήματος, καὶ ὑπακοήν.

ιθ'. Κύριε, δός μοι ὑπομονήν, μακροθυμίαν, καὶ πραότητα.

ια'. Κύριε, ἐμφύτευσον ἐν ἐμοὶ τὴν ρίζαν τῶν ἀγαθῶν, τὸν φόβον σου.

ιβ'. Κύριε, ἀξιώσόν με ἀγαπᾶν σε ἐξ ὅλης μου τῆς ψυχῆς, καὶ τῆς διανοίας, καὶ τῆς καρδίας, καὶ τηρεῖν ἐν πᾶσι τὸ θέλημά σου.

ιγ'. Κύριε, σκέπασόν με ἀπὸ τε ἀνθρώπων πονηρῶν, καὶ Δαιμόνων, καὶ παθῶν, καὶ ἀπὸ παντὸς μὴ πρασήκοντος πράγματος.

ιδ'. Κύριε, ὡς κλεύεις · Κύριε, ὡς γινώσκεις · Κύριε, ὡς βούλει · γεννηθήτω τὸ θέλημά σου ἐν ἐμοί.

ιε'. Κύριε, τὸ σὸν θέλημα γενέσθω, καὶ μὴ τὸ ἐμὸν. Πραθείαις, καὶ ἰκεσίαις, τῆς Παναγίας Θεοτόκου, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων σου, ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας · Ἀμήν.

SISMANOGLIO

Εὐχή εἰς τὸν Κύριον, καὶ πάντας τοὺς ἁγίους
ἐξομολογητική.

Κυρίεμου Κύριε, γλυκύτατέ μου Ἰησοῦ Χριστέ. ὁ Θεὸς τῶν οἰκτιρμῶν,
ἡ τοῦ ἐλέους ἄβυσσος. ὁ μετανοῶν ἐπὶ κακίαις ἀνθρώπων. ἐμέ μετανο-
οῦντα ἀρτίως, καὶ πίσει προτερχόμενον ὑπόδεξαι, καὶ ἐλέησόν με τὸν
ἁμαρτωλόν, τὸν ἄσωτον, τὸν παμβέβηλον, τὸν πανάθλιον, τὸν θλά-
σφημον, τὸν ἐπίορκον, τὸν ψεύστην, τὸν λοιδόρον, τὸν ὕβριστήν, τὸν
καταλάλον, τὸν ὀργίλον, τὸν μνησικάκον, τὸν φθονερόν, τὸν σκαν-
δαλοποιόν, τὸν ἄσπλαγχνον, τὸν ἀνελεήμονα, τὸν φιλοκτήμενα, τὸν
φιλόδοξον, τὸν φιλήδονον, τὸν γαστριμαργον, τὸν μέθυσον, τὸν ῥάθυ-
μον, τὸν γελωτοποιόν, τὸν μετεωριστήν, τὸν κενόδοξον, τὸν ὑπερήφα-
νον, τὸν καταφρονητήν τῶν θείων σου ἐντολῶν, Καὶ μὴ διὰ τὸ πλῆθος
τῶν τοσούτων μου ἐγκλημάτων, τῷ πλήθει ὑποβάλης με τῶν κολάσεων.
Ἀλλὰ σὺ Κύριε Ἰησοῦ ὁ Θεὸς μου, ὁ μακρόθυμος, καὶ οἰκτιρμῶν, οἰ-
κτείρησον τὴν ἐμὴν καρδίαν, τὴν συντετριμμένην ταῖς ἁμαρτίαις, καὶ
κατακεκριμένην ὑπὸ τοῦ συνειδότος, διὰ τὸ μὴ φυλάξαι τὰς Ἱερὰς συν-
θήκας τοῦ ἁγίου βαπτίσματος, καὶ τοῦ θείου καὶ Ἀγγελικοῦ σχήμα-
τος τῶν Μοναχῶν. Καὶ νῦν διὰ τὰς διττὰς ταύτας ὑποσχέσεις στενά-
ζω, καὶ ὀδύρομαι, ἐλεηθῆναι δωρεάν, καὶ μόνη τῇ σῇ χρηστότητι συγ-
χωρηθῆναι δεόμενος, καὶ τῶν κολάσεων ἐλευθερωθῆναι ἐν τῇ φοβερᾷ
ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως. Ναὶ Κυρίεμου Κύριε, γλυκύτατέ μου Ἰησοῦ, σῶ-
σόν με ἀπεγνωσμένον, καὶ μὴ κατασχύνῃς με ἀπὸ τῆς ἐλπίδος, καὶ
προσδοκίας μου. Οἰκτείρησόν με τὸν τοὺς οἰκτιρμούς σου ἐπικαλούμε-
νον. καθάρισόν με τὸν ἐσπιλωμένον. λεύκανον τὸν ῥυπωθέντα μου χι-
τῶνα, καὶ διάσωσόν με τὸν ἄσωτον. μὴ κατακρίνης με τὸν κατακε-
κριμένον. μὴ παραδῶς τοῖς νοητοῖς θηρίοις τὴν ψυχὴν ἐπικαλουμένην
σε. μὴ τῇ φλογὶ τῆς γέννης καταδικάσῃς με, διὰ τὴν παράβασιν
τῶν ὑποσχέσεων, καὶ ἱερῶν συνθηκῶν τοῦ ἁγίου Βαπτίσματος, καὶ
τοῦ Ἀγγελικοῦ σχήματος.

Κυρίεμου Κύριε, γλυκύτατέ μου Ἰησοῦ, ὁ μακρόθυμος, καὶ ἀνεξίκα-
κος

κος, καὶ ἀμεταμέλητος ἐν ταῖς χαρίσματίσου. ὁ ὀδηγήσας με πρὸς τὴν
Ἀγγελικὴν διαγωγὴν, καταξίωσέν με ἀπὸ τῆς σήμερον εἰλικρινῶς σοι
λατρεῦσαι ἐν ἀγαθοῖς ἔργοις, πρὸς τὸ ποιῆσαι τινὰ καρπὸν τῆς με-
τανοίας ἐπάξιον, καὶ διατηρῆσαι ὁσίως τὸ τῆς Μοναδικῆς πολιτείας ἐ-
πάγγελμα, καὶ ἐκπληρῶσαι τὰς Ἱερὰς συνθήκας, ἀμώμους, καὶ ὀλο-
κλήρους. Κύριε μου Κύριε, γλυκύτατέ μου Ἰησοῦ, Παντοκράτορ, μεγα-
λοδύναμη, κραταίε, ἐμφύτευσον τῇ καρδίᾳ μου τὸν φόβον σου, καὶ τὴν
ἀγάπην τῶν νόμων σου. τὸν νοῦν μου καταύγασον ταῖς ἀκτίσι τῶν
χαρισμάτων σου, τὰς αἰσθήσεις μου τῷ λόγῳ σου ὑπόταξον. τὴν θέ-
λησίν μου πρὸς σέ τὸ μόνον ἀληθινόν ἐφετὸν ἐπίσρεψον. τὴν γλῶσσάν
μου παιδαγωγῆσον, ἵνα λέγῃ καθ' ἑκάστην, " Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ Ἰιέ
τοῦ Θεοῦ, διὰ τῆς μακαρίας. ἁειπαρθένου Θεοτόκου, ἰλάσθητί μοι τῷ
ἁμαρτωλῷ, καὶ σῶσόν με. Κύριε, διὰ τοῦ τιμίου σου, καὶ ζωοποιοῦ
σαυροῦ, φύλαξόν με. Κύριε, διὰ τῶν ἁγίων σου Ἀγγέλων τείχετόν
με. Κύριε, διὰ τῶν ἁγίων σου Ἀποστόλων, καὶ Μαρτύρων, ὀπλισόν
με. Κύριε, διὰ τῶν ἁγίων σου Παντῶν, κατάπεμψον ἐπ' ἐμέ τὸ μέ-
γα σου ἴλεος, καὶ δωρεάν σῶσόν με τὸν ὠνητὸν τῷ ὑπερίμῳ σου
αἵματι.

Τὰς πολυχρονίους τῶν ἁμαρτιῶν μου κηλίδας ἐξάλειψον. τὰ τῆς λαγ-
νείας, καὶ πονηρίας Πνεύματα ἀπ' ἐμοῦ ἀποδιώξον. τῶν τοῦ παρόν-
τος αἰῶνος προπαθειῶν μου ἀπαλλάξον ὅλον με πρὸς τὴν ἀγάπην τῆς
αἰδιότητος ἔλκυσσον. καὶ τὴν στενὴν καὶ τεθλιμμένην ὁδὸν ὀδεύειν ἐνί-
σχυσον, μέχρι τῆς ἐσχάτης μου ἡμέρας, καὶ ὥρας, καὶ ἀναπνοῆς,
ὅπως Ἀγγέλοις ἀγαθοῖς τὴν ψυχὴν μου ἀναθῶ, καὶ τῶν τελωνίων τοῦ
αἴερος ἐλευθερωθῶ, καὶ τοῖς ἀπ' αἰῶνος Ἀγίοις συναριθμηθῶ, καὶ τῶν
αἰωνίων ἀγαθῶν καταξιωθῶ.

Εὐσπαγγλικωτάτη τοῦ γλυκυτάτου μου Ἰησοῦ Μήτηρ πρέσβευε ὑπὲρ
ἐμοῦ τοῦ ἀθλίου, καὶ ἁμαρτωλοῦ, ἵνα εἰσακούσῃ μου τῆς πενιχρᾶς δεή-
σεως ὁ Υἱὸς καὶ Θεὸς σου. Σταυρὲ πανσέβασμι, τὸ ὄπλον τῆς σω-
τηρίας ἡμῶν. τῆς ἡμετέρας σωτηρίας τὸ σύμβολον. ἀποδιώξον ἀπ'

ἔμοῦ πάντα πονηρὸν λογισμὸν, καὶ πᾶσαν ἐπιβουλὴν τῆς τοῦ ἀντι-
κειμένου δυνάμεως, διὰ Δαιμόνων, καὶ ἀνθρώπων ἐνεργουμένην. Παρ-
μέγιστοι Ταξίαρχαι, Μιχαὴλ, καὶ Γαβριήλ, ἐγγυηταὶ μου καὶ ρύσαι.
Ἅγιε Ἄγγελε, φρουρέμου, καὶ φύλαξ, καὶ πάντες ἅγιοι Ἄγγελοι τοῦ
Θεοῦ, ὀδηγεῖτέ με εἰς τὸ πανάγιον τοῦ Θεοῦ Θέλημα. ἀντιλαμβάνε-
σθέ μου τῆς ἀσθενείας, ἣν καὶ σώματι, καὶ γνώμῃ περικείμεαι. φυλάτε-
τέ με ἐκ τῶν ἐπιβουλῶν τοῦ ἐχθροῦ. καὶ πρεσβεύσατε τῷ ἐλεήμονι
Δημιουργῷ, ἵνα ἐλεήσῃ με τὸν παραβάτην τῶν ἁγίων αὐτοῦ ἐντολῶν,
καὶ ἐν εἰρήνῃ ψυχῆς, καὶ μετάνοιᾳ ἀληθινῇ δώῃ μοι πολιτεύεσθαι μέ-
χρι τοῦ τῆς ζωῆς μου τέλους. Καὶ ἐν τῇ ἐξόδῳ τῆς ψυχῆς μου ἀπὸ
τοῦ σώματος, παράσχητέ μοι ἐγγύθεν παρήγοροι, περιθάλλοντες, πε-
ριφρουροῦντες, καὶ πληροφοροῦντές μοι τὴν ἀπαλλαγὴν τῶν ὑπὸ γῆν
κολαστηρίων, διὰ μόνην τὴν τοῦ Θεοῦ ἐλεημοσύνην.

Ἅγιε ἐνδοξε Ἰωάννη, Προφήτα, καὶ Πρόδρομε, καὶ Βαπτιστᾶ τοῦ Κυ-
ρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, πρεσβεύε ὑπὲρ ἐμοῦ τοῦ ἀμαρτωλοῦ. Ἅγιοι
ἐνδοξοὶ, Θεοκήρυκες, καὶ Πρωτοκορυφαῖοι Ἀπόστολοι, Πετρε, Παῦλε,
Ἰωάννη Θεολόγε, σὺν τοῖς λοιποῖς Εὐαγγελισταῖς, καὶ Ἀποστόλοις,
πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἐμοῦ τοῦ ἀμαρτωλοῦ. Ἅγιοι, καὶ Δίκαιοι Θεοπά-
τορες, Ἰωακείμ καὶ Ἄννα, Ἰωσήφ μνηστὴρ καὶ Συμεὼν Θεοδόχε, πρε-
σβεύσατε ὑπὲρ ἐμοῦ τοῦ ἀμαρτωλοῦ. Ἅγιοι Προφῆται, καὶ κήρυκες τῆς
παρουσίας Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἐμοῦ τοῦ ἀμαρτωλοῦ.
Ἅγιοι Πατέρες, Ποιμένες, καὶ Διδάσκαλοι τῆς Οἰκουμένης, Βασίλειε,
Γρηγόριε, Ἰωάννη χρυσόστομε, Ἀθανάσιε, Κύριλλε, Νικόλαε, Σπυρίδων.
καὶ πάντες ἅγιοι Ἱεράρχαι, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἐμοῦ τοῦ ἀμαρτωλοῦ.
Ἅγιοι Ἱερομάρτυρες, Ὅσιομάρτυρες, καὶ Ὁμολογηταί, πρεσβεύσατε
ὑπὲρ ἐμοῦ τοῦ ἀμαρτωλοῦ. Ἅγιοι Μεγαλομάρτυρες, Δημήτριε, Γεώρ-
γιε, Θεόδωρε, Ἀρτέμιε, Προκόπιε, οἱ Τεσσαράκοντα, καὶ πάντες ἅ-
γιοι Μάρτυρες, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἐμοῦ τοῦ ἀμαρτωλοῦ. Ἅγιοι Ἀνάρ-
γοροι καὶ θαυματουργοί, Κοσμά καὶ Δαμιανέ, Κύρε, καὶ Ἰωάννη
Παντελεῆμον καὶ Ἐρμόλαε, καὶ οἱ λοιποὶ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἐμοῦ τοῦ

ἀμαρτωλοῦ. Ὅσιοι Θεοφόροι Πατέρες, Ἀντώνιε, Παῦλε, Εὐθύμιε,
Σάββα, Ἀρσένιε, Ὀνούφριε, Παχώμιε, Θεοδόσιε, Ἐφραίμ, Ἰωάννη
Δαμασκηνέ, Ἰωάννη τῆς κλίμακος, Πέτρε, Ἀθανάσιε, καὶ πάντες
Ὅσιοι, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἐμοῦ τοῦ ἀμαρτωλοῦ. Ὅσια Μαρία Αἴγυ-
πτία καὶ ὄσαι τῶν τιμίων, καὶ ὁσίων Γυναικῶν, αἰκαλῶς ἀσκήσασαι
καὶ ἀθλήσασαι, καὶ τὸν Χριστὸν ἠμολογήσασαι, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἐμοῦ
τοῦ ἀμαρτωλοῦ, Ἅγιοι Πάντες οἱ ἀπ' αἰῶνος εὐαρεστήσαντες τῷ Κυ-
ρίῳ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἐμοῦ τοῦ ἀναπολογήτου, καὶ ὑπὲρ πάντας τοὺς
ἀπ' αἰῶνος ἀμαρτωλοὺς ἀμαρτωλοῦ.

Ὡντὸς ἰκεσίας καὶ παρακλήσεις προσδεξιόμενος, καὶ εἰσακούσας, Κύριε
Κύριε, γλυκύτατέ μου Ἰησοῦ, συγχώρησόν μοι εἴτι σοι ἤμαρτον ἀπὸ
γεννήσεώς μου, καὶ μέχρι τῆς νῦν ἡμέρας, καὶ ὥρας, ἐν λόγῳ, ἔργῳ,
γνώσει, καὶ ἀγνοίᾳ, κατὰ νοῦν, καὶ διάνοιαν, καὶ ἐν πάσαις μου
ταῖς αἰσθήσεσιν. ὡσαυτως συγχώρησον, καὶ ἐλέησον, καὶ τοὺς Πατέ-
ρας, καὶ ἀδελφούς μου, καὶ πάντας τοὺς ἀπανταχοῦ Ἀρχιερεῖς, Ἱε-
ρεῖς, Μοναχοὺς, καὶ ὀρθοδόξους χριστιανούς, καὶ τοὺς μισοῦντας, καὶ
ἀγαπῶντάς με, καὶ τοὺς ἐλεοῦντας, καὶ διακονοῦντάς μοι, καὶ τοὺς
ἐντειλαμένους μοι τῷ ἀναξίῳ εὐχεσθαι ὑπὲρ αὐτῶν. καὶ οὐς ἐσλάψα,
ἢ ἐλύπησα, ἢ κατηγορησαμην, καὶ τοὺς τὰ αὐτὰ μοι ποιοῦντας, ἢ
ποιήσαντας. καὶ χάριται τὰ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, ἐν τῷ
νῦν αἰῶνι, καὶ ἐν τῷ μέλλοντι, ὡς εὐδοκεῖ ἡ φιλανθρωπία σου. ἀνά-
παισον καὶ τοὺς προαπελθόντας Πατέρας, καὶ ἀδελφούς ἡμῶν. καὶ δι'
εὐχῶν πάντων οἰκτείρησόν μου τὴν ἀθλιότητα, καὶ ποιήσον με οἷον
θέλεις, καὶ ὡς θέλεις, κἂν θέλω, κἂν μὴ θέλω.

Καὶ καταξίωσόν με ἀνενόχως, καὶ ἀκατακρίτως μεταλαβεῖν τῶν ἀ-
χράντων, καὶ ζωοποιῶν σου μυστηρίων. καὶ μὴ εἰς κρίμα, ἢ εἰς κα-
τάκριμα γένοιτό μοι, ἀναξίως τούτοις προσερχομένῳ, ἀλλ' εἰς κάθαρσιν
καὶ ῥῶσιν ψυχῆς καὶ σώματος, εἰς ἀπαλλαγὴν τῶν αἰωνίων καλῶσεων,
καὶ εἰς ἀρραβῶνα τῆς ἀτελευτήτου, καὶ μακαρίας ζωῆς. ἐν ἣ συντα-
ξέν με μετὰ πάντων τῶν ἀπ' αἰῶνός σοι εὐαρεστησάντων, Κυρίου μου

Κύριε, γλυκύτατέμου Ἰησοῦ, ὅτι σοί πρέπει ἡ δόξα, ἡ τιμὴ, καὶ ἡ ἐκ πάντων προσκύνησις, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ παν-
αγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς ἀπεράντους αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Εὐχὴ ἐξομολογητικὴ.
Τοῦ Ὁσίου Ἰακώβου.

Π ὡς ἀτενίσω πρὸς Σέ ὁ Θεός; ποίαν δὲ ἀρχὴν τῆς ἐξομολογήσεως
εὔροισι; ποία καρδιά; ἢ ποίῳ θαρρόσας συνειδῶσι, γλῶσσαν ἀσεβῆ,
καὶ χεῖλη μολυσμοῦ γέμοντα, κινῆσαι πειράσομαι; ποίας δὲ ἀμαρτίας
πρῶτον ἄφεσιν αἰτήσασθαι κατατολήτω; φέισαι φιλόφρονε Κύριε! ἴλε-
ως γενοῦ τῷ ἀναξίῳ Δέσποτα ἀγαθέ! καὶ μὴ συναπολέσης με ταῖς αἰσ-
χραῖς μου πράξετιν. οὐ γὰρ μικρά μου τὰ δυσσεβήματα· πορνείαν ἐτέ-
λεσα, ἄρσενοκοιτίαν, αἰσχρολογίαν, καὶ συμβουλίαν πρὸς ἀμαρτίαν.
Καὶ νῦν Κύριε εἰδότι σοι τὰ πάντα ἐξομολογοῦμαι Ἀγαθέ, τὴν τούτων
ἐξαιτούμενος ἄφεσιν. μὴ παρίδης με Δέσποτα! ἀλλὰ κατὰ τὴν σοὶ πρέ-
πουσαν εὐσπλαγχτίαν, οἰκτιρήσόν με τὸν ἀσεβῆ, καὶ κατὰπεμψόν εἰς
ἐμέ τὸ παρά Σοῦ πλούσιον ἔλεος, ἐλθόντα ἐπὶ τὰ τῆς ἀμαρτίας βάρυ-
θρα. κατεπόντισέ με γὰρ ἡ τοῦ λυμεῶνος ἔχθρου καταγίς· μηδὲ κατα-
πίη με ὁ δράκων ὁ βύθιος.

Εὐχὴ τοῦ ἐπὶ Μαυρικίου τοῦ Βασιλέως ἀρχιεπισκοπικοῦ, ψυχωρραγοῦντος,
καὶ σὺν δακρυσι πολλοῖς τε καὶ πικροῖς, ἐπὶ
πολλὰς ὥρας λέγοντος ταύτην

Ο ὕζητῶ τι πλέον παρὰ Σοῦ φιλόφρονε, ἀλλ' ὅσα δι' ἐξομολογήσεως
ὁ πρό ἐμοῦ ληστής ἰκέτευε· καὶ ὡς εἰς ἐκεῖνον τὸν ληστήν, οὕτω καὶ εἰς
ἐμέ τὸν ληστήν, θαυμάσιον τὰ ἔλεη τῆς σῆς φιλοφροσύνης· δέξαι μου
τοῦτον τὸν ἐπιθανάτιον ἐν τῇ κλίνῃ κλαυθμόν. καὶ ὡς ἐκεῖνους τοὺς
περὶ τὴν ἐνδεκάτην ὥραν ἐδέξω, μηδὲν ἄξιον ἐργασαμένους, οὕτω δέ-
ξαι καὶ ἐμέ, ἐν τοῖς μικροῖς δακρυσὶ μου βαπτίζων, καὶ καθάριον με ἐν
αὐτοῖς

αὐτοῖς· παράσχου μοι τὴν συγχώρησιν, μὴ ἀπαιτῶν μέ τι πλέον· οὐ γὰρ
παρέχει ἡ ὥρα, τῶν ἐκσπηλευτῶν ἐγγισαντων. ἀλλὰ μὴ ἀντιτείνης,
μηδὲ σιβαρήσης· οὐ γὰρ εὐρήσεις ἐν ἐμοὶ τι ἀγαθόν. κατέλαβόν με γὰρ
αἱ ἀμαρτίαι μου, καὶ πρὸς ἐσπέραν ἤκω κακῶς. ὅτι ἀμύθητά μου τὰ
χρεῖ· ἀλλ' ὡς ἐδέξω τοῦ Πέτρου τὸν πικρὸν κλαυθμόν, οὕτω πρόσ-
δεξαι καὶ τὸν ἐμὸν φιλόφρονε, ἐπιχέων ταῦτα τὰ δάκρυα ἐπὶ τὸ τῶν
ἀμαρτιῶν μου χειρόγραφον, καὶ τῷ σπόγγῳ τῆς εὐσπλαγχτίας σου ἐξά-
λειψον τὰ ἀνεϊκαστά μου πλημμελήματα.

Εὐχὴ εἰς τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, πάνυ κατανοκτικὴ
καὶ ἱκετήριος· τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ· (α)
ὁ οὖν καθ' ἐσπέραν λέγων αὐτὴν μετὰ κατανούξεως, εἰ ἐπέλθῃ
ἐπ' αὐτὸν ἡ φοβερά ὥρα τοῦ θανάτου ἐν τῇ νυκτὶ
ταύτῃ, λυτροῦται τῆς κολάσεως
ἐλέει Θεοῦ.

Εὐσπλαγγε, καὶ πολυέλεε Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεός μου, ὁ ἐλθὼν
εἰς τὸν Κόσμον ἀμαρτωλοὺς σῶσαι, ὢν πρῶτός εἰμι ἐγώ, ἐλέητόν με πρὸ
τῆς ἐμῆς τελευτῆς. αἶδα γὰρ ὅτι φοβερὸν καὶ φοβερόν ἀναμένει με δι-
καστήριον, ἐνώπιον πάσης τῆς κτίσεως, ὅτε καὶ τῶν ἐναγίων καὶ παμ-
βελήλων μου πράξεων ἀπασῶν, φανέρωσις γίνεται· ἀτύγγνωστα γὰρ ὡς
ἀληθῶς, καὶ ἀνάξια ὑπάρχουσι συγχωρήσεως, ὡς ὑπερβαίνοντα τῷ πλή-
θει ψάμμον θαλάσσιον· διὰ τοῦτο καὶ οὐ τολμῶ τὴν αἴτησιν τῆς ἀφέ-
σεως τούτων ποιήσασθαι, Δέσποτα, ὅτι πλεῖον πάντων ἀνθρώπων εἰς
σὲ ἐπλημμέλησα· ὅτι ὑπὲρ τὸν ἄστωτον ἀσώτως ἐδίωξα· ὅτι ὑπὲρ τὸν μυ-
ρία τάλαντα, χρεωφειλέτης σου γέγονα· ὅτι ὑπὲρ τὸν Τελώνην, κα-
κῶς ἐτελώνησα, ὅτι ὑπὲρ τὸν ληστήν, ἐμαυτὸν ἐθανάτωσα· ὅτι ὑπὲρ
τὴν πόρνην, ἐγὼ ὁ φιλόπονος ἔπραξα· ὅτι ὑπὲρ τοὺς Νινευίτας ἀμε-
τανόητα ἐπλημμέλησα· ὅτι ὑπὲρ τὸν Μανασσῆν, ὑπερῆραν τὴν κεφα-
λήν μου

(α) Ἄλλοι δὲ ταύτην φασὶ ποίημα εἶναι Ἀναστασίου τοῦ Συναΐτου.

λὴν μου αἰ ἀνομίαι μου, καὶ ὡσεὶ φορτίον βαρὺ, ἐβαρύνθησαν ἐπ' ἐμέ·
καὶ ἐταλαιπώρησα, καὶ κατεκάρφθην ἕως τέλους· ὅτι τὸ Πνεῦμά σου
τὸ ἅγιον ἐλύπησα· ὅτι τῶν ἐντολῶν σου παρήκουσα· ὅτι τὸν ἀρράδω-
να, ὃν μοι δέδωκας, ἐν ἀμαρτίαις ἐνήλωσα· ὅτι τὸ τίμιον κατ' εἰκό-
να σου, τὴν ψυχὴν μου, ἐμόλυνα· ὅτι τὸν χρόνον, ὃν μοι δέδωκας εἰς
μετάνοιαν, μετὰ τῶν ἐχθρῶν σου ἐβίωσα· ὅτι οὐδεμίαν ἐντολήν σου ἐ-
φύλαξα· ὅτι τὸν χιτῶνά μου κατεπόρωσα, ὃν με ἐνέδυσας· ὅτι τοῦ ὀρ-
θοῦ λόγου τὴν λαμπάδα ἀπέσβεσα· ὅτι τοὺς ὀφθαλμούς μου, οὓς ἐφώ-
τισας, ἐκουσίως ἐτύφλωσα· ὅτι τὰ χεῖρά μου, ἅπερ πολλάκις τοῖς θεί-
οις σου μυστηρίοις ἠγάσασαι, αἰσχύναις ἐμόλυνα·

Καὶ οἶδα, ὅτι πάντως τῷ φοβερῷ σου Βήματι παραστήσομαι, ὡς κατά-
δικος ὁ παμμίαρος· οἶδα, ὅτι πάντα τότε τὰ πεπραγμένα μοι ἐλεγχθή-
σονται, καὶ οὐκ ἀποκρυβήσεται οὐδὲν παρὰ σοί· ἀλλὰ δεσμαί σου, εὖ-
συμπάθητε, πολυέλεε, φιλανθρωπότατε Κύριε· ἢ μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγ-
ξης με, ἢ οὐ λέγω μὴ πα δευτέρῃ με· ἀδύνατον γὰρ τοῦτο ἀπὸ τῶν ἔρ-
γῶν μου· ἀλλὰ ἢ μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με· (α) κερδήσω τοῦτο πα-
ρὰ σοί· ἐὰν μὴ τῷ θυμῷ σου, καὶ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσης με, μηδὲ φα-
νερώσης αὐτὰ, Ἄγγέλων καὶ ἀνθρώπων ἐνώπιον, εἰς αἰσχύνην μου καὶ
δυσκλίδος· ἢ Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με· ἢ εἰ φθαρτοῦ βασιλέως
θυμὸν ἐνεγκεῖν οὐδεὶς δύναται· πῶς μάλλον σοῦ τοῦ Κυρίου τὸν θυμὸν
ὁ ἄθλιος ὑποστήσομαι; ἢ Κύριε μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με, μηδὲ τῇ ὀρ-
γῇ σου παιδεύσης με· ἢ οἶδα ληστὴν αἰτήσαντα, καὶ παρευθὺς συγχώρη-
σιν ἐκ σοῦ κομισαμενον· οἶδα πόρνην ὀλοφύχως προσελθοῦσαν, καὶ συγ-
χωρηθεῖσαν· οἶδα Τελώνην ἐκ βάθους σενάξαντα, καὶ δικαίωθέντα· ἐ-
γὼ δὲ ὁ παναθλιὸς πάντας ὑπερβαίνων ταῖς ἀμαρτίαις, τῇ μετανοίᾳ τού-
τους οὐ θέλω μιμησασθαι· οὐδὲ γὰρ ἔχω δάκρυον ἐκτενές· οὐκ ἔχω ἐξ-
ομολόγησιν καθαρὰν καὶ ἀληθινὴν· οὐκ ἔχω σεναγμὸν ἐκ βάθους καρδίας·
οὐκ ἔχω καθαρὰν τὴν ψυχὴν· οὐκ ἔχω ἀγάπην κατὰ Θεόν· οὐκ ἔχω

πτωχείαν πνευματικὴν· οὐκ ἔχω προσευχὴν διηνεκῆ· οὐκ ἔχω σωφροσύ-
νην ἐν τῇ σαρκί· οὐκ ἔχω καθαρότητα λογισμῶν· οὐκ ἔχω προαίρεσιν
θεοτερπῆ· ποίῳ οὖν προσώπῳ, ἢ ἐν ποίᾳ παρρησίᾳ, ζητήσω συγχώ-
ρησιν;

ἢ Κύριε μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με· ἢ πολλάκις Δέσποτα, μετανοεῖν
συνεταξάμην· πολλάκις ἐν Ἐκκλησίᾳ κατακυβερτῶσαι προσπίπτω σοι, ἐξ-
ερχόμενος δέ, ταῖς ἀμαρτίαις εὐθὺς περιπίπτω· ποσάκις με ἠλέησας, ἐγὼ
δέ σε παρώργισα! ποσάκις ἐμακροθύμησας, ἐγὼ δὲ οὐκ ἐπέστρεψα! ποσά-
κις με ἀνέστησας, ἐγὼ δὲ πάλιν ὀλισθήσας κατέπεσον! ποσάκις μου εἰ-
σήκουσας, ἐγὼ δὲ σου παρήκουσα! ποσάκις με ἐπόθησας, ἐγὼ δὲ οὐδα-
μῶς σοι ἐδούλευτα! ποσάκις με ἐτίμησας, ἐγὼ δὲ οὐκ εὐχαρίστησα! πο-
σάκις ἀμαρτήσαντα, ὡς ἀγαθὸς πατήρ, παρεκάλεσας, καὶ ὡς υἱὸν κατε-
φίλησας, καὶ τὰς ἀγκάλας ὑφαπλώσας μοι, ἐβόησας· ἔγειραι, μὴ φο-
βοῦ, σῆθι, πάλιν δεῦρο, οὐκ ὀνειδίζω σε, οὐ βδελύσσομαι, οὐκ ἀπορρί-
πτω, οὐδὲ σκληρύνω τὸ ἐμὸν πλάσμα, τὸ ἐμὸν τέκνον, τὴν ἐμὴν εἰ-
κόνα· ὃν οικειαῖς χερσὶ διέπλασα ἄνθρωπον, καὶ ἐφόρετα· ὑπὲρ οὗ τὸ
αἷμα ἐξέχεα· οὐκ ἀποστρέφωμαι πρὸς με ἐρχόμενον τὸ λογιὸν μου πρόβα-
τον τὸ ἀπολωλός· οὐδύναμαι μὴ ἀποδοῦναι τὴν προτέραν εὐγένειαν·
οὐ δύναμαι μὴ συναριθμῆσαι τοῖς ἐννενίχοντα ἐννέαπροβάτοις· διὰ γὰρ
τοῦτο καὶ μόνον ἐπι τῆς γῆς κατελήλυθα, καὶ τὸν λύχνον ἀνῆψα,
τὴν σάρκα μου τὴν οικεῖαν, καὶ τὴν οικεῖαν ἐσάρωσα, καὶ τὰς φίλας
δυνάμεις τὰς οὐρανίους συνεκαλεσάμην ἐπευφρανθῆναι τῇ τούτου εὐρέσει·
Πάντα οὖν τὰ τοιαῦτα, ὡς ἀγαθὸς, καὶ φιλανθρωπὸς ἐχαρίσωμαι, Δέ-
σποτα· ἐγὼ δὲ πάντων καταφρονήσας ὁ ἄθλιος, εἰς ἀλλοτρίαν, καὶ
μακρὰν χώραν τῆς ἀπωλείας ἀπέδρασα· ἀλλ' αὐτὸς με, πανάγαθε,
πάλιν ἐπανάγαγε, καὶ μὴ ὀργισθῆς μοι τῷ τάλανι Κύριε· μηδὲ τῷ
θυμῷ σου ἐλέγξης με εὖσπλαγγε· ἀλλὰ μακροθύμησον καὶ ἔτι ἐπ' ἐμοί·
μὴ σπεύσης ἐκκόψαι με, ὡς τὴν συκὴν τὴν ἀκαρπον· μηδὲ κελεύτρης
ἄωρον ἐκ τοῦ βίου θερίσαι με, ἀλλὰ δός μοι ζωῆς προθεσμίαν, καὶ
ἡγήγησόν με εἰς μετάνοιαν, Κύριε, καὶ ἢ μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με,

Δέσποτα, μηδέ τῆ ὀργῆ σου παιδεύτης με."

Ἐλέησόν με Κύριε, ὅτι ἀσθενής εἰμι τῆ ψυχῇ, ἀσθενής εἰμι τῷ λογισμῷ. ἀσθενής τῆ γνώμῃ, ἀσθενής τῆ προαιρέσει. ἐξέλιπε γάρ μου ἡ ἰσχὺς· ἐξέλιπέ μου ὁ χρόνος· ἐξέλιπον ἐν ματαιότητι αἱ ἡμέραι μου παύσαι, καὶ τὸ τέλος ἐφῆστηκεν. ἀλλ' ἀνοιξόν, ἀνοιξόν μοι Κύριε, ἀναβίως κρούοντι, καὶ μὴ ἀποκλείσης μοι τὴν θύραν τῆς εὐσπλαγγχίας σου. ἐάν γάρ σὺ κλείσης, τίς μοι ἀνοίξει; ἐάν σὺ μὴ με ἐλεήσης, τίς μοι βοηθήσει; οὐδεὶς ἄλλος οὐδεὶς, εἰ μὴ σὺ ὁ φύτει ἐλεήμων καὶ εὐσπλαγγχος. " Ἐλέησόν με Κύριε, ὅτι ἀσθενής εἰμι. " (α) ἐξενεύρισε γάρ με ἐχθρός, καὶ ἀσθενῆ, καὶ συντετριμμένον ἐποίησεν. ὁ ἀσθενής δὲ καὶ συντετριμμένος. οὐ δύναται ἀναστῆσαι ἑαυτὸν, οὐ δύναται ἰασαῖσθαι ἑαυτὸν. ὁ συντετριμμένος οὐ δύναται βοηθῆσαι αὐτῷ. λοιπὸν, ἐλέησον με Κύριε, ὅτι ἀσθενής εἰμι.

"Ἰασαί με, Κύριε, ὅτι ἐταράχθη τὰ ὀσᾶ μου. " (β) ἐταράχθη καὶ συντετριβή ἡ ψυχῆ μου. ὁ οὖν συντετριμμένος τὰ ὀσᾶ, οὐ δύναται ἀναστῆσαι, καὶ ζητῆσαι τὸν ἰατρὸν. οὐ δύναται δραμεῖν, καὶ ρυσθῆναι τοῦ ἐχθροῦ. λοιπὸν σύμεζητησὺν, Δέσποτα, ὁ ἐλθὼν ζητῆσαι τὸ ἀπολωλὸς σύμῃ τὸν ληστᾶς περιπεσόντα ἐπισκεψαί. οὐ γὰρ ἠμίθανῆ, ἀλλ' ὀλοθάνῃμε εἰργάσαντο. λοιπὸν, Ἰασαί με Κύριε, ὅτι ἀσθενῆ, καὶ σεσηπότε ὁ ἐχθρός με πεποιτήκεν· ὁ δὲ ἀσθενής, καὶ σεσηπὼς, ὅλος κείται χαλαί. ὅλος ἔρριπται πτώμα ἐλεεινόν. μόνον, ὅτι ἐπικαλεῖται τὸν ἰατρὸν, μόνον, ὅτι φωνεῖ τὸν ρυόμενον. μόνον, ὅτι τοῖς ὀφθαλμοῖς περισκοπεῖ, πότε ἤξει, καὶ ἐπισκέψηται αὐτόν, ὁ ἰώμενος τοὺς συντετριμμένους τῆ καρδία, καὶ ἀνορθῶν τοὺς κατεραγμένους, καὶ σώζων τοὺς ἀπεγνωσμένους.

"Ἰασαί με, Κύριε, ὅτι ἐταράχθη τὰ ὀσᾶ μου, καὶ ἡ ψυχὴ μου ἐταράχθη σφόδρα. " σωματικός, καὶ ψυχικός με κατέλαβε ταραχος, Δέσποτα, ὅτι σαρκικαῖς περιέπεσα πάθεσιν· ὅτι καὶ τὴν σάρκα, καὶ τὴν ψυχὴν

ψυχὴν τοῖς Δαίμοσιν ἐποίησα παίγιον. Ἰασαί με Κύριε, ὅτι ἐταράχθη τὰ ὀσᾶ μου, τὰ συνδεσμοῦντα τὸν ἔσω ἄνθρωπον. ποῖα ταῦτα; ἡ πίσις, ἡ φρόνησις, ἡ ἐλπίς, ἡ δικαιοσύνη, ἡ ἐγκράτεια, ἡ εὐτέβεια, ἡ πραότης, ἡ ταπεινοφροσύνη, καὶ ἡ ἐλεημοσύνη. ταῦτα τὰ ὀσᾶ συντερίβησαν, Δέσποτα. ἀλλ' " Ἰασαί με Κύριε, ὅτι ἐταράχθη τὰ ὀσᾶ μου, καὶ ἡ ψυχὴ μου ἐταράχθη σφόδρα. " ὁρῶ γὰρ λοιπὸν τὴν ὥραν τῆς ζωῆς μου προφθάσασαν, καὶ ἡ ψυχὴ μου ἐταράχθη σφόδρα. ὁρῶ τὴν πρὸς τὰ ἐκεῖσε χαλεπὴν ὁδὸν, καὶ μακρὰν, καὶ πρὸς τὰ ἐκεῖσε ἑμαυτὸν, ἐτοίμως μὴ ἔχοντα. " καὶ ἡ ψυχὴ μου ἐταράχθη σφόδρα. " ὁρῶ τὸν δανειστὴν ἀπαιτοῦντά με, καὶ μὴ ἀποδοῦναι ἰσχύοντα. " καὶ ἡ ψυχὴ μου ἐταράχθη σφόδρα. " ὁρῶ τὸν λογοθέτην μου τὸ χειρόγραφον ἐπισείοντα, καὶ τοὺς δημίους ἐρύχοντα; κατ' ἐμοῦ. " καὶ ἡ ψυχὴ μου ἐταράχθη σφόδρα. " ὁρῶ πολλοὺς κατηγοροῦντάς με, καὶ οὐδένα συνήγορον. " καὶ ἡ ψυχὴ μου ἐταράχθη σφόδρα. " ὅλος δι' ὅλου ταραχῆς καὶ σκοτοδίνης πεπλήρωμαι, καὶ ἀγωνιῶ, καὶ τρέμω, καὶ φρίττω. καὶ τὰ σπλάγγνα σπαράττομαι, καὶ τί πράξω οὐκ ἐπίσταμαι. ἡ ποίῳ προσώπῳ τὸν Κριτὴν μου θεάσωμαι. ἰλιγγιῶ, ταραττομαι, συνέχομαι, καὶ ἀμηχανῶ. καὶ λοιπὸν, " ἡ ψυχὴ μου ἐταράχθη σφόδρα. "

Ἐλέησόν με Κύριε, " ὅτι ἐταράχθη τὰ ὀσᾶ μου, καὶ ἡ ψυχὴ μου ἐταράχθη σφόδρα. " ὁ πονηρὸς διανοχλεῖν οὐπαύεται. οἱ ἐχθροὶ μου τοῦ πολεμεῖν οὐκ ἀφίστανται. ὁ ἐμφύλιος τῆς σαρκὸς πόλεμος καταφλέγει με πάντοτε. οἱ πονηροὶ λογισμοὶ οὐδαμῶς ἡσυχάζουσι.

Καὶ σὺ Κύριε, ἕως πότε; ἰδοὺ ὄρας Κύριε, πάντα τὰ κατ' ἐμέ. ὅτι ἄπορα, καὶ ἐλεεινά. Ἰδοὺ βλέπεις τὴν κατ' ἐμοῦ ἔνστασιν, καὶ τὸν πόλεμον τοῦ σώματος, καὶ τὴν κάμινον τῶν παθῶν, καὶ τὴν ἀτονίαν τῆς ψυχικῆς μου δυνάμεως. λοιπὸν Κύριε, ἕως πότε οὐ συμπαθεῖς; ἕως πότε οὐκ ἐκδικεῖς; ἕως πότε οὐ σπεύδεις; ἕως πότε οὐ βλέπεις; ἕως πότε παρορᾷς; Κύριε, ἐν τῷ ἐλέει σου σῶσόν με. μὴ παρίδης με Κύριε, τὸν ἀνάξιον ἕνεκεν τοῦ ἐλέους σου. ἡ γὰρ σὴ παρόρασις, ἐμὴ κατὰ

(α) ψαλμ. 5: 2. (β) ψαλμ. αὐτῶσι.

κατάπτωσις γίνεται, Δέσποτα!

Διό επέσρεψον Κύριε, ρῦσαι τὴν ψυχὴν μου, καὶ σῶσόν με ἕνεκεν τοῦ ἐλέους σου. ὡς συμπαθῆς, ἐλέησον. ὡς ἐλεήμων, συμπάθησον, ὡς φιλάνθρωπος, σῶσόν με ἕνεκεν τοῦ ἐλέους σου, καὶ οὐχ ἕνεκεν τῶν ἔργων μου, πονηρὰ γάρ εἰσιν. οὐχ ἕνεκεν τῶν πόνων μου. ἀσθενὴς γάρ εἰμι. οὐχ ἕνεκεν τῶν λογισμῶν, ἢ τῶν λόγων μου. ῥυπαροὶ γάρ εἰσι καὶ ἀκάθαρτοι: ἀλλ' ἕνεκεν τοῦ ἐλέους σου. πολυέλεε Κύριε, σῶσόν με: εἰ δὲ δικάσασθαι πρὸς με βούλει, Δέσποτα, ἐγὼ πρῶτος ἐκφέρω κατ' ἐμαυτοῦ τὴν ψῆφον. ἐγὼ καταδιαμαρτύρομαι, ὅτι ἄξιός θανάτου εἰμι. λοιπὸν σῶσόν με ἕνεκεν τοῦ ἐλέους σου. εἰς τὴν φιλανθρωπίαν σου καταφεύγω, Πανάγαθε. οὐκ ἔχω τίσοι προσαγαγεῖν ἄξιον. ἐλεημοσύνην ζητῶ. μὴ ἀπαιτήσης με τὴν ταύτης τιμὴν.

Μνησθητι τῶν λόγων σου Κύριε, ὅτι ἐπιμελῶς ἔγχεται ἡ διάνοια τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ τὰ πονηρὰ ἐκ νεότητος αὐτοῦ. (α) Καὶ ἄνθρωπος ματαιότητι ὡμοιώθη, καὶ αἱ ἡμέραι αὐτοῦ, ὡσεὶ σκιά παραγούσι. (β) Καὶ οὐδείς καθαρὸς ἀπὸ βλάβου. (γ) Καὶ ὅτι ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἀμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου. (δ) Ἐὰν γὰρ ἀνομίας παρατηρήσης ἡμῶν, οὐδείς ὑποστήσεται Κύριε. διό σῶσόν με τὸν ἀνάξιον δούλον σου ἕνεκεν τοῦ ἐλέους σου, καὶ οὐχ ἕνεκεν τῶν ἔργων μου.

Ἐὰν γὰρ τὸν ἄξιον ἐλεήσης οὐδὲν θαυμαστὸν. ἐὰν τὸν δίκαιον σώσης, οὐδὲν ξένον. σῶσόν με ἕνεκεν τοῦ ἐλέους σου. (ε) ἐπ' ἐμοὶ τὸ ἔλεός σου θαυμάσασπον Κύριε. εἰς ἐμέ τὴν εὐσπλαγχνίαν σου ἐμφάνισον, Δέσποτα. εἰς ἐμέ τὴν φιλανθρωπίαν σου μέγαλυνον, Ἄγιε. δεῖξον ἐπ' ἐμοὶ Κύριε, τὰ ἀρχαῖα ἐλέησου. ὅτι τοὺς μὲν δικαίους σώζεις, καὶ τοὺς ἀμαρτωλοὺς ἐλεεῖς. μὴ νικήσῃ ἡ ἐμὴ κακία τὴν σὴν ἀγαθότητα, Κύριε. μηδὲ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου. ἐὰν γὰρ θελήσης

(α) Γένεσ 4: Κεφ. (β) ψαλμ ρμγ': 5. (γ) Ιωβ. Κεφ: ιδ':

(δ) ψαλμ: ν'. θ: (ε) ψαλμ: 5: 3.

μετ' ἐμοῦ δικάσασθαι, φραγήσεται μου τὸ στόμα, μὴ ἔχον τί φθέγγασθαι, ἢ τί ἀπολογήσασθαι. διό μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου. μηδὲ ἐπισημῆσθαι τὰς ἐμὰς ἀμαρτίας τῇ σῇ ἀπειλῇ. ἄλλ' ἀπέσρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον. (α) καὶ σῶσόν με ἕνεκεν τοῦ ἐλέους σου Κύριε. (β) καὶ τὸ ἔλεός σου καταδιώξαι με πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου. (β) καταδιωξάτω με τὸ ἔλεός σου Κύριε, τὸν κακῶς ἀπὸ σοῦ φεύγοντα. τὸν αἰεὶ ἀπὸ σοῦ δραπετεύοντα, πρὸς τὴν ἀμαρτίαν αἰεὶ κακῶς ἀποτρέχοντα.

Τοῦτο μόνον ἐπικαλοῦμαι, καὶ ἰκετεύω, καὶ δέομαι. σῶσόν με ἕνεκεν τοῦ ἐλέους σου. σῶσόν με πρὸ τοῦ ἀπελθεῖν εἰς τὰ ἐκεῖσε δικαστήρια. ἢ μᾶλλον τὰ ληθῆς εἰπεῖν, εἰς τὰ ἐκεῖσε κολαστήρια. ἔνθα οὐκ ἔστι μετάνοια, οὔτε ἐξομολόγησις. ἐν γὰρ τῷ Ἄδῃ, φησί, τίς ἐξομολογήσεταιί σοι; (γ) διό σῶσόν με ἕνεκεν τοῦ ἐλέους σου, ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ θανάτῳ ὁ μνημονεύων σου. οὐδ' ἐν τῷ Ἄδῃ ὁ ἐξομολογούμενος. ἐκεῖ γὰρ οὐκ ἔστι μετάνοια. οὐκ ἔστιν ἄφεσις τοῖς ὧδε μὴ μετανοοῦσι, μηδὲ ἐξομολογουμένοις. διό σῶσόν με μετανοοῦντά σοι, καὶ ἐξομολογούμενον τὸν ἀνάξιον δούλον σου, ἕνεκεν τοῦ ἐλέους σου, Κύριε, καὶ οὐχ ἕνεκεν τῶν ἔργων μου. σὺ γὰρ εἶπας, Κύριε, «ζητεῖτε καὶ εὐρήσετε, κρούετε, καὶ ἀνοιγήσεται ὑμῖν.» (δ) καὶ, «ὅσα ἂν αἰτήσητε, πιεθούσας λήψετε.» (ε) διό σῶσόν με ἕνεκεν τοῦ ἐλέους σου φιλάνθρωπε Δέσποτα, ἵνα καὶ ἐπ' ἐμοὶ δοξασθῇ τὸ πανάγιον, καὶ ὑπερδοξασιμένον ὄνομά σου, Κύριε ὁ Θεός μου, ὁ δὲ ἐμέ κατ' ἐμέ γεγονώς. ὡς ἂν καὶ γὰρ μετὰ πάντων τῶν ἁγίων συναριθμηθεῖς, δοξάζωσέ τὸν ὑπεράγαθον, καὶ φιλάνθρωπον Θεόν μου Ἰησοῦν Χριστόν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

(α) ψαλμ. ν'. 9 (β) ψαλμ. κβ. 8: (γ) ψαλμ 5: 4: (δ) Ματθ: Κεφ ζ'. (ε) Ματθ. Κεφ. κα 22

Εὐχή εἰς τὴν Παντοβασίλισσαν Θεοτόκον .

Καλλίστου Μοναχοῦ .

Φιλάνθρωπε , φιλάγαθε , φιλεύσπλαγχνε , Παρθενομῆτορ , Θεόνυμφε Δέσποινα , καὶ Κυρία ὄρατῆς τε , καὶ νοουμένης κτίσεως πάσης ! ὡς τὸν Ποιητὴν τούτων καὶ Δεσπότην ἀφράσως γεννήσασα καὶ παρρησίαν διὰ τοῦτο ἀνείκασον πρὸς αὐτὸν ἔχουσα , ἐπίβλεψον εὐμενῶς ἐπ' ἐμέ τὸν ἁμαρτωλόν , ταλαιπῶρον , καὶ ἀνάξιον δούλον σου , τὸν αἰεὶ ἐν ἀμελείᾳ , καὶ ῥαθυμίᾳ βιοῦντα , καὶ ταῖς ἡδοναῖς δελεαζόμενον καὶ κατασπιλούμενον , καὶ διὰ παντός μέλους μολυνόμενον , δι' ὀράσεως , δι' ἀκοῆς , διὰ γλώττης , δι' ἀφῆς , δι' ὀσφύσεως , καὶ ἀπλῶς εἰπεῖν , ὅλως ὅλον ἑμοῦ ἁμαρτίαν γενόμενον , καὶ μηδὲν ὑγιές ὑπόλοιπον ἔχοντα . ἅπαξ γὰρ ὑπὸ τῆς ἁμαρτίας νικηθεὶς , ἄγομαι πρὸς ὅπερ ἂν αὕτη βούληται . λοιπόν , μεγάλης μοι βοηθείας χρεία , ἢ οὐκ ἔστιν ἐν πάσῃ τῇ κτίσει , πλήν σου τῆς Παντοδυνάμου .

Διὸ μή με παρίδῃς Πανάχραντε . πάντες γὰρ παρεῖδον , καὶ παρῆλθόν με , ὀρῶντές μου τὸ ἀνίατον . Προφῆται , Ἀπόστολοι , Διδάσκαλοι , Δίκαιοι , θεῖοι Πατέρες , καὶ ὑπελείφθην μόνος , ὡς νεκρὸς ἐν τάφῳ , ἐν σκοτεινοῖς , καὶ ἐν σκιᾷ θανάτου . καὶ ὁ βοηθήσων μοι τὸ παράπαν οὐδαίς . ἔχων δὲ μικρὸν ἔτι ζωῆς λείψανον , μικρᾷ βοῇ βοῶ πρὸς σέ , Πανύμνητε Θεοτόκε , τὴν πάντα δυναμένην , τὴν πάντα ἀνύουσαν . καὶ γὰρ , οὐδ' ἀπερ θέλεις , καὶ βούλει , τὰ αὐτὰ καὶ ὁ σὸς Υἱὸς βούλεται . Σὺ γὰρ Παντάνασσα , τὴν αὐτοῦ πείναν καὶ δίψαν πληροῖς , ἥτις ἐστὶν ἡ τῶν θροτῶν σωτηρία . καὶ εἰς τοῦτο κατεσκεύασέ σε μητέρα αὐτοῦ , εἰς τὸ τελεῖν τὰ καταθύμια αὐτοῦ . χαίρει γὰρ καὶ ἀγάλλεται , ἡνίκα αἰτεῖς ὑπὲρ τῶν καταπονουμένων ἀνάκλησιν . μάλιστα δὲ ὑπὲρ ἐμοῦ , τοῦ ὀλόσωμον ἐπιφερομένου πληγῆν . ἐπίσκεψαί μου τὴν ἀσθένειαν , εὐλογημένη . θεράπευσόν μου τὰς πληγὰς , δεδοξασμένη . ἴδε τὴν κάκωσιν τῆς ψυχῆς μου , ἢ κεχαριτωμένη , ἐν ἀπογνώσει συνέχομαι , καὶ παραβραχὺ τῷ Ἄδῃ ἡ ψυχὴ μου κατέρχεται , εἰ μὴ σὺ , Δέσποινα , βοηθήσεις μοι . ἔχεις τὴν εὐσπλαγχνίαν . ἔχεις τὴν φιλανθρωπίαν . ὅθεν μὴ παρίδῃς μου

τὴν οἰκτρὰν ταύτην δέησιν , τὴν ἐκ ῥυπαρῶν χειλέων προσφερομένην σοί , ἀλλὰ πάρεσό μοι αἰεὶ ἐπικαλουμένῳ σε , καὶ γενοῦ μοι παρηγορία , ἀμύλωντε . γενοῦ μοι παραμυθία , ἀκῆρατε . γενοῦ μοι γαλήνη , γλυκυτάτη . γενοῦ μοι κάλλος , τοῦ οὐρανοῦ Πατρός πάγκαλε Νύμφη . γενοῦ μοι ὠραΐσμα , πάντων ἡ ὠραιότης . γενοῦ μοι φρουρός , φύλαξ , προσάτις , καταφυγή , βοηθός , σκέπη ἐν παντὶ καιρῷ , καὶ τόπων , ἐν ἡμέρᾳ , ἐν νυκτὶ , κοιταζομένῳ , ἀνισταμένῳ , περιπατοῦντι . ἐν πάσῃ μου τῇ ζωῇ ἀδιστάκτως μοι σύγεσο . δύνασαι γὰρ . ἀδυνατεῖ δέ σοι οὐδέν .

Τὰς τῶν ἐναντίων ἐφόδους , καὶ ὀρμὰς διασκέδασον , καὶ ἀφάνισον ἐξ ἐμοῦ Παναγία . ἐν τῇ ἐξόδῳ τῆς ταλαιπύρου μου ζωῆς πρόσθηθι , καὶ τῆς ἀπαραιτήτου , καὶ φοβερᾶς καταδυναστείας τῶν πονηρῶν Δαιμόνων ἀπάλλαξόν με . μὴ ἐάσης , Δέσποινά μου Θεοτόκε , ἐπ' ἐμοὶ τούτους γαρήνηναι . ἀλλ' ὁ σὸς Υἱὸς μᾶλλον , καὶ οἱ Ἅγιοι Ἄγγελοι ἐπὶ τῇ ἐμῇ σωτηρίᾳ χαρίτωσαν , οἱ δὲ αὐτοῦ , καὶ τοῦ αὐτοῦ πλάσματος ἐχθροί , κεναῖς ταῖς ἐλπίσιν εὐφραίνεσθωσαν . ἐν δὲ τῇ πανδημίῳ καὶ φοβερᾷ τῆς παγκοσμίου κρίσεως ἡμέρᾳ , τῆς αἰωνίου ῥυταί με κολάσεως , καὶ τῆς ἀπορρήτου δόξης τοῦ σοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ , κληρονόμον με ἀνάδειξον . ναὶ πολυεύσπλαγχνε Μαρία Θεόνυμφε . ἵνα ὑμῶν , εὐλογῶ , καὶ μεγαλύνω , διὰ τὴν ἐπέκεινα πάντων τῶν Ἀρχαγγελικῶν στρατευμάτων , τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ , τὴν ἰνδοξοτέραν τῶν Σεραφίμ , τὴν τοῦ Θεοῦ ἀγνήν Μητέρα , καμμοῦ Θεβαίαν ἐλπίδα . νῦν , καὶ αἰεὶ , καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων . Ἀμήν .

Εὐχή ἑτέρα εἰς τὴν Κυρίαν Θεοτόκον , ἐπὶ ἐνοχλήσει πονηρῶν λογισμῶν .

Παναγία Δέσποινά μου Θεοτόκε , ἀποδίωξον ἀπ' ἐμοῦ τοῦ ἁμαρτωλοῦ , καὶ ἀναξίου δούλου σου , τὴν ἀκηδῖαν , τὴν λήθην , τὴν ἀγνοίαν , τὴν ἀμελείαν , καὶ πάντας τοὺς πονηροὺς λογισμοὺς , καὶ αἰσχροὺς , καὶ θλασφήμους , ἀποσόβησον ἐκ τῆς ἀθλίας , καὶ ταλαιπύρου μου καρδίας . καὶ ἐκ τῆς μεμολυσμένης μου ψυχῆς , καὶ τοῦ ἐσκοτισμένου μου νοῦς .

καὶ κατὰσθέν μου τὴν φλόγα τῶν παθῶν, καὶ ἐλέητον, καὶ βοήθη-
σάν μοι, ὅτι ἀσθενὴς καὶ ταλαίπωρός εἰμι ἐγώ· καὶ ῥῦσαί με, ἀπὸ τῶν
ἐπερχομένων μοι πονηρῶν ἐνθυμήσεων, καὶ προλήψεων, καὶ πασῶν τῶν
κακῶν μου ἐλευθέρωσον πράξεων, τῶν ἐν νυκτὶ καὶ ἡμέρᾳ, ὅτι ὑπερευ-
λογημένη ὑπάρχεις, καὶ τὸ ὄνομά σου τὸ ἅγιον δεδοξασμένον, εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Προσευχὴ ὀρθριος.

Ο Θεός, ὁ Πατήρ καὶ Σωτήρ μου, ἐπειδὴ ἐχαρίσω μοι τὸ διανῦσαι
τὴν νύκτα, καὶ μέχρι ταύτης ὥρας περιγενέσθαι, δός μοι καὶ τὸ ταύ-
την διαπερᾶν εὐαρέσως σοι, ὥστε μηδὲν τὸ παράπαν διανοεῖσθαι, μηδὲ
λαλεῖν, μηδὲ ποιεῖν, εἰμὴ ἐφ' ᾧ εὐαρεσεῖν σοι, καὶ τῷ σῷ θελήματι πείθεσθαι,
ὡς ἂν πάντα τὰ ἔργα μου πρὸς δόξαν τοῦ σου ὀνόματος, καὶ τὴν οἰκοδο-
μὴν τοῦ πέλας τείνη. ὡς περ δὲ ἀξιοῖς τὰ ἡμῶν σώματα καταυγάζε-
σθαι ταῖς τοῦ σου Ἡλίου ἀκτίσι ταῖς εἰς τὴν γῆν παρά σου πεμπομέ-
ναις, οὕτω καὶ τὴν ἐμὴν καρδίαν τῇ αὐγῇ τοῦ σου Πνεύματος φωτί-
σον, τῇ πρὸς τὴν σὴν δικαιοσύνην ὀδηγησούσῃ με· ὥστε ᾧ ἂν ποτέ ἐγ-
χειρήσω πράγματι, πρὸ πάντων αἰεὶ τὸν φόβον σου παραστῆναί μοι,
καὶ πάντα πρὸς τὴν σὴν τιμὴν ἀναφέρειν. οὐδὲν γὰρ ἀγαθὸν ἄλλοθεν,
ἢ παρά τῆς σῆς χάριτος, καὶ εὐλογίας προσδοκῶ. ἵνα μηδ' ὀτιοῦν ὀρ-
μήσω, πλην τῶν ἀρεσκόντων σοι ποιεῖν. δός δέ, καὶ τὸ μεταξύ πο-
νοῦντα ἐπὶ τῷ πορίτασθαι τὰ πρὸς τὸν παρόντα βίον ἀναγκαῖα, πε-
ραιτέρω προβαίνειν τῇ διανοίᾳ, ἀποβλέποντα εἰς τὸν αἰδίων βίον, ὃν
ταῖς σοῖς τέχναις δώσειν ὑπέσχεο. Οὐμὴν ἀλλὰ τοῦ τε σώματος, καὶ
τῆς ψυχῆς μου ὑπερασπίζων, πρὸς πάντας τοῦ διαβόλου πειρασμοὺς ὄπλι-
σόν με, καὶ ἀπὸ πάντων τῶν ἐμοὶ ἐπικρεμαμένων κινδύνων ῥύσον. Ἐπει-
δὲ οὐδὲν ὠφελεῖ τὸ ἀρξασθαι καλῶς ποιεῖν, ἐὰν μή τις οὕτω ποιῶν
διατελῇ· μή εἰς τὴν σήμερον μόνον ἡγεμών, καὶ κυβερνήτης ἐμοὶ εἴκης
Κύριε, ἀλλὰ παρά πάντα τὸν βίον, ἐπίδοσιν ἐν ἐμοὶ καθ' ἐκάστην
λαμβανούσης τῆς σῆς χάριτος, ἕως ἂν παντελῶς ἐνωθῶ τῷ Υἱῷ σου
Ἰη-

Ἰησοῦ Χριστῷ, ὃς ἐσιν ὄντως Ἡλιος τῶν ἡμετέρων ψυχῶν, λάμπων
ἡμέρας τε, καὶ νυκτὸς, καὶ εἰς τὸν αἰεὶ χρόνον. Ἴνα δὲ τούτων παρά
σοῦ καταξιωθῶ, ἀντιβολῶ σε τῶν ἀμαρτηθέντων μοι ἀμνησεῖν, καὶ
διὰ τοῦ σοῦ ἀνεκδιηγήτου ἐλέους συγγνώμην ἐμοὶ ἔχειν, ὡς περ ἐπηγά-
γείλω ἔξειν πᾶσιν, ὅσοι ἂν ἐκ καρδίας ἐπικαλέσονται σε· ὑπὲρ ὧν
ἀπάντων ἐν ὀνόματι τοῦ σου Υἱοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἰκεσίαν σου ποιοῦμαι,
κατὰ τὴν ὑπ' αὐτοῦ παραδοθεῖσαν ἡμῖν προσευχὴν. λέγων, Πάτερ ἡ-
μῶν ὁ ἐν τοῖς Οὐρανοῖς, καὶ τὰ ἐξῆς. Ταύτην δὲ τὴν εὐεργεσίαν Κύ-
ριε ταῖς ἄλλαις πρόσθε, τὰ ἐν τῇ Ἱερᾷ σου Πίσει ἐφρίζωμενον δια-
τελεῖν, ἣν σὺ τῇ ἐμῇ καρδίᾳ ὑπὸ τοῦ ἁγαν ἐλέους σου ἐνεφύτευσας,
ταύτην καθ' ἐκάστην ἡμέραν ἐν ἐμοὶ αὕξησον, καὶ προσεπιμετρῶν οὐ
διαλίμπανε, ἕως ἂν ἔμπλεως γένηται, ἧς τὴν ἐξομολόγησιν ποιοῦμαι,
λέγων.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, καὶ τὰ ἐξῆς.

ΤΕΛΟΣ

ΚΑΙ ΤΩ ΘΕΩ ΔΟΞΑ.

